

காக்கை தரவா கரைந்துண்ணும்

● இறக்கை: 9   இறகு: 2 ●

காக்கை

இலக்கிய மாத இதழ்

பிப்ரவரி
2020

விலை
₹ 25

சுருதி

தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன்
க.பஞ்சாங்கம்
அ.இராமசாமி
என்.சரவணன்
இரா.எட்வின்
இரா.மோகன்ராஜன்
சு.இராமசுப்பிரமணியன்
எஸ்.இளங்கோ

மு.செல்லா கவிதைகள்

கள்ள மெளனத்தில் கடவுள்
உடுக்கடியின் உக்கிரத்தில்
முண்டாக இறுக்கத்தில்
மீசையின் விரைப்பில்
ஆங்கார வெறிப்பில்
தலை உலுக்கிய காட்டுக் கத்தலில்
வராத பேய்
வந்தமர்ந்தது உடுக்கடிப்பவன்
வயிற்றுப் பையில்
மானுடர்க்கு குறிசொல்கிறான்
தன்
வயிற்றுப் பேய்க்கு
வழி சொல்ல மாட்டாதவன்
சாராயம் வழிகாட்ட
மானுடத்தின் வழியே
கடவுளுக்கும் கட்டளையிடுகிறான்
கோடாங்கிக்காரன்

கள்ள மெளனத்தில்
கடவுள் சிரிக்கிறார்
பசி, பிணி, குறி,
உடுக்கு, உருள் பாவங்களின்
சூத்திரதாரி தானென்று.

இசை தேவனின் ஆலாபனை
வலி நிறைந்த வேளை ஒன்றில்
காற்றின் அணுத்துகளாய்
மாறிப்போன
இசை தேவனின் ஆலாபனை
உயர் செடி நனைத்து ஒழுகுகிறது

தாயின் தாலாட்டெங்கும்
ஊடாடும்
மழலையின் பிதற்றலால்
நிறைகிறது பாடலின் சுருதி
பின்
நிறைந்து தழுப்பிக் கசிகிறது

கல்லெரிந்த இசையுடனான
என் மனக்குளம்
வாழ்வின் அயர்வுகளை
அசரடிக்கிறது
இசையுடன் இசைந்த மனம்
உள்ளொளியின் வீரியமோ
பாதரசக் குழாயென
என்னுள்
ஏறிச் சரிகிறது

தூளிகளின் அசைவில்
வயல்வெளி உழைப்பில்
மேடைகளின் லாவகத்தில்
ஒப்பனையற்ற ஒப்பாளிகளில்
பிரவசித்த
பாடல்களின் சுரங்கள்
ஒளிய மனமின்றி
உடற் செடியெங்கும்
பூத்துக் கிளம்புகின்றன
நம்பிக்கைப் பூக்களாய்

இன்றுபோல்
என்றும் பாடுவேன்
இனிய ராகமொன்றின்
முகவரியை
என் வாழ்வின் தெருக்களில்
அதை
கேட்பவர் கேட்பாராக

பகாசுர மூத்திரம்
தன் போக்கில் குதித்தோடி
உயிரில் கலந்த தாமிரபரணி நன்நர்
கண்கட்டி கசக்கிச் சேர்க்கப்பட்ட
வேதி உப்போடு
மாய்மாலம் புரிந்து
பண்ணாட்டுப் பகாசுர மூத்திரமானது
உயர் விலையில்

திருவள்ளுவராண்டு 2051

மாசி

பிப்ரவரி 2020

ஆசிரியர்
வி.முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க.சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்
நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க.பஞ்சாங்கம்
கே.எம்.வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா :

வி.மகேந்திரன்

V. Mahenthiran

Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:

க.முகுந்தன்

K.Mukunthan

kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின் கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின் கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

கூலி வேலை செய்வதற்கேற்ற தேர்வு முறை

பள்ளிக் கல்வியில் 5ஆம் வகுப்புக்கும் 8ஆம் வகுப்புக்கும் இனி பொதுத்தேர்வு அவசியம் என மத்திய அரசு ஆணையிட்டுள்ளதை யொட்டி வேகவேகமாக அதைச் செயல்படுத்துவதற்கான வேலைகளை மாநில அரசுகள் செய்யத் தொடங்கிவிட்டன. இந்தத் தேர்வு முறை ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி அறிவு பெறுவதை கட்டுப்படுத்தும் என்பதும் குறிப்பாக முதல் தலைமுறையாய் படிக்க வருகிற பிள்ளைகள் இனி ஆரம்பப் பாடசாலையோடு கல்வியை முடித்துக் கொள்ளும் அவலம் நேரும் என்பதும் துயரத்திலும் துயரம்.

சென்னையில் கூவம் நதிக்கரையில் வாழ்ந்த ஏழை, எளிய குடும்பங்களையெல்லாம் பாதுகாப்பான வீடுகளை ஒதுக்கித் தருவதாகச் சொல்லி நகரத்துக்கு வெளியே துரத்தியடிக்கப் பட்டதில் இருந்த நுண்அரசியல் அரசியல்வாதிகளுக்கும் அதிகார வர்க்கத்தினருக்கும் மட்டுமே தெரிந்த ரகசியமாய் இருந்தது. இப்பொழுது அதை அந்த மக்களே சொல்கிறார்கள்: 'இல்லை யில்லை.. நகரம் விரிவாக விரிவாக பெரும் வசதி படைத்தவர்களும் அரசின் உயர் அதிகாரிகளும் ஓய்வுபெற்ற அதிகாரிகளும் நகரத் துக்கு வெளியே போய் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார் கள். அவர்களுக்கு வீட்டுவேலை செய்ய ஆள் கிடைக்கவில்லை. எனவே, எங்களை இங்கிருந்து கிளப்பிவிட்டார்கள்' என்று.

அதுபோல, அமேசான் நிறுவனம் இந்தியாவில் மளிகைப் பொருட்கள் விற்பனை, காய்கறி வணிகம் மற்றும் மருந்துத் தொழிலில் இறங்குவதற்கான அனைத்து முன்னேற் பாடுகளையும் செய்துவிட்டதாகவும் இன்னும் சில ஆண்டு களில் மக்களுக்குத் தேவையான இந்தப் பொருட்களை அவர்தம் வீடுகளுக்கே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்ற வேலையைச் செய்து இங்குள்ள சிறு, குறு வணிகர்களின் வாழ்வாதாரத்தை வேரோடு பிடுங்கி எறிவதற்கான வேலைகள் முழு வீச்சில் நடந்து வருவதாகவும் சொல்கிறார்கள். இது பொய்யல்ல மெய் என்றும் விவரமறிந்த வர்கள் அரசியல் நகர்வுகளை மேற்கோள் காட்டியும் உறுதி செய்கிறார்கள்.

குடிநீரில் தொடங்கி காய்கறி, மளிகைப்பொருள், மருந்து உள்ளிட்ட எல்லா அத்தியாவசிய நுகர்வுப் பொருள் வணிகத்தை யும் அமேசான் கையிலெடுத்து விட்டால் அதையெல்லாம் கொண்டு போய் வீடு வீடாகச் சேர்ப்பதற்கு கூலி ஆள்வேண்டுமே! ஏற்கனவே, கலை, அறிவியல் பொறியியலில் பட்டம் பெற்றவர்கள் கணினிப் பணி என்ற பெயரில் சொற்ப சம்பளத்துக்குப் போய் இராத்தாக்கம் தொலைத்து கசக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தா லும் அவர்களை இந்தப் பணிக்குப் பயன்படுத்த முடியாது. வெள்ளக்காரன் காலத்தில் வெள்ளக்காரன் சொல்வதைச் செய்வதற்கேற்ற அடிமைகள் இருந்தால் போதும்; அந்த அடிமைகளுக்கு இவ்வளவு கல்வித்திறன் இருந்தால் போதும் என மெக்காலே கல்வித்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது போல, அமேசான் போன்ற உலகப்பெரு வணிக நிறுவனங் களில் கூலி வேலை செய்வதற்கு எட்டாம் வகுப்புக்கு மேற்பட்ட கல்வித்தகுதி தேவையில்லை எனக் கருதித்தான் 5ஆம் வகுப்புக்கும் 8ஆம் வகுப்புக்கும் பொதுத்தேர்வு முறையைக் கொண்டு வருகிறார்களோ என்னவோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. காலம் பதில் சொல்லும்.

**ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்**

ஒவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறகிலே' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை	ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா	ரூ. 200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்	\$ 30

உறுப்பினர் கட்டணத்தை KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. Shift Code : SYNBINBB 031) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503,

தொலைபேசி : 044-28471890,

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/kaakkai.cirakinile)

kaakkai.cirakinile

சிறகுக்குள்ளே...

12 கீழடியில் துயிலும்
எமது மூதாதை கவிஞன்!

17 மலபார் தமிழர்

23 நினைவலைகள்

27 கல்விக்கு அழகு கசடற மொழிதல்

31 அச்சம் தங்கும் கிளிக்கூண்டு

36 குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டமும்
இந்துத்துவ கட்டுக்கதைகளும்

42 மா-அரங்கநாதன் பிரதிகளை வாசித்தல்
யமன் ஓர் ஆளை ஒரு தடவைதான்
சாகடிக்கிறான்; ஆனால் இந்த மனிதர்கள்...

46 சென்னை சர்வதேச திரைப்பட விழா 2019
மனிதம் பேசிய சினிமாக்கள்

50 3000 ஆண்டுகள் பழமையான 'மாயா'
பந்து விளையாட்டு

56 ஈழத் தமிழருக்கு
கருணாநிதி என்ன செய்தார்?

61 மனிதம் காக்கும் தேசம்

காக்கைச் சிறகினிலே ஆயிரமாவது இதழைக் கடந்தும் தடம்பதிக்கும்

“இந்தப் பத்திரிகையில் இவனைக் கிழி
அந்தப் பத்திரிகையில் அவனைக் கிழி
இருவரும் போடவில்லையெனில்
நீயே ஒரு பத்திரிகை தொடங்கி
எல்லோரையும் கிழி”

சுஆ.வெங்கிட சுப்புராய நாயகர் எங்கோ எப்போதோ படித்ததாக
அடிக்கடி சொல்வார்.

“வீட்டைக் கட்டிப் பார்

கல்யாணத்தைப் பண்ணிப் பார்”

என்ற வரிசையில் ‘பத்திரிகையை நடத்திப் பார்’ என்பதையும் சேர்த்துக்
கொள்ளலாம். அந்த அளவுக்குப் பத்திரிகை நடத்துவது பெருஞ்சவாலாகும்.
அதிலும் இலக்கியப் பத்திரிகை நடத்துவது காற்றில் ஓவியம் வரைவது
போன்று மாபெரும் சாதனையாகும். அந்தச் சாதனையைக் காக்கைச்
சிறகினிலே தன் நூறாவது இதழைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் நிகழ்த்திக்
காட்டியிருக்கிறது.

‘காரிருள் அகத்தில் நல்ல கதிரொளி நீதான் - இந்தப்
பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற்பாய்ந்திடும் எழுச்சிநீதான்
ஊரினை நாட்டை இந்தஉலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறிவாளர் நெஞ்சில் பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே’

எனப் பத்திரிகையின் பேராற்றலை, மக்கள் உணரும் வகையில் பாவேந்தர்
பாரதிதாசன் குறிப்பிடுகிறார். இதைப் புரிந்துகொண்டு இந்த இலக்கிய மாத
இதழை மக்கள் பத்திரிகையாகக் கொண்டு வருவது பாராட்டிற்குரியது.

காக்கைச் சிறகினிலே முன்மாதிரி மற்றும் சோதனை முயற்சி இதழாகத்
தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. ‘காக்கை கரவா கரைந்
துண்ணும்’ என்ற அதன் நோக்க வாசகம் சிந்திக்கத்தக்க ஒன்றாக
அமைந்துள்ளது. காக்கைச் சிறகினிலே தலையங்கங்கள் மிகத் துல்லிய
மாகவும், கூர்மையாகவும் எழுதப்படுகின்றன.

கீழடி அகழாய்வு தொடர்பான கருத்து முன்வைப்பாகட்டும், பாபர்
மகுதி இடிப்பு வழக்கு தீர்ப்பு தொடர்பான பார்வையாகட்டும், தமிழகத்தில்
நிலவும் அடிமைத்தன ஆட்சி அரசியல் சூழலைச் சுட்டிக்காட்டுவதாகட்டும்,
இந்திய அரசியலில் அடுத்தடுத்து நடக்கின்ற அசாதாரண மக்கள் விரோத
சூழல் என அனைத்தையும் பற்றித் தெளிவான தன் பார்வைகளைத்
தொடர்ந்து முன்வைத்து வாசகர்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

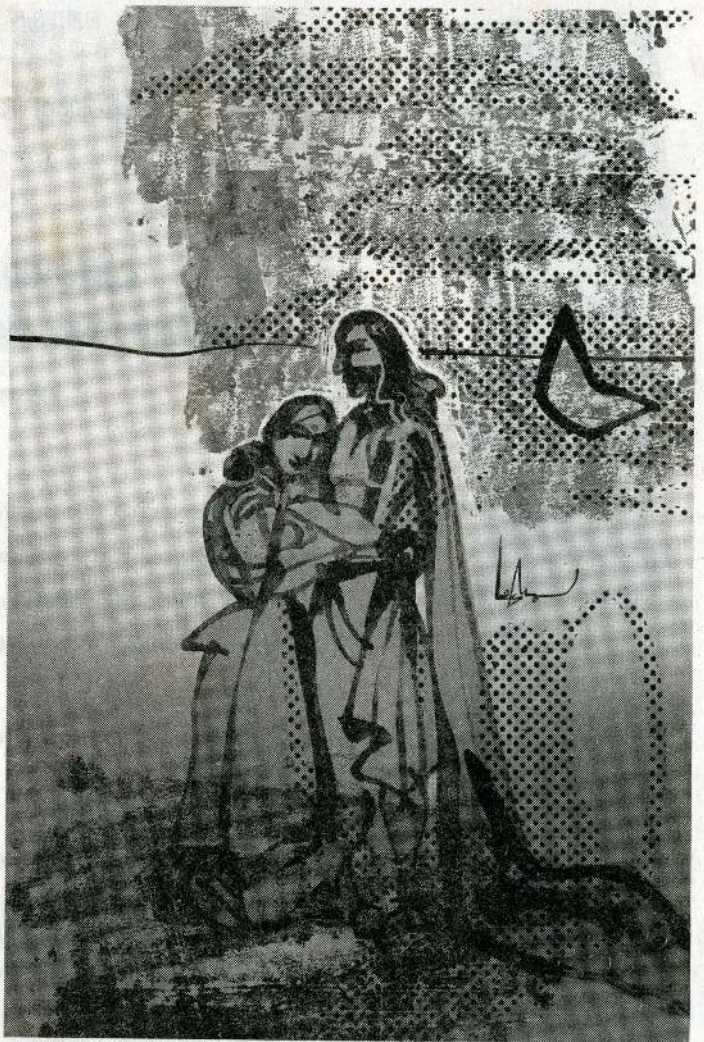
இவ்விதங்களில் தொடர்ந்து பேராசிரியர் முனைவர் கபஞ்சாங்கம் முன்வைத்து வரும் கருத்துக்கள் உற்று நோக்கத்தக்கது. 'வாசிப்பு அனுபவம்' என்ற தலைப்பில் பிரதிகளைப் புதிய நோக்கில் அணுகி, அதனைத் தனித்துவக் கட்டுரைகளாக அடர்த்தி யான மொழியில் எழுதி வருகிறார். தீவிரமான வாசகனுக்கு தீனி போடு வதாக இந்தக் கட்டுரைகள் அமைந் திருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். நவீனமொழியில் பேராசிரியர் தரும் சொல்லடைவுகள் அலாதி ஆவலைத் தருவதாக உள்ளன.

காக்கைச் சிறகினிலே இதழ் தமிழியம் சார்ந்து மிகக் காத்திரமான கருத்துக்களைப் பல்வேறு கட்டுரை களின் வழி பிரசுரித்து வருகிறது. கீழடி குறித்து இவ்விதழில் எழுதப்படும் கட்டுரைகள் மிக முக்கியமானவை. இது போலான கட்டுரைகள் இளைய தலைமுறைகளிடம் தமிழ்குறித்தான தெளிவான பார்வைக்கு வழிகோலு கிறது. பொதுவான நவீன கட்டுரைகள் கொஞ்சம் கடுந்தன்மை கொண் டிருக்கும். ஆனால், காக்கைச் சிறகினிலேவில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளின் மொழிநடை திருக லில்லாத மிருதுத் தன்மையோடும், வாசகப் பரப்பை விரிவாக்கும் தனித் தன்மையுடனும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன - பாராட்டுக்கள்!

இவ்விதழில் எழுதப்படுகிற ஈழத்துப் பயண அனுபவக் கட்டுரைகள் தற்காலச் சூழலில் முக்கியமானவை. ஆற்றொழுக்கான எழுத்தாக்கத்தின் காரணமாக நாமும் ஈழ மண்ணில் உலவியதான அனுபவத்தைத் தருவ தாக உள்ளது. அங்கே இருக்கின்ற சமூகம், கல்வி, கலாச்சாரம், விழுமியம் ஆகியவற்றைக் காலக் கண்ணாடியாக்கிக் காட்டுவதாக இக்கட்டுரை கள் அமைந்துள்ளமை சிறப்பானதாகும்.

பொதுவாக எல்லா இலக்கிய இதழ்களும் நவீன கவிதைகளின் மேல் கரிசனம் கொண் டிருக்கும். அதன் வளர்ச்சியில் தொடர்ந்து கூடுதல் அக்கறை கொண்டிருக்கும். காக்கைச் சிறகினிலே இதழும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. நல்ல கவிதைகளை, நவீன ஓவியங்களின் உதவியோடு பிரசுரிப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

மேடை, நூல் அறிமுகம் மற்றும்

விமர்சனம், திரைப்பட விமர்சனம் மற்றும் அறிமுகம், அரசியல் தொடர்கள், நேர்காணல் கள், பதிவு ஆகிய பகுதிகள் காக்கைச் சிறகினிலே இதழின் தனித்துவ விஷய ஞான வெளிப்பாடாக உள்ளது. சிறுகதைகளில் தமிழ்ச் சூழல் உள்ளடக்கங்களைக் கடந்து, புதிய உள்ளடக்க முயற்சிகளைக் காக்கைச் சிறகினிலே ஊக்குவிப்பது சிறப்பானது.

காகித ஆயுதமாம் பத்திரிகைப் பணியில் காக்கைச் சிறகினிலே புதிய சரித்திரம் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இலக்கியம் வளர்க்கவும், நுண் அரசியல் கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்தும், நவீன கவிதைகளை வளர்த் தெடுத்தும், உலகம் முழுவதும் உள்ள ஒடுக்கப் பட்டவர்களுக்காக எழுத்தாயுதம் ஏந்தியும் செயல்பட்டு வருகிறது. இப்படி இலக்கிய நன்னம்பிக்கை முனையாகத் திகழும் காக்கைச் சிறகினிலே நூறாவது இதழைத் தாண்டியும், ஆயிரமாவது இதழைக் கடந்தும் தடம்பதிக்க நெஞ்சார வாழ்த்துகிறேன்.

மெஸ் திரூபு

பெருமையாக இருந்தது

சிதம்பரத்திலிருந்து நேற்றுதான் திரும்பினோம். இதழ் இன்றுதான் கிடைத்தது. பக்கத்து வீட்டுக்காரர் கொடுத்தார். பிரமிப்பில் இருந்து இன்னும் மீளவில்லை. இன்னும் படிக்கவில்லை என்றாலும் மேலோட்டமாகப் பார்த்தேன். நுனிப்புல் மேய்ந்தேன். இதழின் கம்பீரம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. பெருமையாக இருக்கிறது.

உள்ளடக்கமோ ஈடு இணையற்றது. அது எப்போதுமே நம் இதழில் ஒரு படைக்கலன் போன்றது. இந்த அமைப்பும் பக்கங்களின் எண்ணிக்கையும் இனி எப்போதுமேயா? அல்லது நூறாவது இதழ் என்பதாலா?

- ஜே.ஜே.,
பாளையங்கோட்டை

ஒவ்வொரு இதழும் தனித்தன்மை

“காக்கைச் சிறகினிலே” இதழ் நூறு வந்துவிட்டது. ஒவ்வொரு இதழும் தனித்தன்மைமிக்கது. அடர்த்தியான கட்டுரைகள், கதைகள், வரலாறுகள் என நூறு இதழ்களும் வாசகர்களைக் கவர்ந்தே வந்திருக்கின்றன. தொடர்ந்து இது போல் காக்கைச் சிறகினிலே இதழ்கள் சிறப்பாக வெளிவர வாழ்த்துகிறேன்.

சரஸ்வதி வணக்கம் பற்றி தொ.பரமசிவன் கட்டுரையை வாசித்தேன். எங்கள் வட்டாரத்தில் மிக நீண்ட காலமாக சரஸ்வதி வணக்கம் நடந்துவந்திருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் வீட்டுக்கு வீடு ஏராளமான ஏடுகள் இருக்கும். இலக்கிய ஏடுகள், மருத்துவ ஏடுகள், குடும்ப வரலாற்று ஏடுகள், கதைப் பாடல்கள், என பல வகைப்பட்ட ஏடுகள் அவை.

முந்திய காலங்களில் எங்கள் வீடுகளில் சரஸ்வதி பூஜை அன்று வீட்டிலிருக்கும் ஏடுகளை எடுத்துத் துடைத்து சந்தனம், கும்புமம் வைத்துத் திருவிளக்கின் முன்னால் அடுக்குவார்கள். சொந்தகாரர்களை யெல்லாம் அழைத்து, எல்லாருக்கும் மதிய விருந்து கொடுப்பார்கள். விருந்து முடிந்ததும் குடும்பத்தின் மூத்தவர் குடும்ப ஏட்டை எடுத்து தகுதியான வாரிசுக்குக் கொடுப்பார். உதாரணமாக வைத்தியம் செய்யும் ஒரு குடும்பத்தில் அடுத்ததாக யார் வைத்தியம் செய்யலாம் என்று தீர்மானித்து அவர்கள் கையில் இந்த ஏடு கொடுக்கப்படும். குடும்ப வைத்தியமோ, ஜோதிடமோ, செய்யத்தகுந்தவர்கள் அந்த ஏட்டைப் பெற்றுக் குடும்பத் தொழிலைத் தொடர்வார்கள். வந்திருக்கும் பெரியவர்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் தொழில் செய்யும் படி ஏடு பெற்றுக் கொண்டவரை வாழ்த்துவார்கள்.

அதேபோல, அந்தக் காலத்தில் வர்மக்கலை இங்கு கற்பிக்கப்பட்டது. ஆபத்தான கலை அது. அதைக் கற்பதற்குப் பொறுமையும் தன்னடக்கமும் அதிகம் தேவை. இவை உள்ளவருக்கே இக்கலை கற்பிக்கப்படும். சரஸ்வதி பூஜை அன்று குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஏடு தொடங்குவார்கள். ஒரு வெள்ளித் தட்டில் அல்லது மண் தட்டில் அரிசியைப் பரப்பி, குழந்தையின் விரலைப் பிடித்து அரி ஓம் நமாய, குருவே துணை என்று எழுத வைப்பார்கள். அதன் பிறகு தயாராக நறுக்கி மஞ்சள் பூசப்பட்ட பனை ஓலையில் எழுத்தாணியால் எழுதி குழந்தை கையில் கொடுப்பார்கள்.

ஆனால், இன்று ஏடு தொடங்கும் வழக்கம் எங்கள் பகுதியில் நின்று விட்டது. கேரளத்திலோ ஏடு

காக்கைச் சிறகினிலே
பிப்ரவரி 2020

மெல் திரூபு

தொடங்குவதைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகிறார்கள் என அறிந்திருக்கிறேன். அன்று அங்கு எழுத்தாளர்கள் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மடியில் குழந்தைகளை உட்கார வைத்து, அந்த எழுத்தாளர்கள் கையால் குழந்தையின் விரலைப் பிடித்து 'அ' எழுதப் பழக்குகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலும் இந்த வழக்கத்தை கைக்கொள்ளுவது நல்லது.

- பொன்னிலன்,
நாகர்கோவில்

கண்டேன்

ஜனவரி காக்கை இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். ஐயா கிரா அவர்கள் மீதான வழக்கு குறித்து தோழர் பா.செ.அவர்களின் கட்டுரையைக் கண்டேன். இவ்வழக்கு தொடுப்பில் எனக்கு உடன்பாடில்லையென்ற போதிலும், இந்த வழக்கை எதிர்க்கும் பொருட்டு தில்லி உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவது தோழர் பா.செ போன்ற ஆளுமைகளுக்கு அழகல்ல என்று நினைக்கிறேன். இத்தீர்ப்பு குறித்த தோழர் பா.செ அவர்களின் வரிகளை ஆழ்ந்து படித்தால் ஆதிக்கச் சாதி வெறியர்களின் வல்லாண்மைப் பேச்சிற்கு துணை போவதை உணர முடியும். ஆதிக்கச் சாதிகளின் வல்லாண்மைக்கு நாமே கருத்தியல்களை எடுத்துக் கொடுப்பது போன்றாகிறது. இந்த எடுத்துக்காட்டைத் தவிர்த்து கட்டுரையை நிறைவு செய்திருக்கலாம்.

- நித்திலவாணன்.
சென்னை

தொடர்டும்

இரைத்தாவும் புள்ளப் பாய்ச்சலும் என்ற ஜோடி குருசின் சிறிய

கட்டுரை மீனவ இனத்தின் நிகழ்வியலைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் சீரிய கட்டுரை..

நாஞ்சில் நாடனின் முனகல் கண்ணி நக்கல் நையாண்டித்தன்மையோடு படிக்கப் படிக்க பயனூறும் சிறுகதை... துணிவும் பிறவும் அவருக்கே உரிய தனிச்சிறப்பு. கிராவின் மீதான வழக்கும் அது குறித்த தீர்ப்பும் பற்றிய பா.செவின் கட்டுரை கவன ஈர்ப்பு. சோதர்மனின் காவல் சிறுகதை மண்ணின் மணத்தை குழைத்த தயிர்சாதம். கவிதைகள் அத்தனையும் ஆட்சி அதிகாரக் கொடுங்கோன்மையைத் தோலுத்துக் காட்டும் நவகத்தி. குழுமர் புத்தருக்குத் தலை இருந்தது. கட்டுரை தேடல்கள் தொடரட்டும்..

- முனைவர் பெண்ணியம்
செல்வகுமாரி,
புதுச்சேரி.

நெஞ்சுநிறை பூச்செண்டு

எண்களில் தனி மதிப்புடைய நூறு எனும் உயரத்தைத் தொட்ட காக்கைச் சிற்கினிலே இதழுக்கு நெஞ்சு நிறை பூச்செண்டு வாழ்த்துகள்..! காக்கை ஒரு குறிப்பிட்ட உயரத்துக்கு மேல் பறக்காது எனும் நியதியையும் மீறி தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் கம்பீரமாய் சிறகடித்து வரும் இந்தக் காக்கை தன் வெற்றிகரமான பயணத்தின் நூறு இலக்குகளை தங்கு தடையின்றி கடந்த இமாலயச் சாதனைக்கு மகிழ்ச்சியுடனான பாராட்டுகள்! ஆம்... கடந்த நூறு மாதங்களில் மாதம் தவறாமல் காலம் தவறாமல் இலக்கியத் தேடல் மிகுந்த வாசகர்கள் கரங்களில் வாஞ்சையுடன் வந்தமர்ந்த பெருமைக்குரியது காக்கை!

பெரு மதித்திற்குரிய இத் தருணத்தை உவகையுடன் தன்னிறை

மெடல் திரட்டி

வுடன் கொண்டாடிய சிறப்பு தான்-- காக்கை - 100 இதழ்! 150 பக்கங்களில் ஒரு அட்டகாசமான இலக்கிய விழாவே நிகழ்த்தி விட்டிருக்கிறது காக்கை... தன் அன்பான வாசகர்களுக்கு விருந்தும் பரிசுமாய்!! ததும்பத் ததும்ப எத்தனை கட்டுரைகள்... கதைகள்... கவிதைகள்... அத்தனையும் செறிவும் நேர்த்தியுமாய் என்றென்றும் பாதுகாக்க வேண்டிய ஒரு புதையலாய்... காக்கை - 100! கதைசொல்லி எனும் தரமான சக இலக்கிய இதழின் ஆசிரியர் கே. எஸ். இரா தா கிருஷ்ணன் அவர்கள்காக்கை-100 குறித்து தனிப் பதிவே இட்டுள்ளார் என்பது நூறாம் இதழின் சிறப்புக்கான முத்திரைச் சான்றிதழ் தானே! காக்கைச் சிறகினிலே எனும் வெகு அருமையான இதழின் அனைத்து வகையிலான வெற்றிக்கும் பின்புலனான உழைப்பாளச் சாரதிகள் ஆசிரியர் திரு. முத்தையா அவர்களுக்கும் ஆசிரியர் குழு நண்பர்களுக்கும் மீண்டும் மீண்டும் இதய வாழ்த்துகள்!

- சாந்தா தத்
ஹைதராபாத்

கீழடிபோல்...

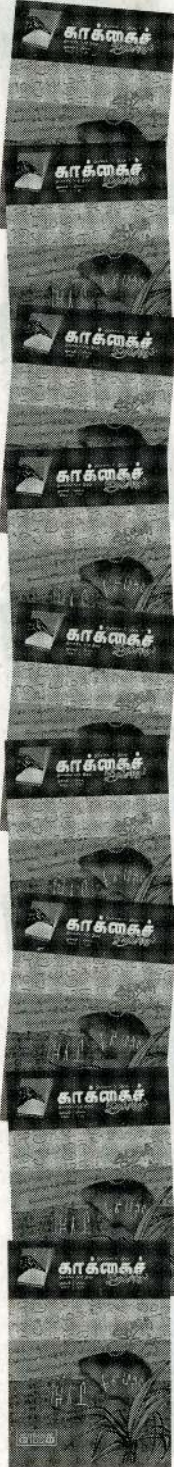
காக்கை நூறாவது இதழ் வாசித்தேன். இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் இருபது ஆண்டுகளைக் கழித்து இருபத்தோராம் ஆண்டின் தொடக்க இதழாக மலர்ந்துள்ள இவ்விதழ் கடந்தாண்டுகளின் தொடர்ச்சியாகவும் இனி வரும் ஆண்டில் எதிர்கொள்ளவிருக்கும் பிரச்சினைகளையும் செல்நெறிகளையும் கோடிட்டுக் காட்டுவதாகவும் உள்ளது. இதை ஆயிரம் விழுக்காடு அநீதி போன்ற கட்டுரைகள் உதாரணப் படுத்துகிறது. பழமையை மறுதலித்து நவீனமும் நவீனத்தை மறுதலித்து பின்நவீனமும் வந்ததுபோல் பின் நவீனத்தை

மறுதலித்து இன்னொரு சொல்லாடலும் வரும் என்பதே இயங்கியல் அல்லவா? இனிவருவது பாசிசத்தைக் கிழித்து வெளிவரட்டும். கீழடி போல் பல கருவூலங்கள் வெளிவந்து புதிய வரலாற்றை பதிவு செய்யட்டும். இம்மண்ணில் பிறந்தோர் எல்லாம் ஒரே நிறை. இந்நாட்டின் மன்னர்கள் என்று உரிமை முழங்கட்டும் என்று சொல்லத்தக்க அவ்வளவு விஷயங்களை இவ்விதழ் தாங்கி வந்துள்ளது. கி.ரா போராடி நிலைநாட்டியது போல் படைப்பாளிகளுக்கு கருத்துரிமை நிலவட்டும். வாழ்த்துகள். ஆயிரத்தைக் கருக்கொண்டு சிறகசைக்கும் பயணம் ஆயிரம் இதழ்களை மலர்விக்கட்டும். வாழ்த்துகள்.

- ஜனநேசன்,
காரைக்குடி

பழைய புரிதல்களில் புதிய திறப்புகள்

'காக்கை'யைக் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக வாசித்து வருகிறேன். உள்ளடக்கம், வடிவமைப்பு ஆகியன நேர்த்தியாக இருப்பதற்குப் பாராட்டுக்கள். 2020 ஜனவரி இதழைப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஆவணம் என்றே சொல்லலாம். ஏராளமான கட்டுரைகள் இதழை அழகாக்கி இருந்தன. பல கட்டுரைகளில் விவாதிப்பதற்கு நிறைய இடம் இருந்தது. குறிப்பாக, தொடர்புமசுவத்தின் கட்டுரையைக் குறிப்பிடலாம். சரஸ்வதி வணக்கம் குறித்துப் பேசும் அவர், தம் கட்டுரையின் கடைசி வரியில் சரஸ்வதி வணக்கம் சமணம் வைதிகத்திற்குக் கொடுத்த கொடை என்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அது கொடை அல்ல. சமணத்திலிருந்து வைதிகம் எடுத்துக்கொண்டது. வைதிகத்தின் பலவும் பௌத்த, சமணத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டவைதான். அது தொடர்புவுக்கும் தெரியும். கொடை கொடுப்பதற்கும்

காக்கைச் சிறகினிலே
பிப்ரவரி 2020

மெட்ரல் திறப்பீடு

எடுத்துக்கொள்வதற்குமான வேறுபாட்டை அவர் அறியாதவர் அல்லர். என்றாலும் எடுத்துக் கொண்டதை கொடை எனக் குறிப்பிடுவதன் காரணம் என்னவோ?!

தி.சு.நடராசன், ந.முத்துமோகன், ஞா.குருசாமி போன்றோரது கட்டுரைகள் பழைய புரிதல்களில் புதிய திறப்புகளை ஏற்படுத்தின. ஆசிரியரின் தலையங்கம் சிறப்பு. நூறு இதழ் வரை வந்துள்ள 'காக்கை' இன்னும் உயர உயர பறந்து சிறக்க வாழ்த்துக்கள்.

- பிட்டப்பா,
அருப்புக்கோட்டை

மிகச்சிறப்பு

காக்கை நூறாவது இதழ் (ஜனவரி - 2020) கண்டேன். மிகச் சிறப்பான கட்டுரைகளின் களஞ்சியமாக இருந்தது. எஸ்.டி.விவேகி குறித்த கட்டுரை அருமை. மறைக்கப்பட்ட மனிதரை வெளிக்கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். அதேபோன்று குடியுரிமை ஒரு மனிதனுக்கு எவ்வளவு அவசியம் என்பதை என்.சரவணனின் குடியுரிமை கட்டுரை காலப் பொருத்தத்தில் வெளிவந்துள்ளது. குடியுரிமை இல்லாத மனிதனின் வலியையும், வேதனையையும் பேசியுள்ளது.

தோழர் இரா.எட்வின் அவர்களின் ஆயிரம் விழுக்காடு அநீதி கட்டுரை. சங்கிகளின் பொய் முகத்திரையை கிழித்து, இது எவ்வாறு இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரானது என்பதை செய்முறை விளக்கத்தோடு விளக்கியுள்ளது. அதோடு குடியுரிமைச் சட்டத்தில் உள்ள சூழ்ச்சிகளையும் துரோகங்களையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. மொத்தத்தில் இதழ் முழுக்க மிகச் சிறப்பு.

இப்படிப்பட்ட சிறந்த இதழ் கொண்டு வர அரும்பாடுபட்டு உழைக்கும் ஆசிரியருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் வாழ்த்துகள் பல. நன்றி!

- என்.எஸ்பிரதாப் சந்திரன்,
சென்னை - 67.

அது நல்ல பதிவு

எழுபதுகளின் பாதியில் நாகர் கோவிலில் சுந்தர ராமசாமி வீட்டிற்கு எழுத்து இதழ் நடத்திய சி.சு.செல்லப்பா வந்திருந்தார். பேச்சுவாக்கில் எழுத்து இதழை அஞ்சலில் அனுப்புவதற்கு காக்கிநிந்த தாளையர் அலுவலகம் ஒன்றில் இலவசமாகப் பெற்றதைச் சொல்லி விட்டு அந்த இதழை நடத்த தான்படும் சிரமங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

செல்லப்பா பேசியது அப்போது பெரிதாகப் படவில்லை. எண்பதுகளின் பாதியில் வெங்கட் சாமிநாதன் நடத்திய யாத்ரா இதழின் அச்சப் பொறுப்பை ஏற்றபோது புரிந்தது. இத்தனைக்கும் அந்த இதழுக்குரிய மொத்தச் செலவையும் மூன்றுபேர் தந்த பிறகும் கூட சிரமப்பட்டேன். இதுபோன்ற அனுபவம் சக்தி கோவிந்தனிலிருந்து ராஜமார்த் தாண்டன் (கொல்லிப்பாவை) ஞாநி (தீம்தரிகிட) எஸ்.விராஜதுரை (இனி), வசந்தகுமார் (தமிழினி) என நீண்டு கொண்டே போகிறது. இப்படியான தமிழ்ச் சூழ்நிலையில் முத்தையா காக்கையைப் பறக்கவிடுகிறார்.

காலச்சுவடு அலுவலகத்தில் களத்தை பீர்முகம்மது, முத்தையாவை அறிமுகப்படுத்தியபோது காக்கை இதழ்களைப் படித்திருந்தேன். அவர் நாஞ்சில் மண்ணைச் சார்ந்தவர் என்றதால் இன்னும் நெருக்கம் வந்தது. பல இடங்களில் சந்தித்து உரையாடிய போதெல்லாம் காக்கை

மெட்ரீ திரபீயு

பற்றிய பேச்சுதான்; கூடவே குடும்பம் பற்றியும்.

பெரிய முதலாளிகளிடம் விளம்பரம் வாங்குவதற்கான தந்திரங்கள் இல்லாதவர் முத்தையா. அதற்காகத் தன் போக்கை நெகிழ வைக்கவும் அவர் தயாரில்லை. அதேசமயத்தில் முரண்பட்ட விவாதங்களைப் பிரகரிக்கவும் தயக்கமில்லாதவர்.

இந்த இடத்தில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. காக்கை 100ஆவது இதழில் வந்த பாசெயப் பிரகாசத்தின் கட்டுரை மிக முக்கியமானது. கி.ராஜநாராயணனின் வன்கொடுமை சட்ட வழக்குபோல் வேறு சிலருக்கும் அனுபவமுண்டு. எல்லோருக்கும் தெரிந்த பெருமான் முருகனின் பிரச்சனை. ஒருமுறை அவரிடம்... இதுபற்றி விரிவாக எழுதலாமே என்றதற்கு மெல்லச் சிரித்து நகர்ந்து விட்டார். 2003இல் சுந்தர ராமசாமி - அமெரிக்காவிலிருந்து விமான நிலையத்தில் இறங்கியதும் கைது செய்து விடுவார்களோ என்று அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது ஒரு சிறுகதை. நான் பதிப்பித்த ஒரு புத்தகம் காரணமாக வந்த சம்மனை காலச்சுவடு கண்ணன் ஏற்றுக் கொண்டதால் தப்பித்தேன். இப்படிப் பல பேருக்கு அனுபவம் இருந்தாலும் காக்கை இதுபோன்ற வழக்கை பதிவு செய்திருப்பது முக்கியமானது. காக்கை தொடர்ந்து பறக்கட்டும்.

- அ.கா.பெருமாள்,
நாகர்கோயில்

கூட்டு முயற்சி

காக்கை 100 இதழ்களை நிறைவு செய்கிறது. வாழ்த்தும் அன்பும் பாராட்டும், சிற்றிதழ் வானில் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் அதன் உயரத்தை எட்டிக் கொண்டுள்ளது. முதன்மை ஆசிரியர் தோழர் முத்தையா,

பொறுப்பாசிரியர் தோழர் க.சந்திரசேகரன், வழிகாட்டிய, வழிகாட்டும் நெறியாள்கைப் பெருந்தகைகள் என காக்கையின் ஓய்வறியா பறத்தலுக்கு காரணமாக பின்னிருந்து, முன்னிற்கிறார்கள். ஆசிரியர் குழுவினர் வாசிப்பின் தீராகாதலான புலம்பெயர் தமிழர்கள், படைப்பாளர் மற்றும் வாசகர் என்று காக்கையின் சிறகுகள் ஆயிரமிருக்கின்றன. காக்கை எட்டும் உயரம் இவர்களும் எட்டும் உயரமே...! காக்கை என்பது கூட்டு முயற்சி. காக்கை என்பது அர்ப்பணிப்பின் பிறிதொரு வடிவம். காக்கை என்பது இதெல்லாவற்றின் ஒரு வாழ்வு.

- இரா.மோகன்ராஜன்,
திருவாரூர்

காத்திரமான இதழ்

இடைநிலை தமிழ் மாத இதழான 'காக்கைச் சிறகினிலே' காத்திரமான படைப்புகளைத் தாங்கி வரும் இதழ். பல விருதுகளைப் பெற்ற இதழ். இந்த மாதம் 100வது இதழாக வந்துள்ளது. என்ன இடர் என்றாலும் 1ஆம் தேதி கைக்கு வந்துவிடும். தனது ஒன்பதாவது ஆண்டை காக்கை தொட்டு விட்டது. இது பெரும் சாதனை. இந்த நூறாவது இதழ் 148 பக்கங்கள்... ஆனால் விலை 25 ரூபாய்தான்... தமிழக வாழ்... அயலகம் வாழ் காத்திரமான எழுத்தாளர் படைப்புகளோடு வந்துள்ளது.

இந்த இதழை வாசித்தாலே இப்படி ஒரு இதழை ஏன் இதுவரை வாங்கவில்லை என்று தோன்றும். என்னை வளர்த்தெடுத்ததில் காக்கைக்கும் பெரும்பங்கு உண்டு. எனவே இதை அறிவிப்பது என் கடமை.

- ஜெயதேவன்,
வத்தலக்குண்டு

காக்கைச் சிறகினிலே
பிப்ரவரி 2020

கீழடியில் துயிலும் எமது மூதாதை கவிஞன்!

எமது மூதாதையரின் பூர்வீக இடத்திலிருந்து 38 மைல்கற்கள் தொலைவி
லுள்ள கீழடி எமது மூதாதையரின் 2300 ஆண்டு கால வரலாற்றைப்
புதைத்து வைத்திருந்த இன்ப அதிர்ச்சி சில ஆண்டுகள் முன்பாக என்னை
வந்தடைந்தபோது என் மூதாதையர் வணிகராகவோ குயவராகவோ கடலாடி
யாகவோ அங்கிருந்து பெயர்ந்திருக்கலாமோ என்ற கூட்டு நனவிலி விழித்துக்
கொண்ட அந்தத் தருணத்தை இன்னமும் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து
வைத்திருக்கிறேன்.

கீழடி எனக்குள் இருந்த பல கேள்விகளுக்கும் மெல்லப் பதில்
அளிக்கத் தொடங்குவதாக உணர்ந்த தருணமும் அது. தமிழின் தொன்மை
குறித்த வறட்டுத் தற்பெருமைகளில் எனக்கு எப்போதுமே உடன்பாடு
இருந்ததில்லை. அதே சமயம் சங்கக் கவிதைகளின் செம்மையும் வாழ்வியலும்
ஒரு முதிர்ந்த நாகரிகத்தினையும் பண்பாட்டினையும் வெளிப்படுத்துவது
வெறும் புனைவாக மட்டும் இருக்க முடியுமா? மக்கள் இல்லாமலும் வாழ்தல்
இல்லாமலும் பண்பாடு இல்லாமலும் சமூக இருத்தலும் அதன் அரசியலும்
இல்லாமல் இலக்கியங்கள் முகிழ்க்க இயலுமா? அப்படியானால் சங்க கால
மக்கள் யார்? எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள்? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு
விடையில்லாமலேயே தமிழர்களாகிய நாம் நூறாண்டுகள் வாழ்ந்து
கொண்டிருந்திருக்கிறோம் என்கிற கசப்புணர்வும் உண்டு.

தாமிரபரணி நதிக்கரையில் ஆதிச்சநல்லூரில் மனிதர்கள் 3000 ஆண்டு
களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்ததற்கான தடயங்களை அலெக்சாண்டர் பிரகடனம்
செய்து நூறாண்டுகள் ஆயிற்று. ஆதிச்சநல்லூர் மட்டுமல்ல வைகை, காவிரி,
பாலாறு ஆற்றங்கரையிலும் சேர, சோழ, பாண்டிய கடற்கரையிலும்
தொல் எச்சங்கள் மேலெழுந்தவாரியாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஆனாலும்
தமிழின் தொன்மையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஆழமான ஆய்வுகள்
நடைபெறவில்லை என வரலாற்றாய்வாளர்கள் கவலை தெரிவித்து வந்தனர்.
அதேபோல, சங்கப் புலவர்களும் அவர்தம் பாட்டுடைத் தலைவிகளும்
தலைவன்களும் உலாவிய வரலாற்றுத் தளங்களினூடாக மீள் பயணம்
செய்து, தம் மூதாதையரின் பயணச் சுவடுகளைக் காண இயலாத நிலை
ஒரு புனைவானதுக்கு மன உளைச்சல்களையே அளிக்கும்.

என்னைப் பொருத்தவரை, சங்க இலக்கியத்தின் காலம் கி.மு 3ஆம்
நூற்றாண்டு என்றே வைத்துக் கொண்டாலும் அத்தகைய செழுமை
கொண்ட ஒரு மொழியும் பண்பாடும் உருவாகி வளர்வதற்கு சில நூற்றாண்டு
களாவது பயணித்திருக்க வேண்டும் என்ற கணிப்பு இயல்பானது. ஒரு
நாகரிகம் தோன்ற 800 ஆண்டுகள் என்கிறார்கள். அப்படியானால் தமிழ்
வாழ்வியலின் தொடர்ச்சி 3000 ஆண்டுகளுக்கும் அதிகம் ஆகும். தொடர்ச்சி
யாக சங்க இலக்கியங்கள் அற இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், பக்தி இலக்கி

இந்தியாவில் பெரும்பாலானோர் 80%-100% சிந்துவெளி மக்கள் மரபணுக்களைத்தான் கொண்டுள்ளனர். ஆரியர்கள் முழுமையாக இந்தியப் பூர்வகுடிகள் என்பது தவறு

யங்கள் கம்ப ராமாயணம், பெரிய புராணம் என இந்த 2020 வரை தமிழ் நொடிகூட ஓய்வில் லாமல் சுவாசித்துக் கொண்டுள்ளது என்றெல் லாம் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு, நமக்கு நமது தொன்மை குறித்த கனவுகளின் சிறகு களுக்கு புதிய வலுவும் புதிய திசைவழிகளையும் வழங்கியது - கீழடி.

இதிலும் பெரும் போராட்டங்கள், இரண்டாம், மூன்றாம் கட்ட அகழாய்வுகளின் அறிக்கைகள் இன்னமும் வெளியாகவில்லை. தொடர்ந்து மாநில அரசின் தொல்லியல் துறையே நான்காம் கட்ட அகழாய்வினை மேற்கொண்டது. தொடர்ந்து ஐந்தாம் கட்ட அகழாய்வுகள், இடையே நான்காம் கட்ட அகழாய்வின் அறிக்கை வெளியீடு, தொடர்ந்து கீழடி உட்பட பல தமிழக தொல்லியல் தளங் களில் நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன் படுத்தி அகழாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படும் எனும் அறிவிப்பு, இடையில் நான்காம் கட்ட அகழாய்வு அறிக்கை 24 மொழிகளில் வெளி

யிடப்பட்டு சென்னை புத்தகக்காட்சியில் சுமார் 25 ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனை, ஐந்தாம் கட்ட அகழாய்வின் அறிக்கைக்காகக் காத்திருப்பு என தமிழக தொல்லியல் நிகழ்வுகளை அவதானித்து வந்துள்ளேன். சென்ற ஆண்டு சென்னையில் தமிழக தொல்லியல் துறை ஏற்பாடு செய்திருந்த மூன்று நாட்கள் கருத்தரங்கிலும், அண்மையில் மதுரையில் இரண்டு நாட்கள் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கிலும் பார்வையாளனாகக் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வரும் நிகழ்வுகளையும் அவதானித்து வந்துள்ளேன். அவற்றின் பதிவுகளின் தொகுப்பே இக் கட்டுரை.

அண்மைக்கால நிகழ்வுகளில் உலகு முழுவதன் கவனத்தை ஈர்த்த நிகழ்வுகளில் ஒன்று நான்காம் கட்ட அகழாய்வு அறிக்கை ஆகும். இந்த அறிக்கை முன்வைக்கும் இரு தரவுகள் மிக முக்கியமானவை. ஒன்று, வைகை நதிக்கரையில் 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன் நகர நாகரிகம் தழைத்தோங்கி உள்ளது எனும் தரவு.

இது முந்தைய கணிப்புகளை மேலும் 300 ஆண்டுகள் தொன்மையாக்கியது. மேலும், தென்னிந்தியாவில் நகர நாகரிகம் தோன்றியிருக்க வாய்ப்பே இல்லை என்று இதுவரை வரலாற்றாளர்கள் கூறி வந்ததை இம்முடிவு பொய்யாக்கியது. கங்கைவெளிச் சமவெளியில் இரண்டாம் நகர நாகரிகம் உருவான காலத்திலேயே இங்கும் நகர நாகரிகம் உருவாகியுள்ளது. அடுத்து, அங்கு காணப்பட்ட தமிழி எழுத்துகள் 2600 ஆண்டுகள் பழைமையானவை எனும் தரவு. அதாவது அசோகர் பிராமி எழுத்துகள் உருவாவதற்கு முன்பே தமிழில் எழுத்தறிவு உருவாகியிருப்பதற்கான முதல் சான்றாக இது கருதப்படுகிறது. இதுவும் தமிழ் எழுத்து தோன்றிய காலத்தை மேலும் நூறு ஆண்டுகள் தொன்மையாக்கியது. மேலும் வரலாற்றியல் முக்கியத்துவம் கொண்ட பல தரவுகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதன் மூலம் தமிழன் தனது தொன்மையை முதன்முறையாக அறிவியல்பூர்வமாக நிறுவி உள்ளான். இதுவரை சங்க இலக்கியங்கள் மூலமாக மட்டுமே தமது பண்பாட்டுப் பெருமையைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்த தமிழ்ச் சமுதாயம் இனி சங்கக் கவிதைகளைத் தொல்லியல் சான்றுகளுடன் உரசிப் பார்க்கும் காலம் கனிந்துள்ளது.

எழுத்துப்பூர்வமாகத் தொடர்ந்து இரண்டாயிரத்த ஆறு நூறு ஆண்டுகள் இலக்கிய சாட்சியம் கொண்டிருந்த ஒரு சமுதாயம் முதன்முறையாகத் தொல்லியல் வாழ்வாதாரப் பண்புகளைக் கண்டடைந்ததைக் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில் இதன் அறிவியல் அடிப்படைகளை புராணங்கள் அடிப்படையில் கேள்விக்குள்ளாக்கும் அபாயகரமான போக்கும் உருவாகியுள்ளது.

பிரபல பண்பாட்டு மானுடவியலாளர் தாமஸ் டிரவுட்மேன் தொகுத்தளித்துள்ள தமது 'ஆரியன் டிபேட்' புத்தகத்தின் முன்னுரையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“ஆய்வாளர் சமூகம் வரலாற்றியல் நிபுணத்துவ அறிவு பெற்றிருந்தபோதும் அவர்களும் தவறிழைக்கக்கூடும் என்றாலும், வரலாற்று விளக்கங்களைப் பரிசோதித்து, வரலாற்று உண்மைகளை நிலை நிறுத்தக் கூடியவர்கள் அவர்கள்தாம்.”

ஆரிய - திராவிட வரலாற்று விவாதங்களில் உணர்ச்சிகளுக்கு இடமளிக்காமல் அறிவியல்பூர்வமாக நிபுணத்துவங்கள் கூட்டுச் சிந்தனை மூலம் முன்மொழியும் முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்வதன் தேவையை இவ்வாறு டிரவுட்மேன் வலியுறுத்துகிறார். எதுவும் மாறக்கூடியது என்றாலும் அதனையும் நிறுவும்

ஆற்றல் அறிவியல் ஆய்வுக்கு மட்டுமே உண்டு. வரலாறும் இதற்கு விலக்கல்ல. இங்கு தமிழின் தொன்மை குறித்த வரலாற்று விழுமியங்களை இறுதி செய்வதிலும் இது பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு சமுதாயத்தில் தலை முறைகளாகத் தொடரும் கூட்டு அறிவாற்றலும் (Collective Intelligence) கொச்சைப்படுத்தப்படாமல் இருக்க வேண்டும்! கூட்டு அறிவாற்றல் என்பது கூட்டு நனவிலியின் (Collective Unconscious) மேம்பட்ட நிலையாகும்!

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை ஐந்தாம் கட்ட அகழாய்வினை கீழடியில் தொடங்கும் முன்பாகத் தொல்லியல் ஆய்வுகளில் நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான சிந்தனையைக் கிளர்த்தும் கருத்தரங்கம் ஒன்று சென்னையில் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. இதில் தொல்லியல் ஆய்வில் உலக அளவில் பயன்படுத்தப்படும் பல தொழில் நுட்பங்கள் குறித்த விளக்க உரைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. இதனடிப்படையில் கீழடி நான்காம் கட்ட அகழாய்வு முடிவுகள் அறிவியல்பூர்வமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. தொல்லியல் ஆய்வில் பயன்படுத்தப்படும் உலகத் தரத்திலான சோதனைகள் முதன்முறையாக கீழடியில் பயன்படுத்தப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் கீழடி ஐந்தாம் கட்ட அகழாய்வில் முதன்முறையாகப் பல தொழில் நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் பல உலகத்தரமான தொழில் நுட்ப நிறுவனங்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

கீழடியில் நான்கு இடங்கள் மற்றும் கொடுமணல், ஆதிச்சநல்லூர், சிவகளை ஆகிய இடங்களில் அடுத்தக்கட்ட அகழாய்வுகள் தொடங்க உள்ளன. அதன் முன்னோட்டமாகக் கீழடி தேசியக் கருத்தரங்கு தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை சார்பில் மதுரையில் இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றது. இதில் அண்மையில் கீழடி உள்ளிட்ட இந்திய அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுப் பணிகள் அதன் கருத்தியல் அடிப்படைகள், தொழில் நுட்பப் பயன்பாடுகள் குறித்த விவாதங்கள் நடைபெற்றன.

தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை கீழடியில் நான்காம் கட்ட அகழாய்வினைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும் முன்னெடுப்புகள் உண்மையில் பெருமிதம் கொள்ளச் செய்கின்றன. தமிழ்ச் சமூகம் தமது இலக்கியங்கள் மற்றும் தொல்லியல் எச்சங்களால் தமது தொன்மை குறித்து

கொண்டிருந்த பெருமிதம் அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபணமாகத் தொடங்கியுள்ளது.

அதே நேரத்தில் கடந்த காலத்தில் தவறவிட்ட பணிகளும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவை. உதாரணமாக, ஆதிச்சநல்லூரில் நடைபெற்ற அகழாய்வு முடிவுகள் இன்னமும் அறிவிக்கப்படவில்லை என்பதை நீதிமன்றச் செய்திகள் மூலமாக அறிவோம்.

இவ்வாறு ஆதிச்சநல்லூரில் 12 மனித எலும்புக்கூடுகள் வெளிக் கொணரப்பட்டு, ஒன்று ஆய்வுக்காக 2004ஆம் ஆண்டு வாக்கிலே மைசூர் மானுடவியல் ஆய்வு நிலையத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் இதுவரை அது குறித்த அறிக்கை அளிக்கப்படவில்லை; ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், அந்த மனித எலும்புக்கூடு இன்னமும் அங்கு பாதுகாப்பாக இருக்கிறதாம். Skeleton in Cupboard!

இன்று அறிவியலின் அடிப்படையை ஒரு குழந்தைகூட நன்கறியும். அறிஞர்களும் கவனமாக இதனை வலியுறுத்துகிறார்கள். நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தாத எந்த ஒரு துறையும் வரலாற்றில் நிலைக்க முடியாது. இந்நிலையில் வரலாற்றுச் சான்றுகளைப் புராணங்களில் தேடும் போக்கும், நிறுவப்பட்ட அறிவியல் அடிப்படைகளைக்கூட மறுக்கும் போக்கும் மூத்த தொல்லியலாளர்கள் மத்தியில் இருப்பதை அண்மையில் காண முடிந்தது.

ஹார்வர்ட் பல்கலை பேராசிரியர் வாஹீஷ் நரசிம்மன் தலைமையில் உலகளவில் முன்னணி அறிவியலாளர்கள் 92 பேரைக் கொண்டு பழைய கற்காலம் முதல் தற்காலம் வரையிலான பல காலகட்டங்களைச் சேர்ந்த 523 மரபணுக்களை ஆய்வு செய்து அதன் முடிவுகள் அண்மையில் 'சயன்ஸ்' ஆய்விதழில் வெளியானது.

மதுரை கருத்தரங்கில் வாஹீஷ் நரசிம்மன் கானொளி உரையாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. தொடர்ந்து நடைபெற்ற விவாதத்தில் "அண்மையில் நடைபெற்ற டி.என்.ஏ சோதனையில் ஆரியர்கள் இந்தியப் பூர்வகுடிகள் என்பது நிறுவப்பட்டு விட்டது" என்று ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டது குறித்து விளக்கம் கோரப்பட்டது.

பதிலளித்த வாஹீஷ் நரசிம்மன் இந்தியாவில் பெரும்பாலானோர் 80%-100% சிந்துவெளி மக்கள் மரபணுக்களைத்தான் கொண்டுள்ளனர். ஆரியர்கள் முழுமையாக இந்தியப் பூர்வகுடிகள் என்பது தவறு என்று பட்டவர்த்தனமாகக் கூறியது தொல்லியல் ஆய்வின் எதிர்காலம்

மரபணு ஆய்வைச் சார்ந்துள்ளதைக் கட்டியம் கூறுகிறது.

தமிழகத்தில் தேனி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விருமாண்டி என்பவர் மரபணுவை ஆய்வு செய்ததில் 60,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து ஆஸ்திரேலியா நோக்கி இடம்பெயர்ந்த மூதாதையர் மரபணு காணப்பட்டது. இந்த ஆய்வை மேற்கொண்டவர் ஒரு தமிழர் - பேரா. ஆர்.எம்.பிச்சப்பன். தமது உரையில் சீர்மரபினரான விருமாண்டி வளரி பயன்படுத்துவதில் வல்லவர். இதுபோன்ற பண்டைய வடிவமான மர வளரிகளை இன்று ஆஸ்திரேலிய பூர்வகுடிகள் பயன்படுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது என்று கூறிய போது தமிழர்களின் தொன்மம் குறித்த புதிர் விலகத் தொடங்கியது.

கீழடி உட்பட அடுத்து நடைபெற உள்ள அகழாய்வுகளில் வெளிக் கொணரப்படும் உயிரின, விலங்கின, மண்ணியல் எச்சங்களை மரபணு ஆய்வுக்குட்படுத்த உலகப் புகழ்மிக்க தொழில்நுட்ப ஆய்வு நிறுவனங்களுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ள இருப்பது நம்பிக்கை அளிப்பதாக உள்ளன.

தொல்லியல் ஆய்வாளர் ஆர்பாலகிருஷ்ணன் இ-ஆப தமது 'எ ஐர்னி ஆஃப் சிவில்லை சேஷன்' நூலில் சிந்துவெளியின் திராவிட அடித்தளத்தினைச் சங்க இலக்கியம், ஊர்ப் பெயர்கள், சிந்துவெளி, நகர அமைப்பில் சிந்துவெளி நகரங்களுக்கும் கீழடிக்கும் இடையே காணப்படும் ஒப்புமை (மேற்கு-கிழக்கு), அதற்கான தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகள், சிந்துவெளி முத்திரை எழுத்துகளை திராவிடப் பண்பாட்டினையொட்டி வாசிக்க முயலுதல், சிந்துவெளியிலிருந்து அலை அலையாக இடம்பெயர்ந்த மக்கள் இடையில் மராட்டியம், ஒடிசா பகுதிகளில் தங்கியது என சிந்துவெளி முதல் வைகை வரையான ஒரு நாகரிகத்தின் பயண வரைபடத்தினை வழங்கியுள்ளார். இது தமிழகத் தொல்லியல் பணிகளின் எல்லைகளைத் தவிர்க்க இயலாமல் விரிவுபடுத்துகிறது.

ஏனென்றால், கீழடி என்பது கீழடி மட்டுமல்ல; வரலாற்றியலின் புதிய வரைபடத்தின் தொடக்கப்புள்ளி! வரலாற்று மரபணுக்கள் கடத்தியுள்ள கூட்டு அறிவாற்றல்!

பொதுவாக, பல அரசு திட்டங்கள் கிடப்பில் போடப்பட்டு ஊடகங்களால் நினைவூட்டப்படுவது வழக்கம். ஆனால், கீழடி அகழாய்வினைக் கையில் எடுத்த தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறை நான்காம் கட்ட

அகழாய்வினை முடித்து. அதன் முடிவுகளை அறிவியல் பூர்வமாக ஆய்வுசெய்து அறிக்கையாக வெளியிட்டதுடன், அடுத்த கட்டமாக கீழடியில் நான்கு பகுதிகள் மற்றும் ஆதிச்ச நல்லூர், கொடுமணல், சிவகளை ஆகிய இடங்களில் அகழாய்வுகளைத் தொடங்க உள்ளது. இதற்கிடையில் ஒரு தேசிய கருத்தரங்கினையும் ஏற்பாடு செய்து அதில் இரு தரப்புகளும் தங்கள் கருத்துகளை முன்வைத்து ஒரு ஆரோக்கியமான உரையாடலுக்கு வித்திட்டுள்ளனர்.

கீழடி ஐந்தாம் கட்ட அகழ்வாய்வின் முடிவுகளை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கிறோம். நான்காம் கட்ட அகழ்வாய்வுகள் நடைபெற்ற பகுதிகளை ஒட்டியே அகழ்வாய்வுகள் நடைபெற்றுள்ளதால் முந்தைய முடிவுகள் உறுதி செய்யப்படலாம். தமிழி எழுத்துகளின் காலம் கி.மு 6-7 ஆம் நூற்றாண்டுகள் என்பது உறுதி செய்யப்படும் வாய்ப்புகளும் உள்ளன. மேலும் கீழடி ஒரு தொழில் நகரம் என்பதற்கான கூடுதல் அறிவியல் சான்றுகளும் எதிர் பார்க்கப்படுவதாக தொல்லியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். முக்கியமாக, அந்த நீண்டு நெளிந்து செல்லும் இரட்டைச் சுவர் குறித்த புதிர் விடுவிக்கப் படலாம். அதனருகில் காணப்படும் தொழில் அமைப்புகளில் உற்பத்தியான பண்டங்கள் அடையாளம் காணப்படலாம்.

இந்நிலையில் ஆறாம் கட்ட அகழ்வாய்வு மீதமுள்ள பகுதியில் தொடர உள்ளதுடன் மணலூர், கொந்தகை அகரம் ஆகிய அருகமை பகுதிகளிலும் புதிதாக அகழாய்வுகள் நடைபெற உள்ளன. இவை கீழடியின் குடியிருப்பு மற்றும் இடுகாட்டு பகுதிகள் என்று தொல்லியாளர் களால் கூறப்பட்டுள்ளவை. எனவே ஆறாம் கட்ட அகழ்வாய்வுகளில் இருந்து சங்க கால வாழ்க்கையின் ஆகச் சிறப்பான நகர நாகரிகத்தின் உயிரோட்டமான சித்திரத்தினை உலகம் காணலாம். பாணை ஓடுகள், பவளங்களில் காணப்படும் குறிகள், முத்திரைகள், கிறல்கள் சிந்து வெளி முத்திரைகள், கிறல்களின் புதிர்களைக்கூட விடுவிக்கலாம். சற்றுத்தள்ளி அங்கு சிந்து வெளியில் இருந்து நீண்ட தொலைவு பயணித்து வந்த மூதாதை கவிஞன் ஓய் வெடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

அப்போது தமிழின் தொன்மை குறித்து இதுவரை நாம் கொண்டிருந்தது வெறும் தற்பெருமை அல்ல. எமது மூதாதை வழி தொடர்ந்த கூட்டு நனவிலி என்பது உலகுக்கு அறிவிக்கப்படலாம்.

ரூமிக்கு

- வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் -

நலமா ருமி,
கவிஞர்களின் கவிஞரே
உலரும் நமது உடலும் உயிரும் செழிக்க
மது வார்க்கிறவர்கள் எங்கே?
சுவர்கத்து நூலேணிகளில்
இறங்கி வருகிறதே வசந்தம்.
பாரசீக ரோஜாவோ,
மதுரை மல்லியோ தேன் சிந்துமுன்னம்
நம் இதயங்கள் திறக்க வேண்டுமே?.

"இதயம் திறக்கும்வரை
உடைத்துக்கொண்டிரு" என்கிறாயே. ருமி.
ஆம், முடிய இதயம்
சிறையிலும் கொடிதே.
ஆனாலும் உடைந்த இதயம்
நினைவின் ஆறாப் புண்ணல்லவா?
என்போல் நீயும்
தகிக்கும் படைப்பு வெறியில் உளறுகிறாய்.

அவசரப்படாதே ருமி,
இது எப்பவுமே திறந்திருக்கும் மதுக்கடை.
நானோ இதயம் எப்பவும்
இயல்பாக பூக்குமென காத்திருப்பவன்.
உலகில் முத்தமிட
அம்மாவாக சகோதரியாக தோழியாக
காதலியாக மகளாக
கடைசிப் பெண் இருக்கிற வரைக்கும்
முடிய நம் இதயங்கள் மலராத போமோ?

ருமி,
அவரவர் வழிகள் அவரவருக்கு எனினும்
அவசரப்பட்டு இதயத்தை உடைக்காதே.
வசந்த காலம் பூச்சி புழுக்களுக்குக்கூட
அழகிய நாட்களை வைத்திருக்கிறதே.
நீயும் காத்திரு.

ஓக்டோபர் 2019

(இரசனைத் தேடலில் பெற்ற கவிதை கவிஞர்
வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் அவர்களுக்கு நன்றி - முகுந்தன்)

மலபார் தமிழர்

அன்பு சரவணன்

கடந்த காக்கைச் சிறகினிலே இதழ்களான 2019 நவம்பர், டிசம்பர் இதழ்கள் மற்றும் ஜனவரி சிறப்பிதழ் களை (100 வது இதழ்) ஆசிரியர் சிரமம் பார்க்காமல் அனுப்பி யிருந்தார். தொடராக இல்லாவிட்டாலும் மூன்று இதழ் களிலும் நீங்கள் எழுதியுள்ள மலையகம் தொடர்பான கள்ளத் தோணி, மலையக அரசியலில் நேருவின் வகிபாகம் ஆகிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சிறப்பாக இருந்தன.

ஜனவரி சிறப்பிதழில் குடியுரிமை சார்ந்த பதிவு அனுபவம் சார்ந்ததாக இருந்ததைப் படிக்கும்போது முப்பதாண்டுகால தமிழக அகதிகள் அனுபவம் ஞாபகத்தில் வந்ததைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. முப்பதாண்டுகால அகதி அனுபவத்தைத் தொடர்ந்து எதிர் கொள்ள முடியாமல் ஆறு மாதங்கள் முன்புதான் இலங்கை வந்தேன். ஆனால் தொடர்ந்து இரண்டு நூற்றாண்டுகாலம் ஜனநாயக வெளிக்கு வெளியே தள்ளப்பட்ட மக்களை நினைக்கும்போது, ...இது நாகரீக சமூகத்தின் போதாமையை காட்டுவதாக இருக்கிறது.

தமிழக அகதிகள் முகாம்களில் இன்று சரிபாதி (29,500) அகதிகள் என்ற போர்வையில் வாழ்ந்தாலும் இன்றும் நாடற்றவர்களாக இருப்பதையிட்டு எனது கவனம் மலையகம் பக்கம் திரும்பியிருந்தது முகாம்களில் உள்ள நாடற்றவர்கள் குறித்து தமிழகத்தின் ஈழ அகதிகள் புத்தகத்தில் ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். பிரித்துப் பேசுவதாக என்மேல் ஒரு விமர்சனத்தை வைத்தார்கள். இன்று குடியுரிமை சார்ந்த உரையாடலில் அது குறித்துப் பேசப்படுகிறது.

மலையகம் குறித்து தமிழகத்தில், இலக்கியப் பரப்பில் போதுமான அளவு பேசப்படவில்லை என்ற நிலையில் நீங்கள் தொடர்ந்து முக்கியமான, கவனிக்கத் தக்க இலக்கியப் பத்திரிகையான “காக்கை சிறகினிலே”யில் காத்திரமான கட்டுரைகள் எழுதுவது உரையாடலை உருவாக்கும் என்ற நம்பிக்கையையும் தருகிறது.

புத்தகமாகத் தொகுத்து வெளியிட எனது வாழ்த்துகள் தோழர்.

அன்புடன்
தொபத்தினாதன்
மன்னார்

இலங்கைத் தமிழர்களை “மலபாரிகள்” என்றுதான் மேற்கத்தேய உலகம் 16-18 ஆம் நூற்றாண்டின் காலனித்துவ காலத்தில் இருந்து அழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் அவர்கள் அறிந்தும் வைத்திருந்தார்கள். அவர்களின் ஆவணங்கள், அறிக்கைகள், கடிதங்கள், நாட்குறிப்புகள் மட்டு மன்றி அவர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்களையும் ஆதாரம் காட்டி இலங்கைத் தமிழர்கள் அனைவருமே கேரள மலபாரிலிருந்து வந்து குடியேறிய வந்தேறிகள் என்று நிறுவ முனைகிற பல்வேறு சிங்கள எழுத்துக்களும், ஆய்வுகளும் இன்றும் தொடர்கின்றன.

இப்படி திட்டமிட்டே புனைந்து பரப்புகின்ற கதையாடல்களைத் திருப்பித் திருப்பி சிங்களவர்களிடம் கொண்டு சேர்த்து வருகின்ற காரணத்தினால் அதை சிங்கள சாதாரண மக்கள் நம்பவும் செய்கிறார்கள்.

இந்த 'மலபார் தமிழர்' என்கிற அடையாளம் எப்படி வந்தது? அதன் பூர்வீகம் என்ன? என்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு விடையைத் தேட வேண்டியிருக்கிறது.

தென்னிந்திய மூவேந்தர் ஆட்சிகளாக சேர, சோழ, பாண்டிய அரசுகளைக் குறிப்பிடுவோம், இந்த மூன்றும் தமிழ் பேசும் மக்களைக் கொண்ட பிரதேசமாகவே நெடுங்காலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இவற்றில் சேர நாடு பிற்காலத்தில் கேரளமாக ஆகியது.

மலபார் என்கிற பெயரானது அன்று அப்பகுதியுடன் வணிகத் தொடர்பைக் கொண்டிருந்த அரேபியர்களால் வைக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுவதுண்டு. சேர் பொன்னம் பலம் இராமநாதன் இப்படி விளக்குகிறார்.

"மலபார் என்பது இந்தியாவின் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் அமைந்துள்ள 'மலைவாரம்' (மலைப்பகுதி) பகுதியாகும். மேற்கு இந்தியாவுக்கு வந்து சேர்ந்த டச்சுக்காரர்கள் இலங்கைக்கு வந்த போது இங்குள்ள தமிழர்கள் மலபார் கரையோரப்பகுதியில் வாழ்ந்த அதே இந்துக்களை ஒத்திருப்பதைக் கண்டனர். இந்தியாவின் மலபார் கரையோரத்தில் அவர்கள் கண்ட தமிழர்களை "மலபார் குடியேறிகள்" (Malabar Inhabitants) என்றே அழைத்தனர். அதாவது மலபார் கடற்கரையில் இருந்து குடியேறியவர்கள் என்று பொருள். ஆனால் இலங்கையின் தமிழர்கள் கிழக்கு கடற்கரையிலிருந்து வந்தவர்கள் (டச்சுக்காரர்களால் கோரமண்டல கடற்கரை என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்) மற்றும் மலையாள மலைவார மக்களிடமிருந்து இவர்கள் மொழியாலும் சமூக அமைப்பாலும் வேறுபட்டவர்கள். எனவே, தமிழர்களை "மலபார்ஸ்" (Malabars) என்று அழைப்பது பிழையாகும். ஆனால், 'மலபாரிகள்' பண்டைய காலங்களில் தமிழர்களிடமிருந்து ஒரு தனித்துவமான இனமாக கருதப்படவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்"

"மலபார்" பூர்வீகம்

மலபார் மாவட்டம் (Malabar District) இந்தியாவை ஆங்கிலேயர் ஆண்டபோது சென்னை மாகாணத்திற்கு உட்பட்ட ஒரு மாவட்டமாக இருந்தது. இந்த மாவட்டமானது சுதந்திரத்திற்குப் பின் மொழிவாரி மாநிலங்கள்

பிரிப்பதற்கு முன் சென்னை மாநிலத்திற்குட்பட்ட ஒரு மாநிலமாக இருந்தது. இம்மாவட்டமானது மேற்கே அரபிக்கடலையும் கிழக்கே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையையும் வடக்கே தென்கன்ரா மாவட்டத்தையும் தெற்கே கொச்சி சமஸ்தானத்தையும் எல்லைகளாகக் கொண்டிருந்தது. மலபார் என்பதற்கு மலைநாடு என்று பொருள்.

16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் இந்தியாவின் தென் மேற்கு கரையோரப் பிரதேசமான கேரளாவில் தற்செயலாக வந்திறங்கினார்கள். மலபார் துறைமுகம் அப்போது முஸ்லிம் வணிகர்கள் வந்து போகும் பிரதான துறைமுகப்பட்டினமாக இருந்தது. அரேபியரின் கடலாதிக்கத்தை முறித்து மலபாரைத் தன்வசப்படுத்தும் முயற்சியில் போர்த்துக்கேயர் இறங்கினர். அப்போது மலபாரை ஆண்டு வந்த இந்து மன்னன் சமுத்ரி முஸ்லிம் இளைஞர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு போர்த்துக்கேயரை விரட்டி விட்டான். 1498இல் போர்த்துக்கேயர் கலிகட்டையும் 1502இல் கொச்சியையும் வந்தடைந்தார்கள். ஆட்சியை கைப்பற்றியபின் கேரளா மலபார் அரசு, கொச்சி அரசு, திருவாங்கூர் அரசு என மூன்றாகப் பிரிந்தது.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை ஆக்கிரமித்தது 1505இல். மலபாரில் பேசப்பட்ட அதே தமிழ் மொழி யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திலும் பேசப்பட்டதால் அவர்கள் தமிழ் மக்களை "மலபாரிகள்" என்றும், அவர்கள் பேசும் மொழியை "மலாபார் மொழி" என்றும் அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். அதையே சகல நிர்வாகப்பதிவுகளிலும் செய்தார்கள். அதையே அடுத்தடுத்து வந்த மேற்கத்தேய காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பாளர்களான ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர்களும் பின் பற்றினார்கள். இதே காலப்பகுதியில் நூல்களை எழுதிய எழுத்தாளர்கள், ஆய்வாளர்கள், மதகுருமார் என்போரும் கூட "மலபார்", "மலபார் மொழி" என்றே பதிவு செய்தார்கள். போர்த்துக்கேயர் தமிழையும், மலையாளத்தையும் மலபார் மொழியென்றே அழைத்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சேரர்களினதும், மலையாளிகளினதும் குடியேற்றம் பற்றிய விளக்கமான விபரங்கள் குழுத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை எழுதிய "யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம்" என்கிற நூலில் காணப்படுகிறது. அவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள், ஊர் பெயர்கள், சாதிகள், சட்டங்கள் எல்லாம் யாழ்ப்பாணத்தில் எப்படி கலந்திருக்கின்றன என்பது குறித்த பல விபரங்கள் அதில் உள்ளன. அதில் உள்ள ஒரு பகுதியை அப்படியே இங்கு தருகிறேன்.

டச்சு அரசாங்க காலத்தில் 1707 ஆம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட “தேசவழமைச் சட்டம்” முதன் முதலில் “The Tesawalamai; Or the Laws and Customs of the Malabars of Jaffna” என்று தான் அழைக்கப்பட்டது. அதாவது “யாழ்ப்பாண மலபாரிகளின் தேசவழமை அல்லது வரி, சட்டம்” என்றே அழைக்கப்பட்டதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

“சேரநாட்டுக் குடியேற்றம்”

முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறியவர்கள் சேர நாட்டினராகிய மலையாளிகள் என்பது நீலகண்ட சாஸ்திரியார் கருத்து, கிறிஸ்த சகாப்தத்திற்கு முன் மலையாளிகள் இங்கு வந்து குடியேறினர் என்னும் பாரம்பரியக் கூற்று தமிழ் மக்களுள் இருந்து வருகிறதாக சேர். எமேசன் ரெனென்ட் (Sir Emerson Tennent) கூறுகிறார். மலையாளத்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டவர்கள் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள் என்று லிபிநோஸ் (Libeyros) என்னும் சரித்திராசிரியர் கூறுகிறார். மலையாளத்தில் பரசுராமரால் குடியேற்றப்பட்ட நம்பூதிரிப் பிராமணர்கள் மலையாளிகளை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றினர் என்று மலையாள சரித்திர நூலாசிரிய கேரளோற்பத்தி என்னும் நூல் கூறுகின்றது. இதே கருத்தைப் பேராசிரியர் வி. ரங்காசாரியாரும் கூறியிருக்கிறார். நாட்டை விட்டு வெளியேறிய மலையாளிகளுள் சிலர் இருபது மைல் அகலமுள்ள பாலைக்காட்டுக்

கணவாய்க்குள்ளால் வந்து வியாபாரப் பாதை வழியாகச் சென்று யாழ்ப்பாணம் வந்து குடியேறினர். சிலர் அதே கணவாயாற் சென்று கொல்லிமலை, பச்சைமலை, சவ்வாது மலைகளில் மறைமுகமாகக் குடியேறி வாழ்கின்றனர். வேறு சிலர் கடல் மார்க்கமாகக் கன்னியாகுமரி, காயல்பட்டினம் இராமேஸ்வரம், மரந்தை வழியாக வந்து யாழ்ப்பாணத்திலும். தென்னிலங்கையிலும் குடியேறினர்.

மலையாள நாடு களப்பிரர் (கி.பி. 3-9, சாளுக்கியர் (கி.பி. 6), பாண்டியர், மகமதியர் (கி.பி. 1768-1793), விக்கிரமாதித்தன் முதலிய வேற்றரசர் ஆளுகைக்குட்பட்டபோது, மலையாளிகள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினர். சிங்கள அரசர் வைத்திருந்த மலையாளக் கூலிப் படையைச் சேர்ந்த பலர் சம்பளம் ஒழுங்காகக் கொடுபடாமையாலும், வேறு காரணங்களாலும் படையைவிட்டு விலகி யாழ்ப்பாணம் வந்து குடியேறினர். அநேக மலையாளிகள் இங்குவந்து குடியேறினர் என்பதை

M.D.இராகவன் தமது நாகர்கோயில் வரலாற்றாய்வில் விளக்கியுள்ளார். மலையாளத்தில் வேலைவாய்ப்பின்மையும் மலையாளக் குடியேற்றத்திற்குக் காரணமாகும்.

மலையாளத்திலுள்ள முக்கிய சாதிகள் இருபத்தேழு பதினான்கு சாதிகள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு குடியேறியிருக்கின்றன என்பது போத்துக்கேயர் எழுதிவைத்த தோம்புகளால் அறியக் கிடக்கின்றது. எனவே, தோம்புகளின் அடிப்படையில் இங்குவந்து குடியேறியுள்ளார்கள் என்று ஊகிக்கலாம். மலையாளிகள் வந்து குடியேறிய இடங்களுக்குத் தங்கள் ஊரின் பெயரையோ, தங்கள் நாட்டின் பெயரையோ அல்லது அரசன் பெயரையோ ஏதாவதொன்றை வைத்துள்ளனர்.

ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையில் ஆட்சி நிர்வாக முறையை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக அமைத்த கோல்புறாக் - கமரூன் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு அறிக்கையில் கூட யாழ்ப்பாணத்தை “மலபார் மாவட்டம்” (Malabar District) என்று தான் குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்த அறிக்கையில்

"Slaves in the Malabar Districts were first registered in 1806, and in 1818 provision was made for annulling all joint ownership in slaves, and for enabling all slaves to redeem their freedom by purchase..."

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் (மலபார் மாவட்டம்) அன்று கேர்வியர், பள்ளர், நளவர் சாதிகளைச் சேர்ந்த அடிமைகள் குறித்தெல்லாம் அந்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. கிளிநொச்சியில் மலையாளபுரம் என்கிற ஒரு கிராமமே இருக்கிறது.

மலையாளம் எனும் பெயரோடு கூடிய

குடியேற்றங்கள்

1. மலையாளன் காடு - அராலி, கோப்பாய்
2. மலையாளன் சீமா - அச்சவேலி, நீர்வேலி
3. மலையாளன் ஒல்லை - உடுவில்.
4. மலையாளன் பிட்டி - கள பூமி
5. மலையாளன் தோட்டம் - சங்காணை, சுழிபுரம், சுதுமலை
6. மலையாளன் வளவு - அத்தியடி, அச்செழு
7. மலையாளன் புரியல் - களபூமி

“தேசவழமை” எனும் “மலபார் சட்டம்”

டச்சு அரசாங்க காலத்தில் 1707 ஆம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட “தேசவழமைச் சட்டம்” முதன் முதலில் “The Tesawalamai; Or the Laws and Customs of the Malabars of Jaffna” என்று தான் அழைக்கப்பட்டது. அதாவது “யாழ்ப்பாண மலபாரிகளின் தேசவழமை அல்லது வரி, சட்டம்” என்றே அழைக்கப்பட்டதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

இந்தத் தேசவழமைச் சட்டத்தின் மூலம் என்பது, மலபார் பகுதியில் இருந்து வந்தது என்பது நிதர்சனமானது. “மருமக்கட்டாயம்” எனப்படுகிற விதிகளும் இலங்கையில் குடியேறிய மலபார் மக்களிடம் இருந்து வந்ததே என்கிறார் டி.இராமநாதன். மலையாளத்தில் ஒருவனுடைய சொத்தை அவனுக்குப்பின் அவனுடைய உடன்பிறந்தாளின் ஆண்மக்கள் அடையும் உரிமைமுறை.

காலனித்துவத்தின் பெரும்பகுதி காலத்தில் இலங்கை வாழ் தமிழர்களை ஒட்டுமொத்தமாக “மலபாரிகள்” (Malabars) என்றே அழைத்தார்கள். ஆண்டுதோறும் இலங்கை பற்றிய விபரங்களை வெளியிட்டுவந்த “தி ப்ளூ புக்” (The Blue books of Ceylon) 1880 வரை தமிழர்களை அப்படித்தான் குறிப்பிட்டது. இந்தியாவிலிருந்து தமிழர்கள் தோட்டத் தொழிலுக்காக இறக்குமதி செய்த காலத்தில் அவர்களை அடையாளப்படுத்தவும் “மலபார் கூலிகள்” (Malabar Coolies) என்று அழைத்தார்கள். தோட்டத் தொழிலைத் தவிர துறைமுகம், இரயில் சேவை, சுத்திகரிப்புத் தொழில் போன்ற பணிகளுக்கும் இந்தியர்கள் வரவழைக்கப்பட்டதனால் “இந்தியக் கூலிகள்” என்றே பொதுவாக இந்திய வம்சாவளியினரை பின்னர் அழைத்தார்கள்.

முஸ்லிம்கள் குறித்து இராமநாதன்

முஸ்லிம்கள் குறித்த சேர் பொன் இராம

நாதனின் அன்றைய சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்கள் பற்றி நினைவிருக்கலாம். கோல்புறுக் அரசியல் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலம் தொடக்கம் முஸ்லிம்களையும் தமிழ் தலைவர்களே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்கள். முஸ்லிம்களும் தமிழைப் பேசுவதனால் அவர்கள் இஸ்லாமியத் தமிழர்கள் என்று சேர் பொன். இராமநாதன் கருத்துக்களை முன் வைத்தார்.

“முஸ்லிம்கள் தனியொரு இனம் அல்ல, தமிழர்களின் வழித்தோன்றல், அவர்களுக்கு பிரத்தியேகமான பிரதிநிதித்துவம் அவசியமில்லை, அவர்கள் “இஸ்லாமியத் தமிழர்கள்” என்று குறிப்பிடலாம்” என பிரித்தானிய அரசாங்கத்திடம் அறிக்கையிட்டார். இதனை எதிர்த்த ஐ.எல்.எம். அப்துல் அஸீஸ் போன்ற முஸ்லிம் தலைவர்கள் முஸ்லிம்களின் வரலாறு, பூர்வீகம் மற்றும் பாரம்பரியத்தையும் தகுந்த ஆதாரங்களுடன் முன்வைத்து இராமநாதனின் கருத்தை மறுத்தனர்.

1888இல் “இலங்கைச் சோனகர் இன வரலாறு” (Ethnology of the moors) என்கிற தலைப்பில் இராமநாதன் எழுதிய கட்டுரையும், அதில் முஸ்லிம்கள் இனத்தால் தமிழர்கள், மதத்தால் முஸ்லிம்கள் என்கிற வாதமும். அந்தக் கட்டுரைக்கு எதிரான கருத்துக்களை அன்றே அறிஞர் சித்திலெப்பை மற்றும் ஐ.எல்.எம்.அப்துல் அசீஸ் போன்றோர் தகுந்த அளவு எதிர்வினையாற்றியுள்ளனர்.

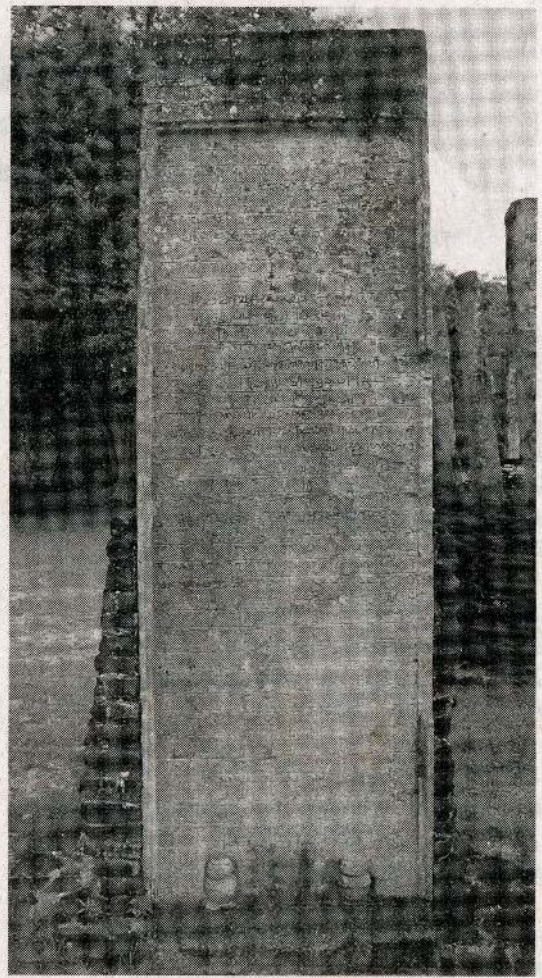
இந்த விவாதத்துக்காக இராமநாதன் எழுதிய ஆரம்பக் கட்டுரையில்

“அரபிகள் இந்நாட்டில் குடியேறியது எட்டாம் நூற்றாண்டெனக் கூறினும் அவர்கள் அதற்கு முன்னரும் பன்னெடுங்காலமாக இத்தீவுக்கு வந்துபோகலாயினர். அவ்விதம் குடியேறிய அரபிகளில் சிலர் தம்முடன் தம் அரபு மனைவியரை அழைத்து வந்தனர். ஏனையோர் தமிழ்ப் பெண்களை மதம் மாற்றி மனைவியராகக் கொண்டனர். ஏனெனில், அப்போது மலபாரிகள் என அழைக்கப்பட்ட தமிழர்களுடனேயே அரபிகள் தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருந்தனர்...”

“அரபிகளின் சமூக உறவால் இஸ்லாத்துக்கு மதம் மாற்றப்பட்ட ஓர் இழிந்த, வெறுத்தொதுக்கப்பட்ட மலபார்ச் சாதியின் சந்ததியினர்...”

போன்ற கருத்துக்களை அதில் கூறியிருக்கிறார்.

ஐ.எல்.எம்.அப்துல் அஸீஸ் முஸ்லிம் கார்டியன் பத்திரிகையில் அதற்கு நீண்டதொரு

எதிர்வினையை ஆற்றியிருந்தார்.

அந்த எதிர்வினையில் தென்னிந்திய மலபாரிகளின் குடியேற்றம் பல காலப்பகுதிகளில் வெவ்வேறு காரணிகளால் நிகழ்ந்தது என்றும் முஸ்லிம்களும் அவர்களின் வழிவந்த பூர்வீகக் குடிகளே என்றும், இலங்கைக்கு வந்த அரபிகள் மலபாரிகளோடு தான் கலந்தார்கள் என்றும் தமது மனைவிமாரின் மலபார் மொழியைத் தான் அவர்கள் பேசி தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்கள் என்கிற வாதத்தை முன்வைத்துச் செல்கிறார்.

புகழ்வாய்ந்த அரேபியக் கடலோடியான சிந்துபாத், இலங்கையை அடைந்தபொழுது மலபாரிகளே அவரை முதன்முதலாக வரவேற்றனர் என்பது வரலாற்றில் பதியப்பட்டுள்ளது என்று டெனண்ட் கூறுகிறார். அந்த மலபாரிகள் தாமே என்கிற வாதத்தையும் முன்வைக்கிறார் அஸீஸ். இந்த விவாதங்களின் பின்னர் தான் 1889ஆம் ஆண்டு சட்ட நிருபண சபைக்கு எம்.சி.அப்துல் ரஹ்மான் நியமிக்கப்பட்டார்.

(தொடர்ச்சி அடுத்த இதழில்)

மௌனத்தின் ஆழம்

ப.தனஞ்ஜெயன்

ஆழ்ந்த டிசம்பர் இரவுக்குள்
ஒரு மௌனமாய் கிடக்கிறேன்
மௌனம் இறப்பிற்கு சமமாகவே
இருக்கிறது
கல்லறையில் உடல் மூடிக்கிடக்கிறது
மௌனத்தில் இதயம் மூடிக்கிறது..
மரணம் தன் ஒத்திகையை தினம் நிகழ்த்துகிறது
சிறு தூக்கமாக..

நெற்கதிர்கள் எதிர்பார்க்கும்
நெற்களஞ்சியத்தின் அனலும்
போர்வைக்குள்ளான என் அனலும்
சமமாகவே கிடக்கின்றன

பனியில் நனையும் மரம் ஒன்றை
கட்டி அணைக்கிறேன் என் அனலை தருவதற்கு
பனிதெறிக்கும் புல்வெளியில்
குளிர் ஏற்று நனைந்து கிடக்கிறேன்

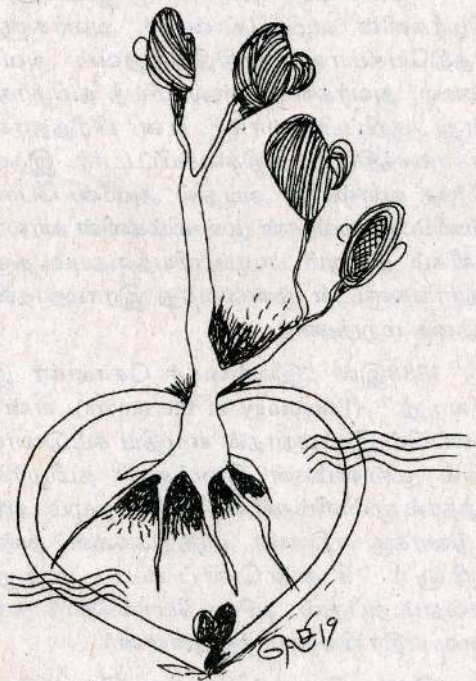
எனக்காக சிறு வெப்பத்தை உண்டாக்க
காய்ந்த குச்சிகளையும் சருகுகளையும்
ஒன்று திரட்டும் போதும்
அதன் இளமைக்கால வனப்பில் அசந்து
போகிறேன்

பூத்து தடித்த இலையும் குச்சிகளும்
இப்பொழுது எனக்காக எரிய விரும்பவில்லை
அப்படியே விட்டுச்செல்கிறேன்
காய்ந்தவைகளை..

ஆம் நானும் காய்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் ..
இந்த மனித மரங்களில் நானும் ஒரு கிளையாக
தினம் நறுக்கப்படுகிறேன்.

இந்த வாழ்வின் மீதமுள்ள நாட்களில்
எப்படி வனப்பு பெறுவது என
பூக்களிடம் கேட்டேன்
டிசம்பர் பூக்கள் ஆழ்ந்த பனியிலும் அதன்
செடிக்கு அடியில் கிடந்தன.

பூக்கள் மெல்லிய குரலில் என்னிடம்
மனிதர்களின் கைகள் பட்டால் அவர்கள்
தலைமீதும்
சிலை மீதும் வனப்பு கொள்வோன்
இறுதி நிலையில் பூமியின் ஆரத்தழுவலின்
வனப்பில் மீளாத துயில் கொள்வோன் என்றது..

நான் டிசம்பர் மலரிடம் சொன்னேன்
மீட்கும் இசையிலும்
மீட்கப்போகும் இசையிலும்
அடிக்கும் காற்றிலும்
அடிக்கபோகும் காற்றிலும்
பெய்யும் பனியிலும்
பெய்யப்போகும் பனியிலும்
இசைக்கும் வானம்பாடியிலும்
இசைக்கப்போகும் வானம்பாடியும்
உதிக்கும் நிலவுசூரியனிலும்
உதிக்கப்போகும் நிலவுசூரியனிலும்
இப்படி இப்பொழுது இருக்கும் ஒன்றிலும்
இருக்கபோகும் ஒன்றிலும் வனப்புகொள்வோன்.
தீராத இருப்புகொள்வோன்
ஒரு பறவையாக வந்தேன்
பறந்து மறைவேன்
என்னை விட்டுச் செல்லும் மௌனமாக..
கடந்த காலத்தை மறைக்க வேலைசெய்யும்
நிகழ்காலமாக
என் மௌனங்கள் நீளும் முழுவொடிப்பாய்
அதிகாரத்தை எதிர்த்துகொண்டே..

நினைவலைகள்

கம்போடியா பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு தமிழ்நாட்டுக்குத் திரும்புவதற்கான ஏற்பாடுகளில் இருந்தபோதுதான், எனது தாயாருக்கு மிகவும் உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டு மருத்துவமனையில் இருக்கிற செய்தியை எனது துணைவியார் தொலைபேசி மூலம் எனக்குத் தெரிவித்தார். நாட்டுக்குத் திரும்பிய உடனேயே மதுரைக்குப் போய் வந்தேன்.

பின்னர், சென்னைக்கு வரவும் மதுரைக்குப் போகவுமாக அங்குமிங்கும் போய்வந்து கொண்டிருந்தேன். பொங்கலுக்கு முதல்வாரத்தில் தாயாரிடமிருந்து விடைபெற்று சென்னைக்குப் புறப்பட்டபோது எனது கைகளையும் எனது துணைவியார் கைகளையும் பற்றி முத்தமிட்டு அனுப்பிவைத்தார். ஆனால், பொங்கலுக்கு மறுநாளன்று எங்களிடமிருந்து நிரந்தரமாக விடைபெற்றுக் கொண்டார். அவருடனான நினைவலைகள் வந்துவந்து போகின்றன, இப்போது.

எங்கள் தாயார் மிக நெருங்கிய உறவினர்கள், நண்பர்கள், பழகியவர்கள் சூழ வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர். எனவே, சென்னையில் நான் வாழ்கிற அடுக்குமாடிக் குடியிருப்பில் இருக்கப் பிடிக்காமல் மதுரைக்கே செல்ல விரும்பியதால் மதுரைக்கு அனுப்பிவைத்தேன்.

தென்னாட்டுப் புரட்சியால் ஏற்பட்ட கலவரத்தைத் தொடர்ந்து சிவகங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து மதுரைக்கு வந்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் எனது தாயார் குடும்பமென்று சொல்லிக்கொள்வார்கள். தோட்டம், துரவு, ஆடு, மாடு என பெரும் பண்ணைக்குடும்பம் எனது தந்தையார் குடும்பம். எனது தாயாருக்கு தாய்மாமன் மகன்தான் எனது தந்தையார். எனவே, பெருந்தனக் குடும்பத்தில் வாழ்க்கைப்பட்ட பெருமிதம்; தாய்மாமன் குடும்பம் என்பதால் உரிமையுடன் எந்த முடிவையும் எடுப்பதற்கான சூழல்; பிறப்பிலேயே கைவரப் பெற்றிருந்த கண்டிப்பு, ஆளுமைத்திறன் எல்லாம் அவரை ஒரு முன்மாதிரிப் பெண்ணாக வடிவமைத்திருந்தது.

கல்வி தொடர்பான பேச்சு எனது தாயாரோடு வரும்போது மதுரையில் பெண்கள் படிக்கக் காரணமான OCP யத்தையும் Wilcox ஐயும் அம்மா தொடர்ந்து நினைவு கூர்வார். அதிலும் பெண்களைப் படிக்கவைக்க கல்விச் சாலைகளை ஏற்படுத்தினார்களே என்று தாயார் பெருமிதம் கொள்வார். கல்வி, நெறிசார்ந்த வாழ்க்கை, வாழ்வியல் மூலங்கள் இவையெல்லாம் எங்களது தந்தையார் எங்களுக்குக் கொடுத்த கொடை என்றால் ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, உள்ளிட்ட வாழ்வின் இன்னொரு பக்கத்தை எங்களுக்கு உணவிலும் உணர்விலும் ஊட்டியவர் எங்கள் தாயார். எப்போதும் அனைவரும் சேர்ந்து அமர்ந்து உணவு உட்கொள்ளவேண்டும் என்பதில் குறியாய் இருப்பார். எனது பெற்றோர் அதை ஒரு மரபாகவே கடைப்பிடித்து வந்தனர். அது ஒரு குடும்பத்தின் பண்பாடு என்பதைப் புரிந்துகொள்ள எனக்கு நீண்டநாள் தேவைப்பட்டது.

நாங்கள் படுக்கிற தலையணை உறை களில்கூட எங்கள் பெயர்களைப் பொறித்து அவரவர்கள் அவரவருக்குரிய தலையணையைத் தான் பயன்படுத்த வேண்டும். பராமரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று எங்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தவர். மதுரையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலிருந்து மதுரைக்கு வருகிற உறவுகளும் நண்பர்களும் எங்கள் வீட்டுக்கு வராமல் போக மாட்டார்கள். வந்தால் உணவு கொடுக்காமல் எங்கள் தாயாரும் அனுப்ப மாட்டார். குடும்பத்தைவிட்டுப் பிரிந்து ஓவியம் படிப்பதற்காக சென்னை வந்துவிட்டு விடுமுறைக் காலத்தில் திரும்பி வீட்டுக்குப் போனால், 'சென்னையில் உனக்கு கெடைக்காத உணவு என்னன்னு சொல்லுப்பா அதைச் செஞ்சுதானே' என்பார். 'பழைய சோறுதான் கெடைக்கல' என்று நான் சொன்னால் 'அய்யோ ஏம்புண்ணை இப்படிச் சொல்றானே' என்று சொல்லிச் சொல்லி உருகுவார்.

வாழ்க்கைப்பட்ட குடும்பம், அவரது உறவுகள், நட்புகள் என எல்லோரிடத்திலும் அன்பும் கனிவும் காட்டியவர் என்பதால் எங்கள் குடும்பத்தாரிடம் எனது தாயாருக்கு தனி மரியாதை உண்டு. எந்த ஒன்றையும் திருத்தமாகச் செய்யவேண்டும் என்று நினைப்பவர்; செய்கிறவர். வைத்தபொருள் வைத்த இடத்தில் இருப்பதை 24 மணி நேரமும் உறுதி செய்வார். அவர் உடுத்துகிற உடையின் வண்ணமும் வடிவும் அவ்வளவு அழகாக இருக்கும். ஒரு வண்ணத்தை இன்னொரு வண்ணத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கிற பார்வையும் ரசனையும் புரிதலும் எனது தாயார் உடுத்தும் உடைகளை வைத்துத்தான் எனக்கு வந்தது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

உறவுகளின் வீடுகளில் திருமணம், துக்கம் என்றால் தவறாமல் எங்களை அழைத்துச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொள்வார். இந்த மாதிரி சமயத்துல சொந்தபந்தம் வேண்டியவர்கள் வீட்டுக்குப் போனாத்தான் நமக்கிருக்கிற உறவுகள்லாம் யாருன்னு தெரியும் என்பார்கள். அதேபோல, வீட்டுக்கு யாராவது வந்து விட்டால் அவர்கள் உறவுகளாகவும் இருக்கலாம் நண்பர்களாகவும் இருக்கலாம். அல்லது புதிதாக வந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம். உள் வீட்டுக்குள் இருக்கும் எங்களை அந்த வயதி லேயே வெளியே வந்து அவர்களைப் பார்த்து கரம் கூப்பி வணங்கி 'வாங்க' என்று சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்வார்கள்.

அம்மாவின் சித்தப்பா கார்மேகம் தாத்தா, இவர்தான் என்.எஸ்.கிருஷ்ணனை வைத்து மதுரையில் நாடகம் நடத்தியவர். அம்மாவின்

இன்னொரு சித்தப்பா சோலைமலைத் தாத்தா. இவர் திரையுலகில் தயாரிப்பாளராய் இருந்து வந்தவர். நாடகப்பின்னணியும் சினிமாப் பின்னணியும் உள்ள குடும்பத்தில் இருந்து வந்தவர் என்பதால் இதுகுறித்த ருசிகரமான கதைகளை எல்லாம் தாயார் எங்களுக்கு அவ்வப்போது சொல்லுவார்.

படித்து, முடித்து, ஓவியனாகி பத்திரிகை களில் எனது ஓவியம் வருவதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியில் பொங்குவார். தொடர்ந்து பத்திரிகைகள் படிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டவர் என்பதால் சமீபகாலத்தில் உனது பாதிப்பு பலரிடம் தெரிகிறது என்று என்னைப் பார்க்கும்போது சொல்லுவார்.

நரிமேட்டில் நின்று பார்த்தால் வட கிழக்கில் கண்ணுக்குத் தெரியும் தொலைவுக்கு இருந்த நிலங்கள் எல்லாம் எங்கள் தாத்தா வுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது. தாத்தா வீட்டுக்குச் சொந்தமாக இருந்த மாடுகள் போடும் சாணத்தைப் பொறுக்கிச் சேர்த்தே இரண்டு குடும்பம் பிழைத்தது என்று சொல்வார்கள். தோட்டத்தில் ஒவ்வொரு வேலை செய்வதற்கும் ஒவ்வொரு பணியாட்கள் இருப்பார்கள். வேலையாட்கள் வேறு தாம் வேறு என்று எனது குடும்பம் இருக்காது. இரவோ, பகலோ, வீடோ, தோட்டமோ பண்ணையாட்களோடு உட்கார்ந்துதான் எனது தாத்தாவும் அப்பத்தாவும் சாப்பிடுவார்கள். அதனால் குடும்ப உறுப்பினர்களைப் போலவே பணியாட்களும் நடப்பார்கள்; நடத்தப்படுவார்கள். 1970களில் மதுரை நகரம் படிப்படியாக விரிவடையத் தொடங்கியபோது சுருங்கிய விவசாய நிலம் எங்கள் குடும்பத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை. நரிமேட்டிலிருந்து மாட்டுத் தாவணி வரை விரிந்திருந்த நிலத்தில் ஊருக்கு வெளியில் உள்ளவை மட்டும் மிஞ்சியது. மதுரையில் தல்லாகுளத்தில் எம்ஜிஆர் வைத்துள்ள தமிழ்த்தாய்ச் சிலை எங்களது தாயார் வழித் தாத்தாவின் சமாதியின் மீதே நிற்கிறது.

படிப்படியாய் குறைந்துவந்த விவசாயம் ஒரு கட்டத்தில் விவசாயம் செய்யவே நிலம் இல்லாமல் போனது. விவசாய நிலமே இல்லாமல் போனபோது கால்நடைகளுக்கும் வேலை இல்லாததால் மாடுகளும் இல்லாமல் போயிவிட்டன. பண்ணையாட்கள் ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு காலத்தில் வேலையைவிட்டு நின்றுவிட்டனர். கடைசியாய் மிஞ்சி இருந்தவர் குருசாமி என்கிற பண்ணைக்காரர். எனது தாத்தா காலத்தில் பண்ணை வேலைக்கு வந்து எனது தந்தையைத் தூக்கி வளர்த்தவர். விவசாய

மருதுவின் தாயார் ருக்மணி மருதப்பன்

மும் இல்லை ஆடுமாடுகளும் இல்லை. சின்னச் சின்ன வீட்டு வேலைச் செய்துகொண்டு எங்களுடனே வாழ்ந்துவந்தார். வேலை செய்யாமல் கம்மா உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறோமே என்கிற கவலை குருசாமிக்கு இருந்திருக்கிறது. நம்மைத் தாக்கி வளர்த்த ஒரு பெரிய மனிதனை எப்படி வேலையிலிருந்து நிற்கச் சொல்வது என்கிற கவலை அப்பாவுக்கு இருந்திருக்கிறது. ஒருநாள் குருசாமி சொன்னார்: ஐயா இங்க ஒரு வேலையும் இல்லாம கம்மா இருக்கிறது சங்கடமா இருக்கு. வேலை செய்யாமல் இருக்க முடியலை. அதனால் கப்பலூர்ல

இருக்கிற என் மகள் வீட்டோட போய் இருந்துக்கிறேன் என்று சொன்னபோது குருசாமியும் அழுதார். எனது தந்தையும் தாயும் அழுதனர். என் வாழ்வில் எனது நினைவுகளில் இன்னும் அது அப்படியே உறைந்து நிற்கிறது.

ஆசிரியரைப் போலவே இயங்கி மதிக்கத்தக்க மனிதர்கள் பெரியவர்கள் எப்படி நமக்கு வாழ்க்கையைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள் அதன்படி வாழ்வை நடத்துவதும் அடுத்த தலைமுறைகளுக்கு அதை கடத்துவதும் தான் என் பெற்றோர்கள் எங்களுக்கு கொடுத்த கொடையாக நான் கருதுகிறேன்.

பருந்தின் நிழல்!

ஆறாவயல் பேரியப்பா

பக்கா இரண்டுபடி கொள்ளளவு
வெண்கல மணியை
மௌலியெனச் சூடி
நூறுவகை நெல்லின் பெயர்களை
திருமறையென இசைத்தபடி
மண்டைமணிக்காரர்கள் வந்தார்கள்
மண்டைமணி மகுறமகுற
காய்ந்து தூற்றிய தலையடி நெல்லை
வாங்கிச் சென்றார்கள்!

நான்மாடக் கூடல் மொட்டைக் கோபுர
முனியனை
கதிர்நுழையாக் காடுகளையும்
வெயில்மறைக்கும் மலைகளையும்
தாண்டிக் குதித்து வரவழைத்து
உடுக்கைக்குள் அடக்கிக் கொண்டு
கோடங்கிகள் வந்தார்கள்
வெறியாடிய குமரிகளை
விரட்டிச் சென்று
ஒற்றைப் பனையில்
காமப் பூமுடியை அறைந்து
ஆணியடித்துக் கட்டிவிட்டு
கடகம் நிறையக்
காணிக்கை நெல்லொடு
சென்றார்கள்!

காடாற்றுப் பிறண்டை செழித்த
மயானத்தில் தவசிருந்து
சாமத்தில்
அன்னை கொடுகொட்டியை
அழைத்துவந்து
சத்திய வாக்கை விதைத்த
குடுகுடுப்பைக்காரர்கள்
பகலில் மீண்டும் வந்து
விதைப்புக்கு மணிவிளக்கம் உரைத்து
முனைமுறியா அரிசி
வாங்கிச் சென்றார்கள்!

கேட்டதைக் கொடுத்து
அவர்களை வழியனுப்பிவிட்டு
எங்களுக்கு மறுசோறு போட்ட
ஆத்தாவின்
சித்திரை முழுநிலா விழிகளில்
விளைந்த முக்கனிச் சொற்கதிர்கள்
எங்களுக்கான
இலக்கண இலக்கியங்கள்!

ஐந்துபனை உயரத்தில் வட்டமிட்ட
செம்பருந்தின் கருநிழல் பார்த்து
இறக்கைவிரித்து
குங்குமச் சாயக் குஞ்சுகளுக்கு
பஞ்சாரம் முடைந்த
கோழியின் காவலைப்
பங்குபோட்டுக் கொண்ட ஆத்தாவின்
விழிப்பைப் போர்த்திக் கொண்டு
நாங்கள்
நிம்மதியாய் உறங்கினோம்!

கல்விக்கு அழகு கசடற மொழிதல்

தமிழர்களின் அடையாளமாகத் திகழ்கின்ற அறநெறிமிக்க திருக்குறளின் வழியொற்றி, இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே கற்றவர் களே கண்ணுடையவர் : கல்வியினால் உலகம் இன்புறுவது : எண்ணும் எழுத்தும் கண்: அழியாத செல்வம் கல்வி : என கல்வி பயின்று வாழ்ந்தகாலம் போய், பிறகான பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு வழிவிட்ட,மன்னராட்சி காலத்தில், விளிம்புநிலையில் வாழ்ந்த மக்கள் கல்வி கற்பதற்கும் - ஆயுதம் ஏந்துவதற்கும் - நிலம் வாங்குவதற்கும் தடையிருந்தது. தடையை மீறி கல்வி கற்றால் காதில் ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊத்துவதும் நிகழ்ந்தது. அதன் பின்னரான, ஜனநாயக அரசு காலத்தில்தான், இதற்கு முன்பு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகள் ரத்தாகி அனைவருக்கும் வேறுபாடின்றி கல்வி கிடைக்க வழியேற்பட்டது.

தற்போதைய நவ தாராளவாத காலகட்டமானது, மக்களுக்கு கல்வி அளிப்பது அரசின் கடமை என்பதிலிருந்து விலகி தனியாரை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன், கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு கையளிக்கப்பட்டு வணிகமயமாகி வருகிற நிலை,அதாவது கல்விக்கும் பேரழிவுக்கும் அல்லது ஜனநாயகத்திற்கும் - நவதாராளவாதத்திற்கும் இடையே யுத்தம் நடைபெற்றுவருகிறது.

கல்வியானது, தனிநபரிலிருந்து சமூகத்திற்கும், சமூகத்திலிருந்து தனிநபருக்கும் பயனளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அனைவருக்கும் சமமான கல்வி அளிக்கப்படும்போது அது, சமூக மற்றும் சமத்துவ சிந்தனைக்கு வித்திடும்,

கல்வி என்பது தகவல்களின் தொகுப்பல்ல,அது நிகழ்கால, எதிர்கால மனித குல வாழ்வை மேம்பட்டதாக மாற்றியமைத்திடும் வல்லமை கொண்டது.

கல்வியும், கலாச்சாரப்பணியைப் போன்றதொரு கட்டமைத்திடும் பணிதான். அப்பணியானது, தனது போதனை முறையின் வழியாக வகுப் பறையைத் தாண்டியும் மாணவர்களிடையே ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக இருக்கும்.

கல்வியானது, மாணவர்களுக்கு எப்படி சிந்திப்பது எனக் கற்றுக் கொடுப்பதாய் இருக்கவேண்டுமே ஒழிய, என்னவாறு சிந்திப்பது என்பதாக இருக்கக்கூடாது. இதில் முன்னது வளர்த்தெடுப்பதாகவும், பின்னது திணிக்கக்கூடியதுமாகும்.

சற்று விரிவான பார்வையில் பார்த்தோமேயானால், கல்வியானது, வெறும் பிரச்சாரத்திற்கானது மட்டுமல்ல ஒருவரின் அடையாளங்களை, விருப்பங்களை, எதிர்காலம் குறித்த பார்வையை வடிவமைப்பதில் சக்திமிக்க ஆயுதமாக விளங்குகிறது.

பள்ளிகளானது, சமூக சமத்துவத்திற்கு ஊக்கமளிப்பதாகவும்,

ஜனநாயகத்திற்கு வலுசேர்ப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும், அது மட்டுமின்றி, மாணவர்களிடையே விமர்சனப் பார்வையுடன் கூடிய கற்றல்முறை, குடிமைச்சமூகப் பண்புகள், ஆற்றல்மிகு குடிமகன்களை வளர்த்தெடுப்பதில் முன்மாதிரியாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

கடந்த முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக பார்த்தோமேயானால், பள்ளிகளில் விமர்சனப் பார்வை மற்றும் குடிமைச் சமூகப் பண்புகளை வளர்த்தெடுக்கும் கல்வி என்பது புறந்தள்ளப் படுவதாக இருப்பதுதான் யதார்த்தம்.

ஜனநாயக அரசு காலத்திலான கல்வி முறையானது மாணவர்களுக்கு அறிவு, புரிதல், சோதித்தல் மற்றும் பயன்பாடு இவற்றோடு தொடர்புடையதாக இருந்தது. தற்போதைய கல்வி முறையானது, மாணவர்களிடையே போட்டியினை முதன்மைப்படுத்துகிறது.

ஐக்கியநாடுகள் சபையின் “யுனெஸ்கோ” அமைப்புகூட கல்வி கற்றலின் நான்கு அடிப்படைத் தூண்களாக, அதாவது, அறிந்து கொள்வது: செயல்படுவது : பின்பற்றுவது : சக வாழ்வு வாழ்வது என வரையறுத்துள்ளது. ஆனால் இன்றைய அரசின் கல்வி முறையானது சந்தைசார் கருத்தியல்களை பின்பற்றி ஜனநாயக

நெறிமுறைகளை புறந்தள்ளுவதாக இருக்கிறது.

மாணவர்களுக்கு எவ்வாறு கல்வி அளிப்பது என்பது பற்றியும், மாணவர்களின் திறனை எங்ஙனம் மேம்படுத்துவது குறித்துமே அரசின் பிரதான நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.

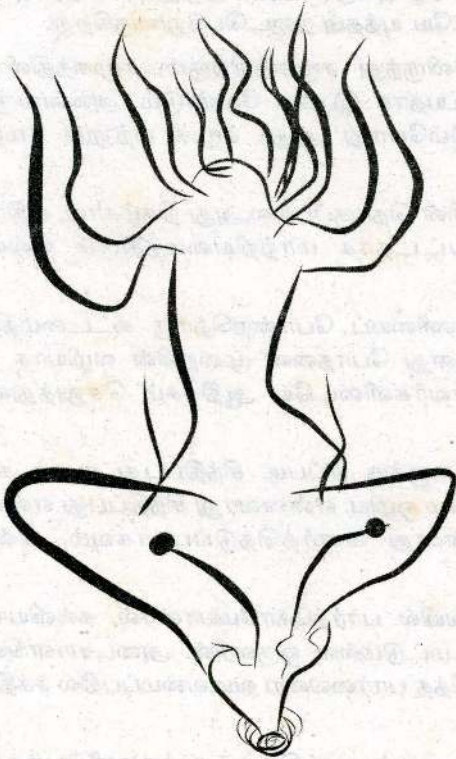
கல்வி முறை என்பது எப்போதுமே யார் ஆதிக்கச்சக்திகளாக இருந்து வருகிறார்களோ அவர்களின் கருவியாகவே இருந்து வருகிறது. இவர்கள் எப்போதுமே தனது நலனை முன்னிலைப்படுத்தி தனக்கு கீழேயுள்ளவர்களை அடிப்பணிய வைக்கவும், அமைதிக்காகச் செய்திடுவதும் வாடிக்கை.

ஜனநாயகம் குறித்த ஒவ்வொரு உரையாடலுக்கும் கல்விதான் அதன் மையப்புள்ளியாக இருக்கிறது. ஒருவருக்கு, கல்வி மறுக்கப்படும் போது, அங்கே ஜனநாயகம் கேள்விக்குறியாகி விடுகிறது. குடிமகன் ஒருவருக்கு குடியுரிமைகளையும், ஜனநாயகத்தின் மாண்புகளையும் கொண்டு செல்ல கல்வியே ஆகச்சிறந்த சாதனமாகும். சுருக்கமாகக்கூறின், கல்வியையும் - ஜனநாயகத்தையும் பிரித்தறிய முடியாது . இவையிரண்டும், நீதி - சமத்துவம் - சுதந்திரம் - சகோதரத்துவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்னப்பட்டதாகும்.

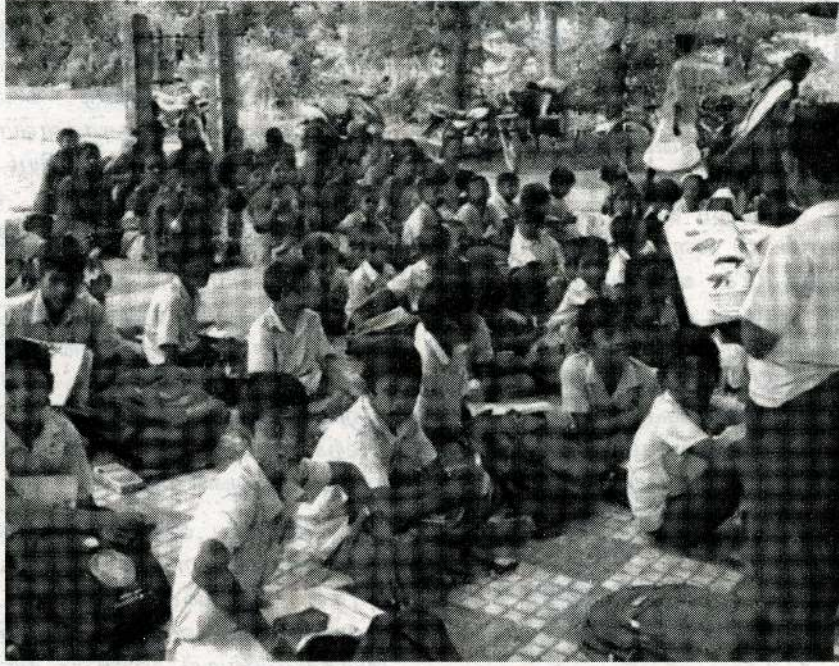
கற்றுணர்வதின் பாதிப்பானது, அதன் அளவுக்கேற்றவாறு சமூக-அரசியல்-பொருளாதார தளங்களில் பிரதிபலிக்கும். இதில், கற்றுணர்வதும் - அரசியலும் ஒன்றுக்கொன்று விடுவித்துக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு தொடர்புடையது என்பதை பள்ளிகள் மட்டுமின்றி பொது இடங்களிலிருந்தும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

நவதாராளவாத காலத்தில் மொழிக்கும் பொது நலனுக்கும் : கல்விக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் : அரசியலுக்கும் குடிமக்களின் நலனுக்கும் : உண்மைக்கும் புனைவுக்கும் இடையிலான தொடர்பின் பிடி தளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. விமர்சனப் பார்வையுடன் அணுகக் கூடிய கல்வி என்பது ஏளனத்துடன் பார்க்கப்படுகிறது. வார்த்தைகள் தகவல்களாக மாறுகின்றன. போலி விஞ்ஞானமானது விஞ்ஞானமாக எகிறி நிற்கிறது.

நவ தாராளவாதம், வெறும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதால் மட்டும் சக்திவாய்ந்ததாக ஆகிவிடவில்லை. அது தனது கற்பித்தல் முறை மற்றும் கருத்தியல் ஆற்றலினாலும் தன்னை நிலை நிறுத்திக்கொண்டுள்ளது.

ஜனநாயக அரசு காலத்தில் அரசியலிலிருந்து மதத்தினைப் பிரித்த கல்வியினை மக்களிடம் கொண்டு சென்றதுபோய், இப்போதைய நவ தாராளவாத காலத்தில், கார்ப்பரேட்டுகளின் உதவியுடன் அரசியலிலிருந்து ஜனநாயகத்தை விலக்கிவிட்டு அவ்விடத்தில் மதம் உள்ளே புகுந்துவிட்டது.

நவதாராளமய சூழலில், பள்ளிக்கூடங்கள் யாவும், காலத்திற்கேற்றவாறு தகவமைத்துக் கொண்டு, மாணவர்களுக்கு முறையாக கற்றுக்கொடுப்பதிலிருந்து விலகி, அடக்கு முறைக் கூடங்களாகவும், கடும் ஒழுக்க விதி - கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பதாகவும் இருக்கின்றன. இதனால், மாணவர்களின் கற்பனை வளம் அழிக்கப்பட்டு, வெறும் வேலை வாய்ப்பினைப் பெறும் உற்பத்திமையங்களாக மாறி விட்டிருக்கின்றன. இதன் விளைவு மாணவர்களிடையே அறியாமையை, அறிவுக்கூர்மையின்மையை இயல்பாக்கிவிடுகிறது. உடனடி நுகர்வுக்கு அடித்தளமிடுவதாகவும் இருக்கிறது.

முன்பெல்லாம் நன்றாகப் படிக்கும் மாணவர்களைப்பற்றி பொதுவாக பள்ளியிலோ, வீட்டிலோ நடக்கும் உரையாடலின் போது அறிவுத்திறனுள்ளவர் (INTELLIGENT) என பாராட்டுவதுண்டு, தற்போதைய காலத்தில் அதுவே கூரறிவுத்திறனுள்ளவர் (SMART) எனப் பாராட்டுவது இயல்பாகிவிட்டது.

போட்டி மனப்பாங்கின் வழியாக, மாணவர்களிடையே சுய ஆர்வமும், தன்னல வேட்கையும் பெருகி வாழ்வு வளமிக்கதாக மாறும் என நவதாராளவாதத்தை ஆதரிக்கின்ற கல்வியாளர்களால், பள்ளிகளிலும் இடைவிடாது கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பள்ளிகளில், மாணவர்களிடையே வளர்த்தெடுக்கப்படும் போட்டி மனப்பாங்கானது, பிற விலங்குகளைக்கொன்று தின்கின்ற கொடும் விலங்குகளைப் போன்று, மாணவர் ஒருவர் மற்றொரு சக மாணவரை கொன்றொழிப்பதற்கு ஒப்பானதாகும்.

பள்ளிகளில் நடத்தப்படும் தேர்வுகளின் வழியாக, மாணவர்களிடையே, ஒருபுறம், போட்டி மனப்பாங்கும், மனப்பாடப் பழக்கமும் ஊட்டி வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன. மற்றொரு புறம், தனித்திறன்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் தன்னல வேட்கையை அளவற்றும் திணிக்கின்றன. இவர்களிடையே இவ்வாறு திணிக்கப் படுவதன் விளைவால், ஜனநாயகக்கல்வியின்

மதிப்பீடுகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பலவீன மடைகிறது.

இன்றைய பள்ளிகள் மாணவர்களிடம் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலை முன்மொழிகிறது: வன்முறைக்கு பழக்கப்படுத்துகிறது : வணிக முறைக்கு மடை திருப்புவதாக இருக்கிறது என்பதுதான் யதார்த்தம்.

நமது அரசியல் சட்டமோ, தனி நபர் உரிமைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது. ஆனால், இங்குள்ள கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களும் - ஊடகங்களும் தனிநபர் நுகர்வினை அளவற்று உரமிட்டு வளர்க்கின்றது. இந்நுகர்வினால் அதிதமாக உந்தப்படும் ஒருவர் படிப்படியாக, புகழடைந்தவர்களிடம் மயங்கி, அவர்களைப் பின்பற்றவும் துதிபாடவும் செய்கிறார். இது மட்டுமின்றி, தன்னலவேட்கைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கக்கூடிய விளையாட்டு, பாட்டு - நடனம், இவற்றின்மீதும் கவனத்தைக் குவிக்க வைக்கிறது. இதன் விளைவு, ஒவ்வொரு தனிநபரும் யதார்த்த வாழ்விலிருந்தும், அரசியல் மயப்படுத்தலிலிருந்தும் விலக்கிவைக்கப்படுகிறார். இதன் காரணமாக, அத்தனி நபர், சுயமோகத்திற்கு ஆட்பட்டு, தன்னைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகளிலிருந்து, அந்நியமாகி அறிந்தும் அறியாதவராகவும், அறிவற்றவராகவும் இருந்துவிடுகிறார்.

ஜனநாயக காலத்தில், சமூகப்பிரச்சனை, கூட்டுறவு, பொது என கருதப்பட்டு வந்தது யாவும், தற்போதைய கார்ப்பரேட் காலத்தில் தனிநபர் பிரச்சனையாக்கப் படுகிறது. இதனால், குடிமைப்பண்புகள், குடிமகன் உரிமைகள் இரண்டாம் பட்சமாகிவிடுகிறது.

தற்போதைய காலத்தில், நீதிநெறிகள், வரலாறு, சமூகம் சார்ந்த உரையாடல்கள் பொதுத்தளத்தில் மெல்ல மெல்ல வலுவிழக்கிறது. வணிகம்-தனிநபர்வாதம் சார்ந்த உரையாடல்கள் வலுவாக மேலெழும்புகிறது.

ஊடகங்களின் வழியாக, ஒவ்வொரு தனிமனித மூளையிலும் பயனற்ற தகவல்கள் அளவற்று குவிவதும், பரிமாற்றமும் தொடர்ந்து நிகழ்கின்றது. எந்த ஒரு மாணவருக்கோ அல்லது சமூகத்திற்கோ இவ்வாறான தகவல்கள் திணிக்கப்படும் போது, முதலில் அதிகாரத்திற்கு அடிபணிவது நிகழும். பின்னர் இதுவே சர்வ அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்படியச் செய்திடவும் கூடும்.

இதற்கு முன்பு அதிகாரத்திலிருந்தவர்கள், ஜனநாயக நிறுவனங்களை வளர்த்தெடுப்பதிலும்-பரவலாக்குவதிலும் கவனங்கொண்டது போய், இப்போது அதிகாரத்திலிருப்பவர்கள்

அதே ஜனநாயக நிறுவனங்களை தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்துக்கொண்டு, அந்நிறுவனங்கள் மீது மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை பலங்கொண்டு சிதைக்கவும், அழிக்கவும் செய்கின்றனர்.

ஜனநாயக அரசு காலத்தில் அரசியலிலிருந்து மதத்தினைப் பிரித்த கல்வியினை மக்களிடம் கொண்டு சென்றதுபோய், இப்போதைய நவ தாராளவாத காலத்தில், கார்ப்பரேட்டுகளின் உதவியுடன் அரசியலிலிருந்து ஜனநாயகத்தை விலக்கிவிட்டு அவ்விடத்தில் மதம் உள்ளே புகுந்து விட்டது.

இப்போது, நவதாராளவாதமும்-மதவாதமும் கைகோர்த்துக்கொண்டு செயல்படுகிற காலம். ஜனநாயக நிறுவனங்களாக கருதப்பட்ட ஊடகங்கள், பள்ளிகள், நீதித்துறை, நிதி நிறுவனங்கள் மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் மேற்கூறியவற்றால் அதிரடியாக முற்றுகையிடப்பட்டிருக்கின்றன.

குறியீட்டாளவிலும், நிறுவன ரீதியாகவும் செயலாற்றி, பாஸிசக் கலாச்சாரத்தையும், புராண தன்மை கொண்ட வரலாற்று உரையாடல்களையும் எதிர்ப்பதில் மையமாக இருக்கவேண்டிய கல்வியே, தற்போது அச்சுமிகுந்த வலைப்பின்னலுக்குள் மூழ்கிவிடுகிற நிலை.

மதவாதமோ, நவதாராளவாதமோ எதுவாகினும் தன் நலன் சார்ந்த கருத்தியலை திட்டமிட்டு மக்களிடம் கொண்டு செல்ல முதலில் நாடுவது கல்வியைத்தான். வாழைப் பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல கல்வியினூடாக நச்சுக்கிருமிகளை இலகுவாக திணித்திட முடிகிறது என்பதே இதற்குக்காரணம்..

கார்ப்பரேட்டுகளின் நலனை முன்னிருத்தும். காட்சி ஊடகங்கள் ஒரு குழந்தை பிறந்ததிலிருந்தும், இந்துத்துவத்தை உள்ளடக்கிய கல்விப் பாடத்திட்டமானது அதேகுழந்தைக்கு மூன்று வயதிலிருந்தும் தனது கருத்தியல் கட்டமைப்பைத் தொடங்கிவிடுகிறது. இப்படியாக, ஒரு குழந்தை இருவகையில் பாஸிசம் எனும் கொடிய நஞ்சால் ஊட்டி வளர்க்கப்படும் போது நாளடைவில் எப்படியான சமூகம் உருவாகும்!?

கல்வியே வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்யக்கூடியது என நம்பி வாழும் எளிய மக்களின் நிலை குறித்து மிகவும் கவலை கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வெளிப்பூச்சுக்கு ஜனநாயக வர்ணம் பூசப்படுகிறது : உள்ளே மின்னுவது எல்லாம் பாஸிச வன்மம்.

அச்சம் தங்கும் கிளிக்கூண்டு

இலங்கைப் பயணியாக ஓர் அனுபவம்

யாழ்ப்பாணத்தில் அந்த நண்பரைச் சந்திக்கும் வரை அந்த அச்சம் தோன்றவே இல்லை. ஆனால் அவரது எச்சரிக்கைச் சொற்கள் கூண்டிற் குள் மூளையெனும் கிளியை அடைத்துவிடப் பார்த்ததென்னவோ உண்மைதான்.

“சுற்றுலாவுக்காக அனுமதி (Tourist Visa)” என்ற வகையில் தானே வந்திருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார். ‘ஆம்’ என்றேன். சுற்றுலாவிிற்காக அனுமதிதான்; அதே நேரத்தில் ‘நண்பர்களைச் சந்தித்தல் (Meeting Friends)’ என்பதைத்தான் காரணமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன் என்றும் சொன்னேன்.” நீங்கள் எல்லா இடத்திலும் கலந்துகொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளை முகநூலில் போட்டுக்கொண்டே வருகிறீர்கள்; நீங்கள் பங்கேற்கும் கூட்டங்கள் பற்றிய அறிவிப்புகளும் முகநூலில் கிடைக்கின்றன. அதனால் நாடு திரும்பும் போது சிக்கல் எதாவது வரலாம்; கவனம்” என்று எச்சரிக்கையாகச் சொன்னார். அவரது எச்சரிக்கை மணி, மூளை என்னும் கூண்டில் ஏறி பயத்தில் உறைந்த கிளியாக ஆக்கப் பார்த்தது. அதற்குப் பிந்திய பயணங்களில் -குறிப்பாக மேடையேறிப் பேசும்போது இலங்கையின் துப்பறியும் காவலர்கள் ராணுவத்தின் துணையோடு வந்து அழைத்துப் போகும் காட்சி ஒன்று நிழலாடத் தொடங்கியிருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கிளிநொச்சிக்குப் போனதும் நண்பர் கருணாகரனிடம் கூட எதாவது சிக்கல் இருக்குமா? என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் நடக்காது என்று சொல்லிவிட்டார். “நீங்கள் ஒன்றும் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளவில்லையே என்றும் ஆறுதலாகச் சொன்னார். ‘ஆமாம்; நான் நண்பர்களைச் சந்திக்கப் போகிறேன்: ஒவ்வொரு ஊரிலும் நண்பர்கள் ஒன்றிரண்டு பேராக இல்லாமல் பலராக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யும் நிகழ்ச்சிகளில்/ பயிற்சி அரங்குகளில் கலந்துகொள்கிறேன்; அந்நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலும் கலை இலக்கியங்கள் பற்றியே பேசுகிறேன்’ என்று சொல்லிச் சமாதானமும் செய்துகொண்டேன். என்றாலும் மன்னாரில் தமிழ்ச்சங்க ஏற்பாட்டில் நாடகப் பயிற்சியைத் தொடங்கி நடத்திவிட்டு முடிந்து கிளம்பும்வரை அச்சத்தின் மேகத்திரை படர்ந்துகொண்டே இருந்தது. படரும் நிழலின் கருமேகம் வவுனியாவில் தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளுதல் என்ற சொற்பொழிவுக்கு மேடையேறிய போது விலகிப் போய்விட்டது. காரணம் இதுபோன்ற நாடகப் பட்டறைச் செயல்பாடுகளைத் தன்னார்வக் குழுச்செயல்பாடாக அரசுகள் வகைப்படுத்தி வைத்திருக்கும். எனக்கு வழங்கப்பட்ட தற்காலிகக் குடிபுகல் அனுமதியில் ‘தன்னார்வக் குழுச்செயல்பாடுகளில் ஈடுபடக்கூடாது’ என்ற குறிப்பு இருந்தது. வரலாறு பற்றிப் பேசுவதை அப்படியான வகைப்பாட்டில் அடக்கமுடியாது என வாதிடலாம்.

இருபதுநாள் (2019 டிசம்பர் 16 -2020 ஜனவரி 5) பயணத்திற்கான தேதிகளை முடிவுசெய்து பயணச்சீட்டு வாங்கிக் கொண்டு விமான நிலையத்தில் வந்து இந்திய இருப்பிடச் சான்றுகளைக் காட்டி நுழைவு அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளலாம் (On arrival Visa) என்ற நிலை உருவான பின்பு இலங்கைச் சுற்றுலா எளிதாகி இருப்பதாகவே நினைக்கிறேன். கடந்த ஆண்டு ஈஸ்டர் நாளில் கொழும்பில் வெடித்த தொடர் வெடிகுண்டுகளுக்குப் பின் வெளி நாட்டார் வருகை குறைந்ததைச் சரிசெய்ய, இலங்கை அரசாங்கம் உள் நுழைவு அனுமதி களை எளிதாக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டது. சுற்றுலாப் பொருளாதாரத்தை நம்பும் நாடுகளில் ஒன்றாக இருக்கும் இலங்கைக்குள் அயல்நாட்டார் வருவதைத் தடுக்கும் விதிகள் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும்; நம்பிக் கையைத் தகர்த்துவிடும் என்பதால் உள்ளே அனுமதிப்பதில் கெடுபிடி களைக் காட்டுவ தில்லை இப்போது. இந்தியர்களுக்கு இலங்கைப் பயணத்திற்கான நுழைவு அனுமதியில் பெரிய அளவில் கேள்விகள் எதுவும் இல்லை. சுற்றுலா அனுமதிக்காக, ஆதார் உள்ளிட்ட தகவல் களோடு இணையம் வழியாக விண்ணப்பித்த போது இலங்கையில் எங்கே தங்கப் போகிறீர் கள் என்ற வினாகூட கேட்கப்படவில்லை. வழக்கமாக ஒவ்வொரு நாளும் எங்கே தங்கு வோம் என்று சொல்ல வேண்டும். உறவினர்கள்/ நண்பர்கள் வீடுகள் போன்ற முகவரிகள் இல்லையென்றால் தங்கும் விடுதிகள் பெயர் களையும், அதற்குச் செலுத்துவதற்கான வங்கி இருப்பையும் காட்ட வேண்டும். இப்போது அவை எவையும் கேட்கப்படவில்லை. என்ன காரணத்திற்காகப் போகிறீர்கள் என்ற இடத்தில் சிலவகையான காரணங்கள் பட்டியலிடப் பட்டிருந்தது. பட்டியலில் ஒன்றாக இருந்த 'நண்பர்களைப் பார்க்க' என்பதைக் குறிப்பிட்ட உடனே ஏற்றுக் கொண்டது. ஒருமாதம் தங்கியிருக்கலாம் என்று அனுமதித்துவிட்டு தன்னார்வ நிறுவனங்களின் செயல்பாடுகளில் பங்கேற்கக் கூடாது என்ற கட்டுப்பாட்டையும் குறிப்பிட்டிருந்தது அந்த அனுமதித்தாளில். நான் கலந்து கொள்ள இருந்த அமைப்புகளும் அரங்காற்றுக் கழகங்களும் தன்னார்வ அமைப்பு களின் கீழ் வருமா? வராதா? என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்தியாவில் இவையெல்லாம் தன்னார்வ அமைப்புகள் கிடையாது. சமூகப் பண்பாட்டு அமைப்புகள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கலாம்; தவிர பதிவு செய்யப் படாமலும் இயங்கக் கூடியன.

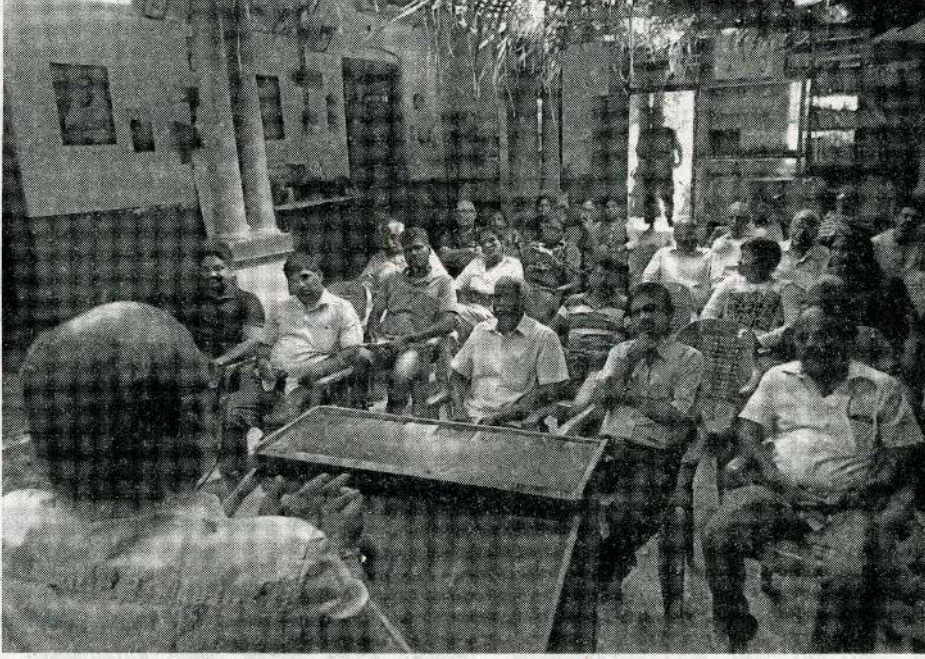
2016 இல் நான் சென்ற 15 நாட்கள் பயணத்தின்போது இந்தச் சிக்கல்கள் எதுவும்

தோன்றியதில்லை. மட்டக்களப்பு கிழக் கிலங்கைப் பல்கலைக்கழக, விபுலானந்தா அழகியல் கற்கை நிறுவகத்தின் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ள வருகிறேன் என்ற காரணத்தை ஏற்று ஒருமாத அனுமதியை வழங்கியது இலங்கைக் குடிவரவு அமைச்சகம். பல்கலைக்கழகப்பேராசிரியர் என்ற கோதா பல நேரங்களில் பயன்படும். இப்போது நான் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியன்; அதே நேரத்தில் எழுத்தாளன். இந்த அடையாளங்களும் பயன் படும். ஆனால் அதனை மதிக்கக் கூடிய அரசுகள் இருக்கவேண்டும். ஐரோப்பிய நாடுகள் தங்களின் தாராளவாத நிலைப்பாட்டைக் காட்டிக் கொள்வதற்காகவாவது எழுத்தாளர் களையும் கலைஞர்களையும் மதிப்பதாகப் பாவனை செய்யும். இந்தியா, இலங்கை, பர்மா போன்ற நாடுகளின் அரசுகள் இப்போதெல் லாம் இறுக்கம் கூடிய அரசுகளாக ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் வெளி நாட்டுச் சுற்றுலாக் கூட்டம் வரவேண்டும் என்றும் நினைக்கின்றன.

குடிவரவும் குடியுரிமையும் வழங்கும் அமைச்சகப்பணி இப்போது இலங்கையின் குடியரசுத் தலைவரின் நேரடிப்பொறுப்பில் இருக்கிறது. அதாவது கோத்தபய ராஜபக்ஷே வின் அதிகாரத்தின் கீழ். இலங்கையில் எல்லா அமைச்சகப் பணிகளும் குடியரசுத்தலைவரின் கண்காணிப்பில்தான் இருக்கின்றன என்பதும் தெரிந்த உண்மை. ஒரு நாட்டிற்குள் அனுமதித்து விட்டு இடையில் திருப்பி அனுப்பும்படியான வினைகளை நான் செய்ய மாட்டேன் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் நம்பிக்கை என்பது ஒருபக்கச் சார்புடையது. ஒருவரது சொற்கள் பன்மைத் தன்மையை கொண்டது தனிமனித இருப்பையும் உறுதி செய்யும் வலிமையுடைய சொற்கள் தன்னுடையது என ஒருவர் கருதலாம். ஆனால் அரசு அமைப்புகள் அப்படியே நினைக்குமெனச் சொல்ல முடியாது. ஒவ்வொரு சொல்லும் தனது அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் சொற்களாக இருக்குமோ என்ற அச்சத்தோடும் சந்தேகத்தோடுமே அணுகிப் பார்க்கவே செய்யும். சொற்கள் மட்டும் அல்ல; சொற்களுக்குரிய மனிதர்களின் உடல் அடையாளங்கள் கூடக் கண்காணிக்கப் படும். அப்படியான கண்காணிப்பை எனது பயணத்தின் இரண்டாவது நாளில் சந்தித்தேன்.

பயணத்தின் பதின்மூன்றாவது நாளில் (28/12/19) யாழ்ப்பாணம் பேருந்து நிலையத்தில் இறங்கினேன். அன்று மாலையே எச்சரிக்கை மணியை அடித்தார் அந்த நண்பர். ஆனால் இலங்கையின் காவல் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கும்

போருக்குப் பின் 10 ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்டது இலங்கை. இன்னும் ராணுவம் எங்கும் நிலைகொண்டிருக்கிறது. புதிய குடியிருப்புகளை உருவாக்குகிறது. அங்கு இருக்கும் பெரும்பான்மைக் கூட்டத்திற்குப் புறம்பான மத அடையாளங்களை உருவாக்குகிறது.

ராணுவம், கொழும்பில் இருந்த இரண்டாவது நாளிலேயே உணர்த்தியது. ஆரம்பத்தில் கொழும்பில் தங்கியிருந்த மூன்று நாட்களில் இரண்டாம் நாள் எழுத்தாளர் முஸ்லிம் கடைவீதிக்கும் ஜாமியாநஸீமியாவுக்கும் அழைத்துச் சென்றார். அவரது உடலில் இசுலாமிய அடையாளத்தைப் பார்க்க முடியாது. உடையிலும் அவர் அதனைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஆனால் எனது தாடியும் அதை வடிவமைத்த முறையும் இசுலாமிய அடையாளத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கக் கூடியது. அப்படிப் பொருத்திப் பார்த்து விசாரிக்கவும் செய்தது காவல்படை மூன்றாவது நாள் காலை நடையாகக் கடற்கரைச் சாலையில் நடந்து கொண்டும் படங்கள் எடுத்துக் கொண்டும் அலைந்தோம். அப்போது என்னோடு முஸ்லிம் வரவில்லை. அவரது மனைவி ஷாமிலாதான் வந்தார். இசுலாமியப் பெண்ணின் ஆடை அடையாளம் கொண்டது அவரது உடல். இலங்கையின் பெரும் அதிகாரிகளும்,

அமைச்சர்களும் குடியிருக்கும் அந்தச் சாலையில் நிறுத்தப்பெற்ற நாங்கள் அடையாள அட்டை கோரப்பெற்றோம். எப்போதும் கடவுச்சீட்டை எடுத்துக் கொண்டுதான் அயல் நாடுகளின் தெருக்களில் இறங்கவேண்டும் என்பதை எனது முதல் பயணத்திலேயே அறிந்தவன் தான். ஆனால் இது காலை நடைதானே; நீண்ட தூரம் போகப்போவதில்லை என்று எடுத்துப் போகவில்லை. ஷாமிலாவிடமும் அவரது அடையாள அட்டை இல்லை.

நான் இந்தியாவிலிருந்து வந்திருக்கும் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் என்றேன். அதற்கான பழைய அடையாள அட்டையைக் காட்டினேன். அதோடு சேர்ந்து இந்திய அரசு வழங்கிய ஆதார் அட்டையும் எனது பணப் பொதியில் இருந்தது. இந்திய அரசின் உயர்ந்த மதிப்புடைய பணத்தாள்களும் இருந்தன. அவற்றைப் பார்த்த ராணுவ வீரரின் இதழ்கள் விரிந்தன. பெயரை வாசித்தார். ராமசாமி என்று சத்தமாக உச்சரித்தார். உடனே பக்கத்தில் நிற்கும்

ஷாமிலாவின் பக்கம் கண்கள் திரும்பின. நான் எனது மாணவி என்றேன். அந்தக் காலை நடையில் ஒரு மாணவியைப் போலவே பலவற்றையும் கேட்டுக்கொண்டே வந்தார் ஷாமிலா. நானும் சொல்லிக்கொண்டே நடந்தேன்.

கொஞ்சம் தயக்கத்துடன் அனுமதித்து விட்டார். ராணுவ வீரரைத் தாண்டியதும், 'அவர் குழம்பிப்போயிருப்பார்' என்றார் ஷாமிலா. உங்கள் பெயர் ராமசாமி. நானோ முழுவதும் இசுலாமிய அடையாளத்தோடு இருக்கும் பெண். குழப்பம் வரத்தானே செய்யும் என்று சொல்லிச் சிரித்தார். எனது தாடிக்கு இசுலாமிய அடையாளம் உண்டு என்பதை திருநெல்வேலியிலும் (தமிழ்நாடு) உணர்ந்துள்ளேன். டிசம்பர் 6, பாப்ரி மஜ்ஜித் இடிப்பு நினைவு நாட்களின்போது பானையங் கோட்டையில் இரண்டுதடவை எனது இருசக்கர வாகனம் நிறுத்தப்பட்டது. எனக்கு முன்னால் வழுவழுப்பான தாடையுடன் நண்பர் நிறுத்தப்படாமல் அனுப்பப்பட்டார். எனது வடிவமைக்கப்பட்ட தாடிக்காக நிறுத்தப்பட்டேன். கையில் அடையாள அட்டை - பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய பணியாளர் அடையாள அட்டையே காப்பாற்றியது. கொழும்பில் 2019, ஈஸ்டர் நாளின்போது தேவாலய வெடிப்பின்போது என் காதில் படவேண்டுமெனச் சத்தமாக 'பாய்மார்'கள் மீது கோபப்பட்ட சொற்களைச் சொல்லிவிட்டு புனித அந்தோணியார் ஆலயத்திற்குள் நுழைந்த கிறித்தவரின் பெயர் ராபர்ட்டாகவோ, சேவிய ராகவோ இருக்கலாம்.

இலங்கையில் நான் போன எல்லா ஊர்களிலும் ராணுவம் நிலை கொண்டிருக்கிறது. ஊருக்குள் நுழையும் இடங்களிலும், ஊரின் நடுவிலும் ராணுவமே காவல் பணியைச் செய்கின்றது. இந்தியத்தெருக்களில் சீருடை அடையாளம் கொண்ட காவலர்களையே பார்த்துவிட்டு நகரும் நமக்குத் துப்பாக்கி ஏந்திய ராணுவத்தின் காவல் கொஞ்சம் பீதியைக் கிளப்பவே செய்கிறது. சிரிக்க முடியாது; கூடாது என்ற பிடிவாதத்தோடு நிற்கும் ராணுவ வீரர்கள் எப்போதும் அச்சமுட்டவே செய்வார்கள். சிங்கள ராணுவ வீரர்களின் துவக்குகளையும், சப்பாத்துகளையும் சில ஆயிரம் கவிதைகளில் வாசித்த மனம் அச்சப்படாமல் என்ன செய்யும்? வாகனங்களில் போகும்போது சாலைகளில் சிறப்பு ராணுவப்படை முகாம்களைத் தாண்டித்தான் போகவேண்டியிருந்தது. ஊருக்குள் மட்டுமல்ல; பெருஞ்சாலைகளிலும் மனித நடமாட்டம் இல்லாத காட்டுப் பகுதிகளிலும் கூட ராணுவம் நிற்கிறது. அதன்

இருப்பைப் படம் பிடிக்க அனுமதி இல்லை. என்னை அழைத்துச் சென்றவர்களே ராணுவத்தையோ, அதன் முகாம்களையோ படம் எடுக்க வேண்டாம் என்றே சொன்னார்கள். மன்னார் பகுதியில் பார்த்த தேவாலயங்களில் கூடுதல் ராணுவம் நிற்கிறது.

சில ராணுவ முகாம்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டே செல்லும்போது 2009 -க்கு முந்திய போரில் அதன் பங்களிப்பை - மனித அழிப்பைச் சொல்லிக் கொண்டே வருபவர்கள் அதன் அருகில் வரும்போது குரலைத் தாழ்த்தியே பேசினார்கள். மொத்தமாகப் புதைக்கப்பட்ட புதைகுழிகளைக் காட்டும் போதும் அச்சம் அவர்கள் மூளைக்குள் பரவியிருப்பதை உணர முடிந்தது. தெருக்களில் காவலர்கள் திரியும் நாடுகளில் மனித நடமாட்டம் எளிமையாக - சாதாரணமாக இருக்கும். ஐரோப்பியப் பயணங்களில் எங்கும் ராணுவத்தைப் பார்த்ததில்லை. போக்குவரத்தைக் கண்காணிப்புக் கருவிகளின் வழியாகக் கட்டுப்படுத்தும் தேசங்கள் அவை. இரண்டு ஆண்டுகள் போலந்தின் குடியரசு நாளில் ராணுவம் நிகழ்த்திய இசைக்கச்சேரியும், விளையாட்டுகளும் தான் அதன் அடையாளங்கள்.

ராணுவம் நகரும் தெருக்களில் சாதாரணம் தொலைந்து போகும். காரணம் வேறொன்றும் இல்லை. ரோஜா என்றால் ரோஜாதான் என்பதுபோல, ராணுவம் என்றால் ராணுவங்கள் தான். போருக்குப் பின் 10 ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்டது இலங்கை. இன்னும் ராணுவம் எங்கும் நிலைகொண்டிருக்கிறது. புதிய குடியிருப்புகளை உருவாக்குகிறது. அங்கு இருக்கும் பெரும்பான்மைக் கூட்டத்திற்குப் புறம்பான மத அடையாளங்களை உருவாக்குகிறது. தமிழர்களின் பாரம்பரியமான வடக்கு மாகாணப்பகுதிகளில் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பரவத் தொடங்கியுள்ளன. இவையெல்லாம் நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணாது; அச்சத்தையே கூட்டும் என்பதை அரசுக்கு யார் எடுத்துச் சொல்வார்கள். குடிமைச் சமூக வாழ்வு திரும்பி விட்டதின் அடையாளம் ராணுவத்தைத் திரும்பப் பெறுவதில் தான் இருக்கிறது. ராணுவத்தின் தேவையும் செலவும் கூடுதலாக இருக்கும் நாடுகளில் குடிமைச் சமூக வாழ்வு அச்சத்தோடுதான் நகரும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் எனது தலைக்குள் - மூளைக்குள் ஏறிய அச்சம் திரும்பவும் கொழும்புவுக்கு வந்தபின் காணாமல் போய்விட்டது. கடைசி நிகழ்ச்சியாகக் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் பதிப்பு முன்னோடியான

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையைப் பற்றிப் பேசி முடித்தபோது கூண்டிற்குள்ளிருந்த அச்சக்கிளி வெளியேறிச் சுதந்திரமாகப் பறக்கத் தொடங்கி விட்டது. தமிழ்ச்சங்கம் இருக்கும் வெள்ள வத்தைப் பகுதியில் திரிந்தது. தமிழ்நாட்டில் இருப்பதைப் போல உணர்த்தியது. விமான நிலையத்திற்கு ஊபரில் ஏறி விரைந்தபோது தமிழ் தெரியாத ஓட்டுநர் வந்தார். அவருக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்திருந்தது. வண்டி ஓட்டும் போதே ஒரு பொட்டலத்தைத் திறந்து ஒரு சிட்டிகையை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டார். போதைப்பொருள்களில் ஒன்றாக இருக்கும் என்று நினைத்துத் தெரிந்து கொள்ளும் விதமாகத் திரும்பியபோது 'அந்தப் பொட்டலத்தைக் காட்டி இந்தியாவில் இது கிடைப்பதில்லையா?' என்று கேட்டார். பான் பராக்காக இருக்கும் என்று நினைத்தேன் கறுப்பாக மிளகு, கசகசா போன்ற பொருட்கள் தெரிந்தன. தூக்கம் வராமல் இருக்க இதைப் போடுவேன் என்றார். தலை சுத்துமே என்று சொன்னேன். அதெல்லாம் இல்லை என்றார். இதற்கு முன்பு குவைத்தில் இருந்தபோது அந்தப் பழக்கம் ஏற்பட்டதாகச் சொன்னார். அதைப் போட்டுவிட்டால் தைரியமாகப் பேச்சுவரும் என்றார்.

விமான நிலையத்திற்கு முந்திய கண் காணிப்பு நிறுத்தத்தில் சிங்களக் காவல்படையின் சோதனைச்சாலை. அங்கு சோதனையிடும் பொறுப்பில் பெண் இருந்தாள். ஆங்கிலத்தில் பிற்பகல் வணக்கம் சொன்னாள். எனது கடவுச் சீட்டை வாங்கிப் பார்த்து இந்தியா, ராமசாமி என்று வாசித்துவிட்டு நன்றி சொன்னாள். ஓட்டுநர் பொருட்கள் நிரம்பிய பெட்டியை இறக்கிவைக்க உதவினார். நன்றி சொன்னார். நானும் சிரித்து விட்டுச் சொன்னேன். மூளையின் அச்சக்கிளிகளை விரட்ட மனிதர்களுக்குப் பலவிதமான போதைகள் தேவைப்படுகின்றன.

30 கிலோ இருக்கவேண்டிய பெட்டியில் ஒருகிலோ கூடுதலாகவே இருந்தது. அந்நாட்டுச் சாராயப் போத்தல் ஒன்றும் இருந்தது. உள்ளிருப்புகளை வருடிப். படம் எடுத்துப் பார்த்த பெண்ணும், எடைபோட்ட பெண்ணும் சிரித்தபடியே அனுப்பிவிட்டார்கள். குடி அகல்வுப் பகுதியில் இருந்த பெண்ணும் இந்திய கடவுச் சீட்டை அதிகம் சோதிக்கவில்லை. முகத்தைப் பார்த்தபடியே சிநேகத்தோடு பேசினாள். ஆண்கள் இருக்கவேண்டிய இடங்களில் பெண்களை நிரப்பிவிட்டால் சிநேகமும் அன்பும் நிரம்பிவிடுகின்றது.

சந்தா விவரம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

வெளிநாட்டு சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)	\$	30

விளம்பரக் கட்டண விவரம்

அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)	
பின்அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 10,000
உள் அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 7,500
உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)	
முழுப் பக்கம்	ரூ. 2,000

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

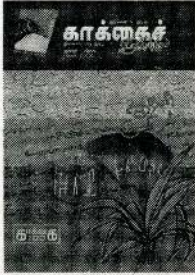
288, டாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 9841457503, தொலைபேசி : 044-28471890, மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

காக்கைக் கிறகினிலே
பிப்ரவரி 2020

குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டமும் இந்துத்துவ கட்டுக்கதைகளும்

பெருமதிப்பிற்குரிய ஜமாலன் அவர்களுக்கு,

வணக்கம். என் பெயர் ப.செல்வகுமார், நான் அரியலூர் அரசு கலைக் கல்லூரியில் பேராசிரிய ராகப் பணிபுரிகிறேன்.

காக்கை 100 ஆவது இதழில் தங்களுடைய 'ஜனநாயக குடியரசா? அடிமைகளின் முடியரசா?' என்ற கட்டுரையினை வாசித்தேன். மிகச் சிறப்பான கட்டுரை.

முகப்புரை குறித்த விளக்கமும், அதனுடாக குடியுரிமைச் சட்டத் திருத்த விவாதங்களும் அருமை. பிராமணிய மேலாதிக்கத் தரவுகளின் மூலம் மதச் சார்பற்ற சட்டத்தை காக்க வேண்டுமென்ற தங்களது போக்கு அற்புதமானது. இயல்பானது.

நான் தங்களோடு பேச விழைகிறேன், அலைபேசி என் அனுப்ப இயலுமா?

மிகக் நன்றி.

அன்புடன்,
ப.செல்வகுமார்
பெரம்பலூர்
99438 44040.

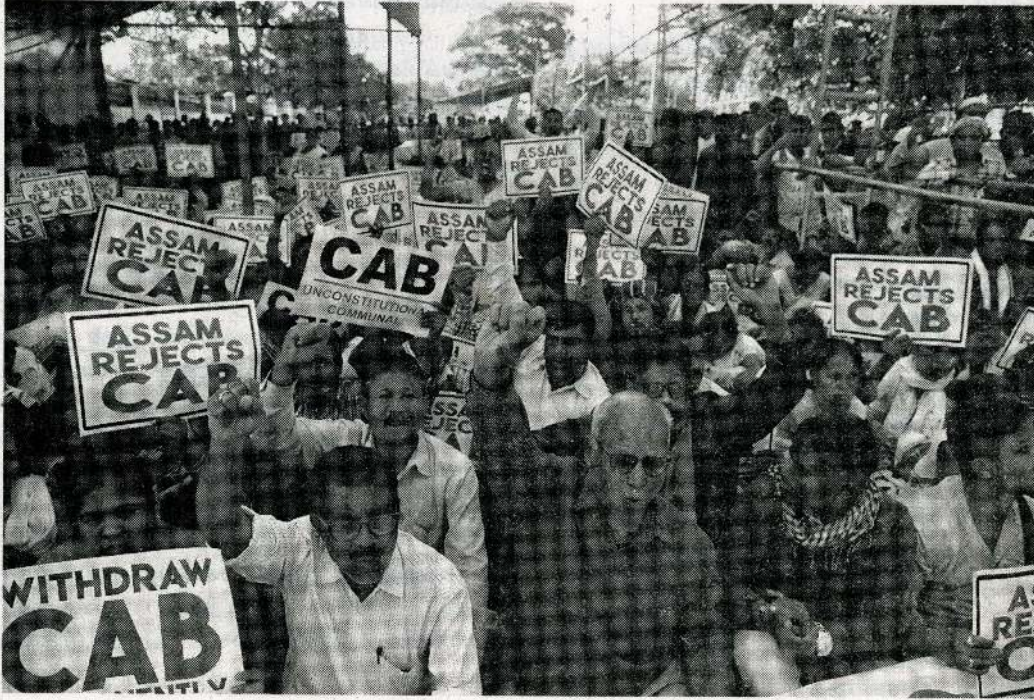
இந்திய அரசு அறிவித்துள்ள இந்திய குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம் (CAA-2019), ஜனவரி 10, 2020 முதல் அமுலுக்கு வருவதாக நடுவண் அரசு அறிவித்துவிட்டது. இந்தியா முழுவதும் பற்றி எரியும் அமைதிவழிப் போராட்டங்கள், அறிவுஜீவிகள், எழுத்தாளர்கள், விஞ்ஞானிகள், பொருளாதார வல்லுனர்கள் உள்ளிட்ட ஜனநாயக சக்திகள் எதிர்த்து குரல் கொடுத்தும், பல்வேறு மாநிலங்கள் நடைமுறைப்படுத்த முடியாது என அறிவித்தும், எதிர்க்கட்சிகள் பல அமைதி வழி போராட்டங்கள் நடத்தியும், நாடு தழுவிய இடதுசாரி இயக்கங்கள், பல பல்கலைக் கழகங்கள் தொடர் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டும், தலைநகர் புது டில்லியில் ஷஹீன் பாக்கில் 30 நாட்களாக பெண்கள் தெருவில் அமர்ந்து உலகமே வியக்கும் வண்ணம் வலிமையாகப் போராடிக்கொண்டிருந்தும், மத்திய அரசு மக்களின் குரலை காதில் வாங்கத் தயாரற்றது, தொடர்ந்து மூர்க்கமாக அதை நடைமுறைப்படுத்துவதாக அறிவித்துக் கொண்டுள்ளது. மத்திய அரசின் இந்த எதேச்சதி கார்ப் போக்கிற்கு எதிரான ஜனநாயக உணர்வு கொண்டவர்களின் போராட்டமும் தொடர்ந்து கொண்டுள்ளது. மத்திய அரசு வெளிப்படையாக தனது பாசிசப் போக்கை கைவிடுவதாக இல்லை. மக்களும் தங்கள் ஜனநாயகத்தை காப்பதற்கான, இந்திய அரசியல் சட்டத்தை காப்பதற்கான, இந்தியாவின் பன்மைத்தன்மை என்கிற ஆன்மாவை காப்பதற்கான, மதச்சார்பின்மை என்பதை நிலைநிறுத்தவதற்கான போராட்டத்தைக் கைவிடுவதாக இல்லை.

இங்கு நமக்கு எழும் கேள்வி, ஏன் நடுவணரசு இத்தனை மூர்க்கமாக, மக்கள் எதிர்ப்பை காதில் வாங்காமல், தீவிரமாக உள்ளது. இச்சட்டம் நடுவணரசு மறக்காமல் ஒப்பித்தபடி, இருக்கும் எதிர்க்கட்சிகள் மக்களை குழப்புகிறார்கள், இது தேசத்தை அந்நிய சக்திகளிடமிருந்து பாதுகாக்கும் சட்டம்தான் என்பது உண்மைதானா? இதுகுறித்து நடுவணரசும் அதன் பரிவார் படைகளும் பறைசாற்றித் திரியும் கருத்துக்களின் பின்னிருப்பது உண்மையா? கட்டுக்கதையா? என்பதை புரிந்துகொள்வது அவசியம்.

கட்டுக்கதை - 1: இந்து மதம் இந்தியாவின் பூர்வீக பெரும்பான்மை மதம். இந்து ராஷ்டிரத்திற்கான அடிப்படை இந்து மதம். இந்தியா இந்துக் களுக்கான புண்ணிய பூமி. அதனை அந்நிய சக்திகளின் ஊடுருவலிலிருந்து காப்பதே குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம்.

இந்தியா என்ற பாரதத்தின் ஒற்றை மதமாக இந்துமதம் முன்வைக்கப் பட்டு அதன் அடிப்படையில் இந்தியாவை இந்து ராஷ்டிரமாக மாற்றுவோம் என இந்துத்துவர்கள் தொடர்ந்து கூறிவருகிறார்கள். இந்து என்ற சொல்லாடல் ஒரு மதமாக இங்கு அறியப்படுவதில் உள்ள வரலாற்றுச்

ஒரு நாட்டில் எந்த ஒரு காரணத்தினாலும் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகும் ஒரு மக்கள் கூட்டம் பிறதொரு நாட்டில் தஞ்சம் புகுவதும், அந்த நாடு அவர்களுக்கு அகதிகள் என்ற நிலையில் வாழ்வதற்கான அடிப்படை ஆதாரங்களை உருவாக்கி தருவதும், மனிதநேய அடிப்படையிலான ஒரு செயல்.

சிக்கல்கள் குறித்து நிறைய எடுத்துரைக்கப்பட்டு விட்டது. இந்து மதம் என்ற சொல்லாடலே, நிலம் மற்றும் நம்பிக்கை இரண்டையும் குழப்பும் ஒரு தந்திரம். இந்துகுஷ் மலைக்குக் கீழாக அமைந்த ஒரு நிலபரப்பை குறிப்பதற்காக அரேபியப் பயணிகளால் குறிக்கப்பட்ட ஒரு சொல் இந்து. இந்நிலபரப்பில் எண்ணற்ற நம்பிக்கைகள் வழிபாட்டு முறைகள் உள்ளன. 18-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்புவரை அது ஒரு மதமாக அறியப்படவில்லை. குறிப்பாக இன்று மதமாக அறியப்பட்டிருக்கும் ஒன்று ஐரோப்பிய கிறித்துவத்திலிருந்து பிரித்தானிய காலனி வழியாக உலகெங்கிலும் உருவான கருத் தாக்கமே.

அதனால்தான் ஒரு நிலப்பரப்பைக் குறிக்கும் இந்து என்ற சொல்லிற்கு பதிலாக சாவர்க்கர் துவங்கி ஆர்.எஸ்.எஸ். தலைவர்கள் அனைவரும் இந்துத்துவம் என்ற சொல் லாடலை பயன்படுத்தினார்கள். இந்துத்துவம் என்பது ஒரு வாழ்க்கைமுறை என்றும், ஒருமித்த இந்தியாவின் ஆதிப்பண்பாடு (பூர்வீகப்

பண்பாடு) என்றும் விளக்கம் அளிக்கத் துவங்கி னார்கள். அதற்காக அவர்கள் கற்பிதமாக உருவாக்கிய ஒரு கருத்தாடலே “புண்ணிய பாரத பூமி” என்பது. அதன் அடிப்படையில் தான் குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம் குறித்து தற்போதைய ஆர்.எஸ்.எஸின் ‘சர்ச்சு சாலக்’ எனப்படும் அதன் பொதுச் செயலாளர் மோகன் பகவத் அவர்கள் பாரதத்தை புனித பூமியாக ஏற்றுக்கொண்ட 130 கோடி மக்களும், இந்து என்கிற அடையாளத்தை ஏற்று இந்திய குடி மக்களாக நீடிக்கலாம் என்கிறார்.

“ஆர்.எஸ்.எஸ் அமைப்பின் தேசம், சமூக அடையாளம், தேசிய அடையாளம் குறித்த பார்வையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. பாரதம் ஹிந்துஸ்தான் என்பதிலும், ஹிந்து ராஷ்ட்ரம் என்பதிலும் ஆர்.எஸ்.எஸ் உறுதியாக இருக் கிறது. பாரதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், பாரதத்தைச் சேர்ந்தவர்களை மூதாதையர்களாகக் கொண்ட வர்கள், ஒட்டுமொத்தமாக தேசத்தின் புகழுக்காக உழைப்பவர்கள், அமைதியையும் வேற்றுமையையும் மதிப்பவர்கள், பாரதத்தை

ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்... அனைவரும் இந்துக்களே!" என்று விஜயதசமி 'சாஸ்த்ரா பூஜை'யில் அறிவித்தார்.

அவர்களது நோக்கம் மிகத்தெளிவாக வெளிப்படுகிறது. பாரதத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அனைவரும் இந்துக்களே. அதாவது இந்தியாவின் பன்முகத்தன்மைக்கு மாற்றாக இந்தியர்கள் என்பதற்கான குடியுரிமை சார்ந்த விளக்கத்தை, பாரதம் என்றும், இந்து என்றும் மாற்றீடு செய்கிறார். அதாவது இந்தியா என்பது பாரதமாகவும், இந்தியன் என்பது இந்துவாகவும் ஒரு நிலம் சார்ந்த குடியுரிமையை, மதம்சார்ந்த குடியுரிமையாக மாற்றுகிறார்கள். இதனை கொண்டுவருவதற்கான ஒரு அடிப்படையே குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம் 2019-ன் நோக்கம். இந்தியனாக இரு என்பதை இந்துவாக ஒருபடி மேலாக இந்துத்துவனாக இரு என்பதே. காரணம் இந்து என்பதை ஒரு பண்பாட்டு தேசியமாக அவர்களது தலைவர்கள் இந்துத்துவம் என்றே அழைக்கிறார்கள். அடிப்படையில் அது இந்து என்ற மதத்தை வைத்து பேசப்படும் இந்துத்துவம் என்கிற இந்திய பெருந்தேசிய இனவாதத்தின் வெளிப்பாட்டு வடிவமே.

ஆக, ஒரு தொகுக்கப்பட்ட மதமாக குறிப்பாக ஆங்கிலேய அதிகாரிகளால் வரையறுக்கப்பட்ட, முஸ்லிம், கிறித்தவர்கள் அல்லாத அனைவரும் இந்துக்களே என்கிற வரையறையே இந்து என்கிற மதத்தை உருவாக்கி ஒருங்கிணைக்க அடிப்படையாக இருந்தது. இந்து என்கிற மதம் ஆங்கிலேய காலனியின் நிர்வாகம் சார்ந்த ஒரு முயற்சியே. அது அடிப்படையில் அறுவகை தத்துவங்களைக்கொண்ட அறுவகை சமயங்கள் (சன்மார்க்கம்) மற்றும் எண்ணற்ற பழங்குடி சிறுதெய்வ, மூதாதைகள் வழிபாடுகளை, நம்பிக்கையை, வாழ்வியலை பிராமண வருண தர்மத்தில் சிதைசங்கேதப்படுத்தப்பட்ட (decoding) அதாவது மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒரு தொகுப்பாகும். காலனியமும், இந்திய தேசிய வாதிகளும் உருவாக்கிய ஒரு வடிவமே இன்றைய இந்துமதம் என்பது பல வரலாற்றாய் வாளர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட உண்மை. இவர்கள் உருவாக்கிய இந்தமதத்தின் அடிப்படை பன்மைத்தன்மையே தவிர இந்துத்துவ அரசியல் கூறும் ஒற்றைத்தன்மை அல்ல.

அதனால்தான் தங்களை இந்து என்று அறிவித்துக்கொள்ள தயாரற்று விங்காயத்து சமயமாக அறிவித்த கருநாடகத்தைச் சேர்ந்த தபோல்கர், கௌரி லங்கேஷ் போன்றவர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில்

கூட நான் இந்து அல்ல சைவர் (சிவமதம்) என்று சொன்னதற்காக தமிழ் அறிஞரான நெல்லை கண்ணன் ஒரு குற்றவாளியைப்போல கைது செய்யப்பட்டார். இந்துத்துவத்தால் சகித்துக்கொள்ள முடியாத ஒன்று நான் இந்து அல்ல என்று தங்கள் தனித்த சமய நம்பிக்கையை முன்வைப்பதே. இந்திய தேசிய விடுதலைப்போரில் ஒரு ஒருமித்த கருத்தியல் தேவை என்பதற்காக தேசியத் தலைவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டதே இந்து என்ற சொல். அதன் அரசியல் பொருள் இந்தியன் என்பதே. அதை மதவாதப் பொருளாக மாற்றீடு செய்து விட்டது இந்துத்துவ சக்திகள். இன்று அவை பெரும்பான்மைவாதம் என்று முன்வைப்பது அடிப்படையில் பிராமண வருணதர்மத்தின் உச்சத்தில் உள்ள பிராமணர்கள் என்ற சிறுபான்மை வாதமே. அந்த சிறுபான்மையை மறைப்பதற்கான ஒரு கதையாடலே இந்து என்கிற மதவாதம். அடிப்படையில் இந்து என்ற சொல் இந்தியர் அனைவரையும் குறிக்கும் ஒரு அரசிச் சொல்லே. அல்-ஹிந்த் என்பதே அரசிய மொழியில் இந்தியவை, இந்தியர்களைக் குறிப்பதற்கான சொல்.

கட்டுக்கதை - 2: மதச்சார்பின்மை என்பது சிறுபான்மை ஒட்டுவங்கியை தக்க வைக்க எதிர்க்கட்சிகள் முன்வைக்கும் வாதம். சிறுபான்மையை தாஜா செய்வதற்காகவும், அவர்களை திருப்திப் படுத்துவதற்காகவுமே. குடியுரிமைச் சட்டத் திருத்தம் முஸ்லிம் மதப்பெரும்பான்மை நாடுகளில் மதரீதியாக ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மைக்கானது. அதனால் அதை மதரீதியாகப் பார்க்கக்கூடாது.

உண்மையான மதச்சார்பின்மை பெரும்பான்மை மக்களின் மதமான 'இந்து' மதத்தை அங்கீகரிப்பதும், அவர்களுக்கான நம்பிக்கை உணர்வை அனைவரும் ஏற்கவேண்டும் என்பதே இந்துத்துவம் முன்வைக்கும் வாதம். சிறுபான்மையினருக்கான சலுகைகள் என்று பெரும்பான்மை மக்களான இந்துக்களின் மனதை புண்படுத்துவதே மதச்சார்பின்மையாக உள்ளது என்பது அந்த வாதத்தின் தொடர்ச்சி. அதனால் மதச்சார்பின்மைக்கு எதிராக சிறுபான்மை மதஎதிர்ப்பு வாதத்தைத் தொடர்ந்து இந்துத்துவர்கள் முன்வைக்கிறார்கள்.

உண்மையில் மதச்சார்பின்மை என்பது அனைத்து மதத்தையும் உள்ளடக்கும் மத நல்லிணக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால், தொடர்ந்து மச்சார்பின்மைக்கு எதிராக பெரும்பான்மை மதம் என்ற சொல் லாடலை கட்டமைத்து மக்களை ஏமாற்றுகிறது

பாஜக அரசியல். மதச்சார்பின்மை என்பது சிறுபான்மை மதத்திற்கு ஆதரவானது என்கிற பொய்யை கட்டவிழ்த்துவிடுகிறது. அதனால் சிறுபான்மையினரை உயர்த்தி, மதப்பெரும் பான்மையினரை ஒடுக்குவதாக ஒரு பொய்யை கட்டவிழ்த்து விடுகிறது. உண்மையில் சிறுபான்மை மக்கள் ஒப்பீட்டளவில் பெரும் பான்மையான 'இந்து' மக்களைவிட கீழான நிலையில்தான் உள்ளனர் என்பதை மூடி மறைக்கிறது பொதுபுத்தியில்.

முஸ்லிம், கிறித்துவர்கள், தலித்துகள் அரசு சலுகை பெற்ற உயர்ந்த இடத்தை பிடித்துக்கொண்டு, தங்களை கீழ்நிலையில் வைத்துள்ளதான ஒரு பொய்யைப் பரப்புகிறது. உண்மையான விபரங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட உயர்சாதியினரே அனைத்து உயர்ந்த அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களின் உயர்பதவி களில் அமர்ந்துள்ளனர். அவர்களைப் பயன்படுத்தி ஒடுக்கும் பணக்கார வர்க்கம் தன்னை மென்மேலும் வளர்த்துக்கொண்டு பாதுகாக்கிறது. அதாவது பணக்காரர்கள் அனைத்து பிரிவிலும் உள்ளனர் என்பதையே மறக்கடிக்க செய்கிறது. பெரும்பான்மை ஏழைகள்தான் அனைத்து மத, இன, மொழி ஒடுக்குமுறைக்கும் ஆளாகின்றனர். அடிப்படையில் ஏழைகள் அனைவரையும், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஒருங்கிணைப்பதற்கு எதிரான ஒரு வாதமே, பெரும்பான்மை மதவாதம். இது குறிவைப்பது மதச்சார்பின்மை என்பதை இதற்கு அடிப்படையாக அமைவது பொதுமக்களின் பொதுபுத்தியில் பதிய வைக்கப்பட்டுள்ள பொய்யானதொரு யதார்த்தமே. இந்த யதார்த்தத்தை கட்டமைத்தலில் இந்துத்துவ அமைப்புகள் தொடர்ந்து தங்கள் கட்டுக்கதைகள் வழியாக பங்காற்றி வருகிறது. தாராளவாத முதலாளியம் பேசும் சுதந்திரவாதிகள் கூட இந்த குடியுரிமைப் பறிப்புச் சட்டத்திற்கு எதிராக பெரிய அளவில் போராடியதாகத் தெரியவில்லை. தாராளவாத முதலாளியத்திற்கும் யதேச்சதிகார முதலாளியத்திற்கும் இடையிலான முரண்பாட்டைத் தீர்க்க கூட அவர்கள் முனைவதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியாவின் அடிப்படை ஜனநாயகமே கேள்விக்குறியாகியுள்ளது தற்போது.

பணக்காரர்கள் எந்த மதத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் மொத்த சமூகத்தின் வளத்தை சுரண்டுவார்கள் என்ற எண்ணத்தை நீக்கி, ஒரு மத பணக்காரன் பிற மத பணக்காரனுக்கு எதிரான தனது போட்டியை, இரண்டு மத ஏழைகளை வைத்து சாதிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்பதே யதார்த்தம். அதற்கான ஒரு கருவியாக இருவருமே மதத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

சான்றாக, பணமதிப்பிழப்பில் அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் தெருவில் நின்றார்கள். ஆனால், எந்த ஒரு பணக்காரனும், வரிசையில் நிற்காமல், தங்கள் பணத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள். உண்மையில் வர்க்கரீதியான ஒரு பெரும் ஒடுக்குமுறையை நிகழ்த்திப் பார்த்தது பாஜக. அதில் ஏழை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஒருங்கிணைந்து போராடவில்லை என்பதால் மக்களை மொண்ணைகளாக, வெறும் நுகர்வு பொம்மைகளாக நினைத்து தொடர்ந்து தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி இன்று குடியுரிமையை பறிக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்து வந்துள்ளது.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஒன்று சேராத வண்ணம் இந்த பாகுபாடுகளை உருவாக்க, இந்துத்துவ கும்பல் கண்டுபிடித்ததே பெரும் பான்மைவாதம். அதன் குறி மதச்சார்பின்மையை ஒழிப்பது. அதனால்தான் மதச்சார்பின்மை என்பதையே இந்தியாவின் ஒரு மதமாக அறிவிக்கிறார்கள் மாணவர்கள். இன்று போராடி இதை வீழ்த்தாவிட்டால் என்றுமே போராட முடியாது என்பதை மாணவர்கள், இளைஞர்கள் குறிப்பாக பெண்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். மதச்சார்பின்மை சிறுபான்மை மக்களை திருப்திபடுத்தும்வாதம் என்றால், சிறுபான்மை மக்களின் பொருளாதாரம், வாழ்நிலை ஆகியவை வளர்ச்சி கண்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் நடுவணரசு அமைத்த ராஜேந்திர சச்சார் தலைமையிலான 7 பேர் கொண்ட கமிட்டி, தனது அறிக்கையில் இந்திய முஸ்லிம்கள் அட்டவணைச் சாதிகளைவிட (SC and ST) கீழான நிலையில் இருப்பதாகக் கூறுகிறது. இஸ்லாமியர்கள்தான் அதிக சொத்துக்களுடன் சுகபோகமாக வாழ்கிறார்கள், அவர்கள் பெரும்பான்மை மக்களான இந்துக்களின் வாழ்வதாரத்தை பங்கிட்டுக்கொண்டு, அவர்களை கீழே தள்ளியவர்கள் என்று இந்துத்துவா ஒரு பொய்யான கட்டுக்கதையை பொதுபுத்தியில் பதிய வைத்துள்ளது. குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு பின்பு பரவலாக இந்த கட்டுக்கதையை அவிழ்த்துவிட்டு, இஸ்லாமிய எதிர்ப்பு மனநிலையை உருவாக்கியுள்ளது.

கட்டுக்கதை - 3: இஸ்லாமியருக்கு பல நாடுகள் உள்ளது, இந்துவிற்கு என்று ஒரு நாடு இல்லை. பிரிவினையின்போது பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ் ஆகியவை இஸ்லாமிய நாடாக அறிவித்துக் கொண்டன, இந்தியா தன்னை ஒரு இந்து நாடாக அறிவித்துக்கொள்ளவில்லை. அதனால், இந்த குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம் பாதிக்கப்பட்ட இந்துக்களுக்கானது.

அடிப்படையில் இது ஒரு தவறான வாதம். காரணம், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் இந்தியா என்ற ஒரு நாட்டை தனது காலனியாக ஆக்கவில்லை. பல்வேறு இனங்களைக் கொண்ட, பலதரப்பட்ட ஆட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு நிலப்பரப்பே இந்தியா. பிரித்தானியர்கள் தங்களது காலனியாக பிடித்த நிலப்பரப்பை குறிக்க “பிரிட்டிஸ் ராஜ்” என்றும் இந்திய வரலாற்றாளர்கள் “பிரிட்டிஸ் இந்தியா” என்ற பெயரிலும் அழைத்தனர். காலனியத்திற்கு முன்பு இந்தியா என்ற ஒரு நிலப்பரப்பு முழுமையானதாக இல்லை. காலனியம் தனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பை பல பகுதிகளாக பிரித்தது. அப்படி எல்லைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றே பாகிஸ்தான், இந்தியா. அதாவது அது பிரிவினை அல்ல. இந்தியா என்கிற ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடும், பாகிஸ்தான் என்கிற இஸ்லாமிய பெரும் பான்மை நாடும் உருவானது என்பதே. இதனை பிரிவினை என்பது ஒருவகையான நுண் அரசியல் சொல்லாடலாகும்.

எந்த ஒரு நாடும் மத அடிப்படையில் அமைவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தேசிய இனமும், இனங்களும் உள்ளடக்கியதாகவே தேசங்கள் உருவாகிறது. பாகிஸ்தான் பல இனங்களைக்கொண்டது என்றாலும், அது மதத்தால் இஸ்லாமிய பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், எந்த ஒரு தேசமும், மற்ற தேசத்திலிருந்து வருபவர்களை மத அடிப்படையில் தனது குடிமகனாக ஆக்கிக் கொள்வதில்லை. மத அடிப்படையில் குடியுரிமையை முன்வைத்த நாடு இஸ்ரேல் மட்டுமே. காரணம் யூத மதமும், இனமும் ஒன்றாக உள்ளதால். இந்தியாவில் சீக்கியமும், சீக்கிய இனமும் ஒன்றாக இருப்பதைப் போல. இந்தியாவில் ஒரு மதம் என்பது சாத்தியமற்றிருக்க காரணம் பல இனங்களைக் கொண்ட ஒரு நாடு என்பதால்தான். குடியுரிமை என்பது இன அடிப்படையில் அமைவதே. காரணம் ஒருவர் மதம்மாறலாம், இனத்தை மாற்ற முடியாது.

ஒரு நாட்டில் எந்த ஒரு காரணத்தினாலும் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகும் ஒரு மக்கள் கூட்டம் பிறதொரு நாட்டில் தஞ்சம் புகுவதும், அந்த நாடு அவர்களுக்கு அகதிகள் என்ற நிலையில் வாழ்வதற்கான அடிப்படை ஆதாரங்களை உருவாக்கி தருவதும், மனிதநேய அடிப்படையிலான ஒரு செயல். மதஅடிப்படையில் பெரும்பான்மை மக்கள் சிறுபான்மையாக உள்ளவர்களை துன்புறுத்துவதை முன்வைக்கும் இந்த குடியுரிமை திருத்த சட்டம், அடிப்படை

யில் சர்வதேச விதிமுறைக்கு எதிரானது. அப்படியே பாகிஸ்தானில் ஏதோ ஒரு காரணம் பொருட்டு இஸ்லாமியர்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினர் அல்லது குறிப்பிட்ட இனத்தினர் துன்புறுத்தப்பட்டால் அவர்களை உள்ளே விடமாட்டேன் என்பது மனிதநேய அடிப்படையற்ற ஒரு வாதம். அதேபோல் இந்துக்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள இந்தியாவில் அவர்களை யார் துன்புறுத்துவார்கள்? அவர்களுக்கு ஏன் அடைக்கலம் புக ஒரு நாடு? இது அடிப்படையிலேயே தர்க்கமற்ற வாதம். ஈழத்தமிழருக்குகூட மத அடிப்படையில் இல்லாமல், இன அடிப்படையிலேயே குடியுரிமை கேட்கிறோம். இந்துக்களுக்கு என்று நாடு இல்லை என்று இந்தியாவை இந்து நாடாக்க முயலும் இவர்கள்தான், ஈழத்தமிழர்களை அவர்களது வாதப்படி இந்து என்ற முறையில் குடியுரிமை தரத் தயாரில்லை. இந்து விற்கு ஒரு நாடு இல்லை, அது இந்தியாவும் அல்ல என்பதே இதிலிருந்து அவர்கள் சொல்ல வருவது. குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம் இந்து மக்களை உள்ளடக்கும் என்பது வெற்றுவாதமே.

கட்டுக்கதை - 4 : “பாகிஸ்தானிலும், பங்களா தேஷிலும் இந்துக்கள் துன்புறுத்தப்பட்ட மக்கள்தொகை 18% விருந்து 3% குறைவு பங்களாதேஷ் 22% விருந்து 8.5% குறைவு” என்கிறது குடியுரிமை திருத்த சட்டம் குறித்து ஆதரவாக வெளியிடப்பட்ட ஆர்.எஸ்.எஸ். ஆதாரபூர்வ ஏடான விஜயபாரத பிரசுரம். பாகிஸ்தானில் 1947-ல் முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் 23% என்றும் துன்புறுத்தல் காரணமாக 2011-ல் 3.7% ஆக குறைந்துவிட்டனர் என்றும் பங்களா தேஷில் 1947-ல் 22% இருந்த முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் 7.8% ஆக குறைந்துவிட்டனர் என்றும் அமித்ஷா குடியுரிமை திருத்த மசோதா விவாதத்தில் கூறினார். அதாவது இஸ்லாமிய நாடுகள் இந்து மதத்தினரை அழித்து குறைக்கின்றன.

இவை இரண்டுமே வேறுபட்ட புள்ளி விபரங்களாக இருப்பது என்பதுடன் இவை அடிப்படை ஆதாரமற்ற ஒரு வடிக்கட்டிய பொய். பாஜக சந்பரிவாரங்கள் இப்படித்தான் பல விபரங்களை மனம்போன போக்கில் அள்ளி விட்டு, பல கட்டுக்கதைகளை உருவாக்கி மக்களின் பொதுபுத்தியில் பதிய வைக்கிறார்கள்.

உண்மை நிலவரம் என்ன? இந்தியா டுடே இதழ் இந்த விபரங்களை ஆராய்ந்து உண்மை நிலவரத்தை முன்வைத்துள்ளது தனது 12-12-2019 இதழில் (<https://www.indiatoday.in/india/story/pakistan-bangladesh-non-muslim-population-citizenship-amendment-bill-bjp-1627678-2019-12-12>). முதலில் பாகிஸ்தான் தான் தனிநாடாக அறிவிக்கப்பட்டபின் 1947-ல்

மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு எதுவும் எடுக்கவில்லை. அதன் முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் மக்கள் தொகை 23% என்று சொல்வது முதல் பொய். ஒன்றுபட்ட பாகிஸ்தானில் 1951-ல் எடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் 14.20% மட்டுமே. பாகிஸ்தான் பிரிந்தபின் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி (அதாவது இன்றைய பாகிஸ்தான் பங்களாதேஷ் இல்லாமல்) 3.44%. 1998 கணக்கின்படி முஸ்லிம் அல்லாதவர் பாகிஸ்தான் மக்கள் தொகையில் 3.7%. அதாவது 0.26% அதிகரித்து உள்ளது. இதனை அங்குள்ள இந்து ஆதரவு அமைப்புகளே, இந்தியா பொய் சொல்கிறது என்றும், உங்கள் குடியுரிமை எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்றும் வெளிப்படையாக அறிவித்தார்கள். பங்களாதேஷைப் பொறுத்தவரை 1951-ல் 23.20% லிருந்து 2011-ல் 9.40% ஆக குறைந்துள்ளது. இதற்கு பங்களாதேஷில் கட்டாய மதமாற்றம் துவங்கி பல துன்புறுத்தல்கள் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களிடம் நிகழ்த்தப்பட்டது ஒரு காரணம். என்றால், எண்ணற்ற வங்காள மொழிபேசும் இந்துக்கள் இந்தியாவிற்குள் தஞ்சம் புகுந்ததால் அங்கு இந்து மக்கள் தொகை குறைந்து, மொத்த மக்கள் தொகை சதவீதத்தில் இந்த குறைவு சதவீதம் வருவதாக இந்தியா டுடே தனது ஆய்வில் தெரியப்படுத்துகிறது. (சதவீதம் என்பது ஒரு புள்ளியியல் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட தோராயம். தனித்த எண்ணிக்கையில் அதன் அளவீடு வேறாக இருக்கும். சான்றாக, 10 நபர்களில் 3 பேர் என்பது 30% என்றால், 1000 நபர்களில் 30 பேர் என்பது 3% ஆகும். புள்ளியியல் தோராயமான சதவீதம் என்பது திட்டப்பணிகளுக்கான ஒரு கணக்கீடே தவிர மக்களின் நலவாழ்வு சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. அது மக்களை திரளாக மாற்றி ஆள்வதற்கான ஒரு தொழில் நுட்பம்.)

குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு உள்துறை அமைச்சர் அமித்ஷா முன்வைக்கும் முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்றான முஸ்லிம் அல்லாதவர்களின் சதவீதக் குறைவு என்கிற புள்ளிவிபரம் அடிப்படையில் தவறானது. அது எந்த ஆதாரங்களும் அற்றது. ஆனால் தொடர்ந்து பொதுபுத்தியில் பாகிஸ்தான், பங்களாதேசிலிருந்து தினசரி இஸ்லாமியர்கள் ஊடுருவுகிறார்கள் அதை தடுக்காவிட்டால் நமது நாடு நாசமாகிவிடும் என்பதுபோன்ற ஒரு கட்டுக்கதையை இத்துடன் சேர்த்து திரிக்கிறார்கள். அப்படி என்றால் இத்தனை கோடி செலவு செய்து ராணுவத்தை எல்லையில் நிறுத்தியிருப்பது எதற்காக? (பட்ஜெட்டில் கல்விக்கான பணத்தை குறைத்து இராணுவத்திற்கு மடை

மாற்றி அதிகம் ஆயுதங்களை குவிப்பது எதற்காக?) ஊடுருவி வருபவர்களை வரவேற்கவா? அவர்களை கண்டுபிடிக்க மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு விபரங்கள், ஆதார் அட்டை, வாக்காளர் அட்டையை சோதனை செய்தால் போதுமே.

கட்டுக்கதை - 5: முஸ்லிம்கள் கணக்கற்ற முறையில் குழந்தைகளைப் பெற்று இந்திய மக்கள் தொகையை பெருக்கி இந்துக்களை நாளடைவில் சிறுபான்மையாக்கி இந்துத்வா தானை “தாருல் இஸ்லாம்” ஆக்கி விடுவார்கள். அதைக் கட்டுப்படுத்த இந்த சட்டத்தின் வழியாக குடியுரிமைப் பறிப்பை நிகழ்த்தி முஸ்லிம்களை குறைத்துவிடலாம் என்பதான எண்ணத்தை விதைக்கிறார்கள்.

சுன்பரிவாரின் இந்த பொய் கடந்த 30-ஆண்டுகளாக பரப்பப்பட்டுவரும் ஒன்று. 2011 மக்கள் தொகை கணக்கின்படி, 2001 லிருந்து 2011வரை இந்துக்களின் வளர்ச்சி விகிதம் 1.4%, முஸ்லிம்களின் வளர்ச்சி விகிதம் 2.2%. இந்த வளர்ச்சி விகிதத்தில் தொடர்ந்து போனால் முஸ்லிம்கள் இந்துக்கள் அளவை எட்டி பிடிக்க 2220 அதாவது 200 ஆண்டுகள் ஆகும் (மேலே சுட்டிய புள்ளிவிபரம் குறித்த கருத்தை ஒப்பிட்டு பார்த்தால் இது புரியும்). அக்காலத்தில் இந்திய மக்கள் தொகை 3,264 கோடியாக இருக்கும் என்கிறது ஸ்காரல் இன் வலைதள இதழ் (<https://scroll.in/article/705283/five-charts-that-puncture-the-bo-gey-of-muslim-population-growth>). இது சாத்தியமே இல்லை. உண்மையில் மக்கள் தொகை கணக்கின்படி, முஸ்லிம்கள் 1991-2001-ல் 29.3%, 2001-2011-ல் 24.4%, அதாவது 5% குறைந்துள்ளது. இந்த குறை விகிதத்தில் போனால் 2100-ல் இந்திய முஸ்லிம்களின் எண்ணிக்கை 17% - 21% இந்திய மக்கள் தொகையில் இருக்கும் என்கிறது சச்சார் கமிட்டி அறிக்கை. ஆக, ஒரு வடிகட்டிய பொய்யை பல ஆண்டுகளாக சுன்பரிவார் பரப்பி வருகிறது.

ஹிட்லரின் பிரச்சார அமைச்சராக இருந்த கோயபல்ஸ் போல ஒரு பொய்யை திரும்ப திரும்பக் கூறி அதை உண்மையாக ஆக்கிவிடும் உத்தியே சுன்பரிவாரத்தின் இப்படியான பல கட்டுக்கதைகள் வழியாக வெளிப்படுகிறது. தற்போதைய குடியுரிமை திருத்த சட்டத்தின் வழியாக அந்தக் கட்டுக்கதைகளை பரவலாக்கி, சட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்டமுனைகிறது. ஆனாலும் ஜனநாயகமா? பாசிசமா? என்கிற கேள்வியுடன் தெருவில் இறங்கிவிட்ட இந்திய மக்கள்முன் இந்த பொய்கள் கட்ட விழக்கப்பட்டு, இவர்கள் தோற்று ஒடும் காலம் தொலைவில் இல்லை.

மா:அரங்கநாதன் பிரதிகளை வாசித்தல் யமன் ஓர் ஆளை ஒரு தடவைதான் சாகடிக்கிறான்; ஆனால் இந்த மனிதர்கள்...

“ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகுதான் அவரைப் பார்க்க முடிந்தது. நாராயணன், எம்.ஏ., என்ற வாசல் போர்டு சிறிது அச்சத்தை அவனுக்கு ஏற்படுத்தி யிருந்தது” என்று தொடங்குகிறது மா:அரங்கநாதனின் “நசிகேதனும் யமனும் கழிப் பணமும்” என்ற சிறுகதை. இந்தக் கதையில் வரும் ‘அவன்’, ‘பாலு இண்டஸ்டிரீஸ்’ என்ற நிறுவனத்தில் வேலை பார்த்தவன். அந்த வேலை பிடிக்காமல் அதன் உரிமையாளர் “பாலுவே” கொடுத்த இரண்டு முகவரிக்கு வேலை கேட்டுக் கடிதம் எழுதிப் போடுகிறான்; அந்த இருவரில் ஒருவரைத் தான் ஏழு நாட்கள் கழித்துப் பார்க்க முடிகிறது. அவர் பெயர்தான் நாராயணன், எம்.ஏ., பியூனிடம் சொல்லிப் பத்து நிமிடம் கழித்து உள்ளே சென்றான். கை குலுக்குவார் என்று சிறிது எதிர்பார்த்தானாம்; ஆனால் அவரோ ‘உனது கடிதம் கிடைத்தது; படித்தேன்’ என்று சொல்லி உட்கார வைக்கிறார். உரையாடல் நிகழ்கிறது. அவர் பார்வையில் ‘நல்ல வேலையை’ அவன் விட்டதற்குக் காரணம் ‘அதில் அவனுக்கு நிம்மதியில்லை’ என்கிற ஒரு கருத்தை அவனே ஏற்றுக்கொள்ளும்படி உரையாடுகிறார்.

‘நீ எதுவரை படித்திருக்கிறாய்?’ என்ற நாராயணன் எம்.ஏ. கேள்விக்குப் ‘பட்டம்’ வாங்கவில்லை என்கிறவன், இதுவரை வெளியான உலக இலக்கியங் கள், கவிதை பற்றியெல்லாம் நிறையத் தெரிந்திருக்கிறேன்; சயின்ஸ் சம்பந்த மாக நிறையப் படித்துள்ளேன்; பிரஞ்சு, தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் எல்லாம் தெரியும், பாஷை அத்தனை முக்கியம் என்று நினைக்கிறேன்; உலக சரித்திரமே நல்ல பரிச்சயம் உண்டு என்கிறான். தொடர்ந்து கற்றுக் கொள் வதற்குக் கடைப்பிடிக்கப்படும் பாழாய்ப் போன முறையை பற்றிப் பேச்சு வருகிறது. வாழுகின்ற முறை பற்றியும் பேசுகின்றனர்; ஒரு வேலை பிடிக்கா மல் இன்னொரு வேலையை விரும்புவது சாதாரண விஷயம், ஆனால் முறை, நெறி என்று பேசும்போது அதுவே அசாதாரணமான ஒன்றாகி விடுகிறது என்கிறான் அவன். மேலும் நன்றாகச் சாய்ந்து உட்காரும் நாராயணனைப் பார்த்துப் பேசுகிறான்:

“வாழ்க்கை என்று சொன்னீர்கள். அப்படி என்று ஒன்று தனித்து இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நமக்குக் கிடைத்தது ஒரு கார்பன் காப்பி அல்ல. வாழ்க்கையே உழைப்புதான். நான் அதை எவ்வளவு தூரம் நம்புகிறேன் என்றால்... வாய்மூடி மௌனியாக இருந்துவிடும் அளவுக்கு”

மறுநாளே அவர் குழந்தைகளுக்கு அவன் விரும்பும் உண்மையான கல்வியைப் போதிக்க அனுமதி கிடைத்துத் தொடங்கி விடுகிறான்.

மூன்று மாதம்தான் கடந்திருக்கும்; பாலு நாராயணனுக்குப் போன் பண்ணி, “அவன் - அந்த முத்துக்கறுப்பன் - சர்வீஸ் தனக்கு வேணும்;

உலக இலக்கியம் எல்லாம் கற்றிருக்கிறேன்; உலக சரித்திரம் தெரியும்; கவிதை பற்றியும் நிறையத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன்; ஒன்றுக்கு மேல் (தமிழ், ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, சமஸ்கிருதம்) நான்கு மொழி கற்றிருக்கிறேன் என்றெல்லாம் முத்துக்கறுப்பன் நாராயண னிடம் பேசும் இடங்கள் மூலமாகத் 'தன்னை எழுதுதல்' என்கிற ஒரு முறையியலில்தான் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் உருக்கொள்ளுகின்றன என்ற படைப்பாக்கம் குறித்த பார்வை இங்கே உறுதிப்படுகிறது. மா.அரங்கநாதனை அறிந்தவர்கள் இதை ஒத்துக்கொள்வார்கள்.

முன்பே சொன்னதுதானே இருண்டு மூன்று மாதம் உன்னிடம் இருக்கட்டும் என்று. ஸ்போர் விஷயம். உனக்குத் தெரியுமல்லவா? அவன் போனதினால் இங்கிருக்கிற பயல்கள் இன்னும் கொஞ்சநாளில் என் பணத்தில் வீடு கட்டி விடுவான்கள்" என்கிறார். அவன் மனம் நோகாமல் அவனைத் திருப்பி அனுப்பிவைக்க வேண்டுமாம்; அப்படியே நடக்கிறது; குழந்தைகளுக்கு 'டைம்' போதவில்லை என்று நிறுத்திவிடுகிறார்:

'பாலு இண்டஸ்டிரீஸ்' அலுவலகத்திற்குள் மறுபடியும் முத்துக்கறுப்பன் நுழைகிறான். 'முத்துவா வா, வா, உட்காரு' என்று ஒன்றும் அறியாதவர் போல வரவேற்கிறார். நாராயணன் நிறுத்திவிட்டார் என்பதை, 'ஏன்?' என்று திடுக்கிட்டவர் போலக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார். 'வேணும்னா இன்னும் இரண்டு பேருக்கு லெட்டர் தரேன்; போய்ப் பாரேன்" என்றும் நடிக்கிறார். ஆனால் முத்துக்கறுப்பனோ, "நான் முடிவு செய்துவிட்டேன் திரும்பவும் இங்கேயே வந்துவிடப் போகிறேன். உங்களுக்கு

ஆட்சேபணை இல்லையே" என்கிறான்.

"இது உன் ஆபிஸ். எப்ப வேணும்னாலும் திரும்ப வரலாம். நீ போகும்போது அப்படித் தானே சொன்னே, உன் அப்பாவுக்கும் எனக்கு முள்ள சிநேகம் இப்படியப்பட்டியா - நீ என்பையன் மாதிரி"

நடிக்கிறார் முதலாளி என்பதைப் புரிந்து கொண்ட முத்துக்கறுப்பன், இருக்கைக்கு வந்தவன் மீண்டும் அவர் அருகில் போய் இப்படிச் சொல்லுகிறான்:

'நான் திட்டம் போட்டுத்தான் இதில் இறங்கினேன். யோசிக்காமல் இல்லை. ஒரு வேளை திட்டம் போட்டதுதான் இப்படி ஆனதற்குக் காரணமா? எந்த விதத்தில் இதைக்கொண்டு சொல்வதுன்னு தெரியில்லை. ஆனால் மனிதர்கள் பேரில் நம்பிக்கை போகமாட்டேன் என்கிறது."

இதற்குப் பதிலாக அந்த முதலாளி பாலு,

“அது ஒரு கிரேட் பிலாஸபி!” என்கிறான். அப்போது டெலிபோன் அலறவே முத்துக் கறுப்பன் அவசரம் அவசரமாக அதை எடுத்து, தன் வேலையைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தான். கதை முடிந்து விட்டது.

இப்பொழுது வழக்கம் போல் ‘மேஜிக் பெட்டி’ தயாராகி விட்டது. மொழிவழியாக இவர் காட்டும் இந்தக் காட்சிகளுக்குள் பொதிந்து கிடப்பவற்றை வெளிக் கொணர்வதற்குக் கதையின் தலைப்பிற்குள் போக வேண்டும். நசிகேதன் எதை தெரியாவிட்டால் இந்தக் கதையில் என்ன இருக்கிறது என்று சொல்ல நேர்ந்துவிடும். கவனம் தேவை. தொன்மக் கதை மூலம் நிகழ்கால மனிதர்களை விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்துகிறார் கதைசொல்லி. இப்பொழுது நசிகேதன் கதைக்குள் போவோம்.

யசூர் வேதத்தில் அமைந்துள்ள கடோப நிடதக் கதையில் வரும் சிறுவன் இந்த நசிகேதன். இவன் தந்தை வாசஸ்சிரவ முனிவர். சொர்க்கம் வேண்டி ‘விஸ்வஜித்’ என்ற பெரும் யாகத்தைச் செய்கிறார். இந்த யாகத்தின் விதிப்படி, இந்த யாகம் செய்கிறவர் யாகத்தின் முடிவில் தன்னிடமுள்ள அனைத்தையும் தானமாக வழங்கிவிட வேண்டும். ஆனால் நசிகேதனின் தந்தை தன்னிடமுள்ள கறவை நின்று போன வெற்றுப் பசுக்களை மட்டும் தானமாகத் தருகிறான். இதைக் கவனித்த நசிகேதன், வேண்டுமென்றே ‘என்னை யாருக்குத் தானமாகக் கொடுப்பீர்கள்’ என்று திரும்பத் திரும்பக் கேட்கவே எரிச்சலுற்ற தந்தை ‘யமனுக்கு’ என்று கூறி விடுகிறார். உடனே யமலோகம் சென்று சேர்கிறான்; மூன்று நாள் காத்துக் கிடக்கிறான்; அதன் பிறகுதான் யமன் இவனைச் சந்திக்க வருகிறார்.

வந்தவர் விருந்தாளியாக வந்தவனைக் காக்க வைத்த காரணத்தினால் நசிகேதனுக்கு மூன்று வரம் தருவதாக அறிவிக்கிறார். நசிகேதன் மூன்று வரம் கேட்கிறான்:

- 1) தன் தந்தை மன அமைதி அடைந்து மீண்டும் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
- 2) சுவர்க்கம் அடைய எந்த யாகத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பதைத் தான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- 3) உடல் அழிந்தும் அழியாமல் இருக்கும் ஆத்மதத்துவம் பற்றிய அறிவை உபதேசிக்க வேண்டும்.

முதலிரண்டையும் உடனே வழங்கிய யமன், மூன்றாவதை மட்டும் வழங்க மறுக்கிறார்; சுவர்க்க லோகம், பிரம்ம லோகம் செல்வதற்கு எல்லாம் உனக்கு வழி சொல்கிறேன்

என்று ஆசை காட்டுகிறார்; ஆனால் இவனோ, நிலையற்ற எவையும் வேண்டாம்; நிலையான ஆத்மஞானம் எனும் பிரம்மதத்துவம் ஒன்றே போதும் என்று உறுதியாக நிற்கிறான்; தொடர்ந்து இன்னும் பல சோதனைகளிலும் வெற்றிபெறவே யமனும், நசிகேதனுக்கு ‘ஆத்மதத்துவத்தை’ எடுத்துரைத்தார். இதை அறிந்தவர்கள் “உயிருடன் இங்கே இருக்கும் போதே ஜீவமுக்தி (மனநிறைவு) அடைவர், மரணத்திற்குப்பின் விவேத முக்தி (பிறப்பில்லாப் பெருவாழ்வு) அடைவர் என்றும் யமன் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு சட உடல்தான் அழியும், ஆன்மா என்றும் அழிவதில்லை என்ற பிரம்ம ஞானத்தை அறிந்த நசிகேதன் ஜீவமுக்தனாக வாழ்ந்தான்.

இப்பொழுது திரும்பவும் கதையைப் படித்துப் பாருங்கள், அன்றாடப் பேச்சுவாக்கில் “யமகாதகனப்பா இவன்” என்று படுமோசமான வனை, அல்லது மிக்க சாமார்த்தியம் உள்ளவனைச் சுட்டுவதற்குப் பயன்படக் கூடிய ஒரு சொல்முறையில் இருந்து இந்தக் கதைப் படைப்பிற்கான நெருப்பை உள்வாங்கி இருப்பார் கதைசொல்லி எனப்படுகிறது.

‘பாலு’ என்கிற அந்த முதலாளி, தனது கூட்டாளி உதவியுடன் மிக சாமார்த்தியமாக ஒரு மனிதனின் உழைப்பை, கூடவே அவன் நேர்மையைத் தன்னுடைய மிகுதியான மூலதனக் குவிப்பிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறான்; புராணத்தில் வரும் யமன் கூட நசிகேதனின் விருப்பதற்கு இணங்கி, அவன் உறுதிப்பாட்டிற்குப் பரிசாக ‘ஆத்மதத்துவத்தை’ புலப்படுத்தி விடுகிறான். ஆனால் எப்பொழுதும் பணம், பணமென்று அலையும் இந்த மனிதர்கள் நசிகேசன் போன்று ஜீவமுக்தி (மனநிறைவு) வாழ்வு வாழும் முத்துக்கறுப்பனை அவன் விருப்பப்படி வாழ விடுவதாக இல்லை. “ரொம்ப அருமையான குழந்தைகள் - ரொம்ப பிரயோஜனப் பட்டிருக்கும்” என்று நாராயணன் குழந்தைகளுக்குத் தான் கல்வி கற்றுக் கொடுத்ததை நினைத்துக் கொள்ளுகிறான்; பணத்தின் ஆசையால் அருமையான எளிய மனிதர்களின் ஆசைகளைக் கொலை செய்கிற இந்த மனிதர்கள்தானே குருரமான கொலை காரர்கள். நிம்மதியில்லை, வேண்டாமென்று விட்டுவிட்டு வந்த அரசு வேலைக்குள் சூழ்ச்சி செய்து தள்ளுவது என்பது எவ்வளவு பெரிய வன்முறை! யமன் ஒரு ஆளை ஒரு தடவைதான் கொல்லுகிறான்; ஆனால் இந்த மனிதர்கள் பல தடவை கொல்லுகிறார்கள். மனிதர்கள்தானே குருரமான கொலைகாரர்கள். இறப்புக் கடவு

ளான யமன் இவர்களைவிட மேலான வன் அல்லவா? இவ்வாறு தலைகீழாக மாற்றிப் போட்டு விடுகிறார்.

யமனைப் பார்க்க அந்த நசிகேசன் மூன்று நாள்தான் காத்திருந்தான். ஆனால் இந்த முத்துக்கறுப்பன் பணக்கார நாராயணன் எம்.ஏ. வைப் பார்க்க ஏழுநாள் ஆயிற்று என்கும்போது இந்தத் தலைகீழாக்கம் பெரிதும் துலக்க முறுகிறது. நிலை நிறுத்தப்பட்ட மரபார்ந்தவைகளைத் தலைகீழாக்கிச் சிதைப்பதுதானே உன்னதக் கலைகளின் வேலைப் பாடாக வரலாறு தோறும் தொடர்கிறது. மா.அரங்கநாதன் மேன்மைக்கலைகளின் கழுக்கம் தெரிந்தவர்.

இன்னொன்றையும் இந்தக் கதையை முன்வைத்து பதிவு செய்யவேண்டும். பொதுவாகத் தங்களைப் பல வகையான பிம்பங்களாக மாற்றி மாற்றி நினைத்துப் பார்த்துக் கொள்ளுகிற பழக்கம் சர்வ சாதாரணமாக மனிதர்களுக்குள் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருக்கிறது. எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் - என்கிற இவர்களுக்குள் இத்தகைய எண்ண ஓட்டம் இன்னும் கூடுதலாக அசாதாரணம் என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு அவர்களையே ஆட்டிப் படைக்கிற வேகத்தில் நிகழ்கிறது; இப்படித்தான் இந்தக் கதைசொல்லியும் மற்றவர்களிடமிருந்து வேறாகவும், 'ஜீவமுத்தி' நிலையில்தான் வாழ்வதாகவும் தன் எண்ண ஓட்டங்களைப் புனைந்து கொள்ளுகிற அந்தத் தன்னைத்தான் இங்கே கதையாக வடிவமைத்துத் தந்துள்ளார் என்றும் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

உலக இலக்கியம் எல்லாம் கற்றிருக்கிறேன்; உலக சரித்திரம் தெரியும்; கவிதை பற்றியும் நிறையத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன்; ஒன்றுக்கு மேல் (தமிழ், ஆங்கிலம், பிரஞ்சு, சமஸ்கிருதம்) நான்கு மொழி கற்றிருக்கிறேன் என்றெல்லாம் முத்துக்கறுப்பன் நாராயணனிடம் பேசும் இடங்கள் மூலமாகத் 'தன்னை எழுதுதல்' என்கிற ஒரு முறையியலில்தான் எழுத்துக்கள் அனைத்தும் உருக்கொள்ளுகின்றன என்ற படைப்பாக்கம் குறித்த பார்வை இங்கே உறுதிப்படுகிறது. மா.அரங்கநாதனை அறிந்தவர்கள் இதை ஒத்துக் கொள்வார்கள்.

சிறந்த நூல்களுக்கான விருதுகள் மற்றும் கவிதை, சிறுகதைப் போட்டிகள் அறிவிப்பு

புதுக்கோட்டை மாவட்ட தமிழ்நாடு அறிவியல் இயக்கம் நடத்தும் "4 ஆவது புதுக்கோட்டை புத்தகத் திருவிழா" எதிர்வரும் பிப்ரவரி 14 முதல் 23 வரை 10 நாட்கள் நடைபெறவுள்ளது. அவ்விழாவினையொட்டி சிறந்த தமிழ் நூல்களுக்கான விருதுகள் மற்றும் கவிதை சிறுகதை போட்டிகள் கீழ்க்காணுமாறு அறிவிக்கப்படுகின்றன.

சிறந்த நூல்களுக்கான விருதுகள்: 2018 மற்றும் 2019 ஆகிய இரண்டு ஆண்டுகளில் தமிழில் வெளியான கவிதை, சிறுகதை, புதினம் ஆகிய நூல்களுக்கு தலா ஒன்று வீதம் மூன்று விருதுகளும், கட்டுரைப் பிரிவில் கலை இலக்கியம், கல்வி, அறிவியல் ஆகிய பொருளில் ஒன்றினைக் கொண்ட கட்டுரை நூலுக்கு ஒரு விருதும் அரசியல், சமூகம், வரலாறு ஆகிய பொருளில் ஒன்றினைக் கொண்ட ஒரு கட்டுரை நூலுக்கு ஒரு விருதும் என ஐந்து சிறந்த நூல்களுக்கு விருதுகள் வழங்கப்படவுள்ளன.

ஒவ்வொரு விருதும் சான்றிதழ் விருதுப்பட்டயம் மற்றும் ரூ. 5000 பரிசுத்தொகை கொண்டதாக அமையும். மேற்படி விருதுகளுக்கான பரிசீலனைக்கு பதிப்பகத்தார், படைப்பாளிகள் மற்றும் வாசகர்கள் தங்கள் நூல்களையும் தாங்கள் பரிந்துரைக்கும் நூல்களையும் அனுப்பிடுமாறு கனிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

நூல்களை அனுப்புவோர் அவற்றின் மூன்று பிரதிகளை அனுப்பவேண்டும். (வாசகர்கள் தாங்கள் பரிந்துரைக்க விரும்பும் நூல்களின் பெயர்களையும் அஞ்சல் மூலம் அனுப்பலாம்.)

கவிதை, சிறுகதைப் போட்டிகள் எப்பொருளிலேனும் அமைந்த கவிதை மற்றும் சிறுகதைகள் போட்டிக்கு வரவேற்கப்படுகின்றன.

1. கவிதை, சிறுகதை ஆகியன படைப்பாளரின் சொந்த படைப்பாகவும் இப்போட்டிக்கென எழுதப்பட்டவையாகவும் வேறு எதிலும் வெளிவராததாகவும் இருக்க வேண்டும்.

2. இப்போட்டி முடிவுகள் வெளியாகும்வரை வேறு பிரசுரத்திற்கோ, போட்டிகளுக்கோ படைப்புகளை அனுப்பக்கூடாது. சமூக ஊடகங்களில் வெளியிடக்கூடாது.

3. கவிதைகள் அதிகபட்சமாக 40 வரிகளுக்கு மிகாமல் அமைதல் வேண்டும். அவை ஹைக்கூ மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகிய எந்த வடிவத்திலும் அமையலாம்.

4. சிறுகதைகள் ஏ4 தாளில் 10 பக்க அளவில் அமையலாம்.

5. தேர்வுபெறும் கவிதைகளுக்கு முதல் பரிசு ரூ.3000/-, இரண்டாம் பரிசு ரூ. 2000/- மூன்றாம் பரிசு ரூ.1000/- என்ற அளவில் பரிசுத்தொகை வழங்கப்படும்.

6. தேர்வு பெறும் சிறுகதைகளுக்கு முதல் பரிசு ரூ.5000/-, இரண்டாம் பரிசு ரூ. 3000/- மூன்றாம் பரிசு ரூ.2000/- என்ற அளவில் பரிசுத்தொகை வழங்கப்படும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ராசி.பன்னீர்செல்வன் தலைவர், தேர்வுக்குழு, (94867 52525)

புதுக்கோட்டை புத்தகத் திருவிழா விருதுகள் 2020

தமிழ்நாடு அறிவியல் இயக்க மாவட்ட அலுவலகம்,

புதிய பேருந்து நிலைய பின்புறம், புதுக்கோட்டை - 622001

படைப்புகளை மின்னஞ்சலில் அனுப்பிட:

rasipanneersselvan@gmail.com

நூல்கள் மற்றும் படைப்புகள் வந்து சேர கடைசி நாள்: 05.02.2020

கவிஞர் நா.முத்துநிலவன்
ஒருங்கிணைப்புக்குழு.

சென்னை சர்வதேச திரைப்பட விழா 2019 மனிதம் பேசிய சினிமாக்கள்

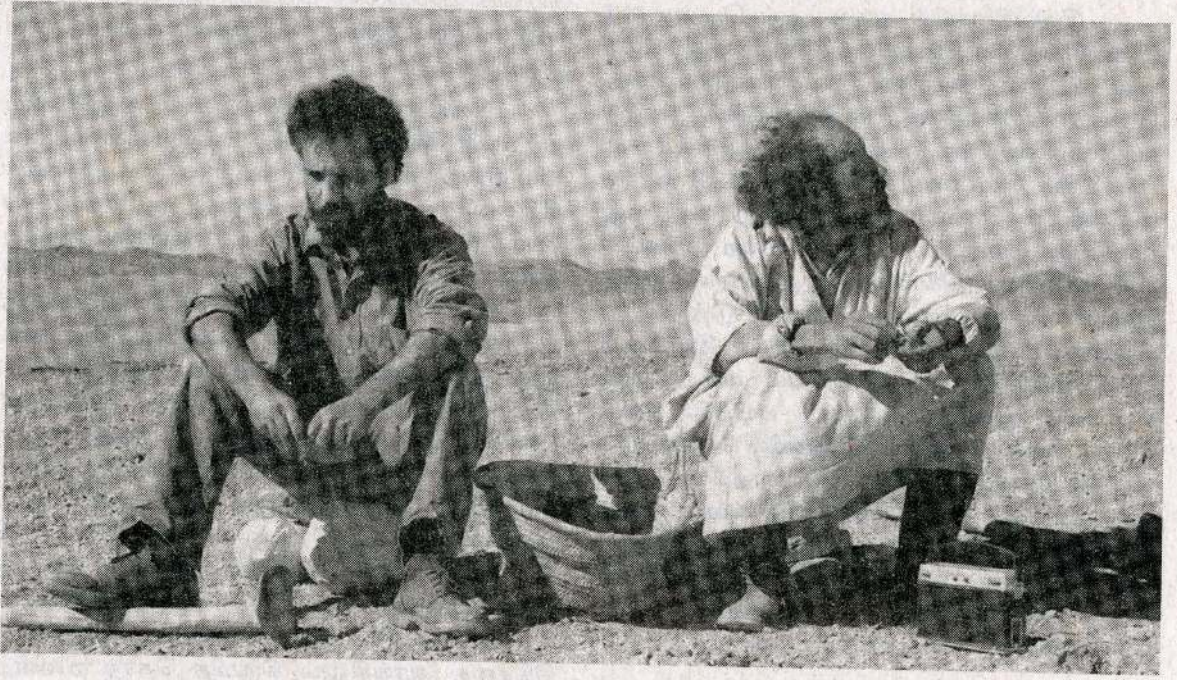
உலக சினிமா ஆர்வலர்களின் விழா இது. சினிமாவை கலையாகப் பார்க்கும் ரசிகர்களின் கொண்டாட்டம் இது. தமிழ்நாடு அரசின் ஆதரவோடு 17 ஆவது சென்னை சர்வதேச திரைப்பட விழா இந்தோ சினி அப்ரிசியேஷன் பவுண்டேசனால் சிறப்பாக நடத்தப் பெற்றது. டிசம்பர் 12 துவங்கி 19 வரை எட்டு நாட்கள். உலக சினிமாக்கள், சமகால ஜெர்மனி மற்றும் ஈரான் சினிமாக்கள், பெர்லின் சுவர் வீழ்த்தப்பட்ட 30 ஆண்டு நினை வாக அது பற்றிய சினிமாக்கள், சிறப்பு பிரிவில் ஆஸ்திரேலியா, ஹங்கேரி, தாய்லாந்து, தைவான் நாடுகளின் சினிமாக்கள், இந்திய சினிமாக்கள் மற்றும் தமிழ் சினிமாவுக்கான போட்டிப் பிரிவு சினிமாக்கள் என பல தலைப்புகளின் கீழ் 140க்கு மேற்பட்ட சினிமாக்கள் 6 அரங்குகளில் திரையிடப்பட்டன.

கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாகவே ஐரோப்பாவிற்கு அகதிகளாகப் போவோர் படும் பாடுகள் பற்றிய சினிமாக்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகப்பெரும் மனிதத் துயரமாக உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அகதிகளின் வாழ்க்கை நிலையை சினிமாக்கள் நம் நெஞ்சக் கருகே கொண்டு வந்து நம்மை கலக்கமடைய வைக்கின்றன என்றால் மிகை யில்லை. பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் பலதரப்பட்ட மனிதர்களின் குடும்ப மற்றும் சமூக வாழ்க்கையை அசலாக படம் பிடித்து தரும் சோஷியல் டிராமா (Social Drama), ஃபேமிலி டிராமா (Family Drama) வகை சினிமாக்களை இவ்வாண்டு அதிகம் காண முடிந்தது.

டெஸ்பைட் தி பாக் (Despite the Fog) ஒரு இத்தாலிய திரைப்படம். இப்ராஹிம் நான்கு வயதுச் சிறுவன். இப்ராஹிமின் பெற்றோர்கள் ஐரோப்பாவை நோக்கி ஓடி வந்த இஸ்லாமிய அகதிகள். கடலில் படகு கவிழ்ந்து பெற்றோர்கள் இறந்து விட, காப்பாற்றப்பட்டு இத்தாலியக் கரை வந்து சேருகிறான் இப்ராஹிம். அநாதை யாக நிற்கும் இப்ராஹிமை பாவ்லோ-வாலறியா என்ற இத்தாலிய, கிறித்தவத் தம்பதிகள் ஆதரிக்கின்றனர். விபத்தில் இறந்து போன தங்கள் மகன் மார்க்குக்குப் பதிலாக இப்ராஹிமை, இயேசுவே அனுப்பியுள்ளதாக வாலறியா மகிழ்கிறாள். இப்ராஹிம் மீது அன்பைப் பொழிகிறாள் வாலறியா. இப்ராஹிம் சிறுவன் என்றாலும் தொழுகை செய்வது, பன்றிக் கறியைத் தவிர்ப்பது போன்ற தனது மத நம்பிக்கைகளில் உறுதியாக இருக்கிறான். பாவ்லோ - வாலறியா தம்பதி கள் இப்ராஹிம் என்ற இஸ்லாமியச் சிறுவனை ஆதரித்து, வளர்த்து வருவது அவர்களின் நெருங்கிய உறவினர்களுக்கும், அக்கம்பக்கத்தார்களுக்கும் நெருடலைத் தருகிறது. நெருங்கி வரும் கிறிஸ்துமஸ் விழாவினால் இயேசு, பைபிள், சர்ச் போன்றவை இப்ராஹிமுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. வாலறியாவின் அன்பை உணரும் இப்ராஹிம் அவளிடம் அனுசரணையாக நடந்து கொள்கிறான். என்றாலும் அச்சிறுவன் தனது மத நம்பிக்கையில் உறுதியாக இருக்கிறான். எனவே இப்ராஹிமை அகதிகள் முகாமில் ஒப்படைத்துவிடும்படி வாலறியா

காக்கைச் சிறகினிலே
100ஆவது இதழில்
வெளியிடப்
பெறப்பட்டு
இடப்பற்றாக்
குறையால்
நிறுத்திவைக்கப்
பட்டிருந்த
இக்கட்டுரை,
இப்போது
நன்றியுடன்
வெளியிடப்படுகிறது.
- ஆசிரியர்

கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாகவே ஐரோப்பாவிற்கு அகதிகளாகப் போவோர் படும் பாடுகள் பற்றிய சினிமாக்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகப்பெரும் மனிதத் துயரமாக உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அகதிகளின் வாழ்க்கை நிலையை சினிமாக்கள் நம் நெஞ்சுக்கருகே கொண்டு வந்து நம்மை கலக்கமடைய வைக்கின்றன என்றால் மிகையில்லை.

வற்புறுத்தப் படுகிறாள். தாயற்ற இப்ராஹிமுக்கு தானும், குழந்தையற்ற தனக்கு இப்ராஹிமும் தேவை என்று கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு இப்ராஹி மோடு தலைமறைவா கிறாள் வாலறியா.

ஐரோப்பாவில் மட்டும் பெற்றோரை இழந்த, இப்ராஹிமைப் போன்ற 10000 சிறுவர்கள் அநாதைகளாக அலைந்து திரிவதாகவும், அதில் பாதிப்பேர் (5000) இத்தாலியில் மட்டும் இருப்பதாகவும் இன்டர்போல் கணக்கெடுப்பு கூறுகிறது என்ற செய்தியோடு படம் நிறைவுறு கிறது. ஒரு தாயின் தவிப்பினை நம் மனம் உருகப் பேசுகிறது இத்திரைப்படம்.

சென்ட் ஆப் மை டாட்டர் (Scent of My Daughter) ஒரு துருக்கிப்படம். பிரான்சில் வாழும் பீட்ரிஸ் திருவிழா ஒன்றிற்காக பெற்றோரை வரவழைக்கிறாள். அங்கு நடைபெறும் தீவிரவாத தாக்குதலில் பெற்றோரையும், தனது ஒரே மகளையும் இழக்கிறாள். அழுது கதறும், பீட்ரிஸ் அவர்களைப் புதைப்பதற்காக துருக்கி-சிரியா எல்லையில் இருக்கும் தனது கிராமத்திற்கு வருகிறாள். தான் மட்டும் அநாதையாகி விட்ட

துக்கத்தில் பீட்ரிஸ் தற்கொலை முயற்சியில் ஈடுபடுகிறாள். அப்போது ஹெவை என்ற ஒரு சிரியா நாட்டு இளம் பெண்ணால் காப்பாற்றப் படுகிறாள். ஐஎஸ்ஐஎஸ் அமைப்பிட மிருந்து தானும், தன் சகோதரியும் தப்பி வந்ததாகக் கூறும் ஹெவை, தனது சகோதரியை எண்ணி, கலங்கி அழுகிறாள். ஹெவையை அணைத்து ஆறுதல் கூறும் பீட்ரிஸ் அவளிடம் தனது மகளின் வாசனையை உணர்வதாகக் கூறுவதோடு, அவளது சகோதரியை எப்படி யேனும் கண்டு பிடித்து தருவதாக உறுதி அளிக்கிறாள். இவர் களுக்கு இப்ராஹிம் என்ற இளைஞனும் உதவு கிறான். ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமற்ற இவர் களை தீவிரவாதம் சந்திக்க வைக்கிறது. துருக்கி ராணுவத்திற்கும் ஐஎஸ்ஐஎஸ் அமைப்பினருக்கும் சண்டை நடக்கும் துருக்கி-சிரியா எல்லைப் பகுதி களில் ஹெவையின் சகோதரியைத் தேடி அலை கிறார்கள் மூவரும்.

கிரீஸ் நாட்டின் ஹோலி பூம் (Holy Boom) திரைப்படமும் ஏதென்ஸ் நகரில் சட்ட விரோத மாகக் குடியேறி வாழும் இரண்டு இளைஞர்கள் மற்றும் ஒரு பெண் ஆகியோரின் துயரக்

கதையைப் பேசுகிறது.

இவ்வரிசையில் சன்ஸ் ஆப் டென்மார்க் (Sons of Denmark) படமும் முக்கியமானது. 2025 இல் நடப்பது போன்ற ஒரு கற்பனைக் கதை. இருபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் துவங்கி நடந்து வரும் இஸ்லாமியர் குடியேற்றத்தை வன்மையாக எதிர்க்கும் டென்மார்க் தேசியக் கட்சி ஒன்று மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்று வளர்ந்து வருகிறது. மார்டின் நார்டால் என்ற அக்கட்சியின் தலைவரை கொல்வதற்கு ஐக்காரியா என்ற இஸ்லாமிய இளைஞனை தயார்படுத்துகிறது தலைநகர் கோபன்ஹேகனில் இயங்கும் இஸ்லாமிய தீவிரவாதக் கும்பல் ஒன்று. அலி என்பவன் ஐக்காரியாவுக்குப் பயிற்சி அளிக்கிறான். ஆனால் அலி உண்மையில் டென்மார்க் அரசின் ரகசிய போலீஸ். தீவிரவாதக் கும்பலுக்குள் ஊடுருவி, நார்டாலைக் கொல்ல முயலும் அவர்களின் திட்டத்தை முறியடிப்பதோடு அவர்களைக் கைதும் செய்து சிறையிலடைக்கிறான் அலி. அலிக்கு தனிப்பட்ட முறையில் நன்றி தெரிவிக்கிறார் மார்டின் நார்டால்.

தேசியவாதியான மார்டின் நார்டால் தேர்தலில் வெற்றி பெறுகிறார். அவர் பதவியேற்க இருக்கும் நாளுக்கு முந்தைய இரவு இஸ்லாமியர்கள் மீது பெரும் தாக்குதலுக்குத் திட்டமிடுகிறார்கள் நார்டாலின் தேசியவாதக் கட்சியினர். இதையும் கண்டுபிடித்துக் கூறும் ரகசிய போலீஸ் அலியின் வார்த்தைகளை அலட்சியப்படுத்துகிறார் நார்டால். அலியின் வீடு தீ வைத்துக் கொளுத்தப்படுகிறது. மனைவியின் முகத்தில் ஆகிட் வீசுகிறார்கள். குழந்தையை சுட்டுக் கொல்கிறார்கள். கொதித்தெழும் அலி, நார்டாலை அவரது வெற்றிக் கூட்டத்தில் வைத்து சுட்டுக் கொல்கிறான்.

இப்படியான கதையை உருவாக்கி, அதை பரபரப்பான ஆச்சன், திரில்லர் சினிமாவாக்கியிருக்கிறார்கள். கதை கற்பனையாகவே இருக்குமா? அல்லது உண்மையில் நடந்து விடுமா? என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. பிரான்சில் படித்து, பட்டம் பெற்று திரும்பும் செல்மா டுனிசியாவில் மனநல மருத்துவராக தொழிலை துவங்குகிறார். மத பிற்போக்குதனம், மூட நம்பிக்கைகள், அரசின் கெடுபிடி என்று செல்மாவுக்கு ஏற்படும் அனுபவங்களை நகைச் சுவையாக சொல்கிறது அராப் ப்ளூஸ் (Arab Blues) என்ற டுனிசிய திரைப்படம்.

கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து போர்ச்சுகலுக்கு சட்ட விரோதமாக ஆட்களைக் கடத்துகிறார்கள். குறிப்பாக பெண்கள். இந்த பயங்கரத்தை தோலுரிக்கிறது கார்கா (Carga) போர்ச்சுகல் திரைப்படம். மேம்பட்ட

வாழ்க்கையைத் தேடி ஓடும் ஏழைப் பெண்களை சுயநலக் கும்பல்கள் பிடித்து, வதைத்து, விற்று பணம் சம்பாதிக்கிற கொடுமை உலகம் முழுவதும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

முன்னாள் சோசலிஸ நாடான ருமேனிய நாட்டின் தோ ஷால்ட் நாட் கில் (Thou Shalt Not Kill) என்ற படம் கிறிஸ்டியன் என்ற அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவர் ஊழலுக்கு எதிராகப் போராடுவதைக் காட்டும் படம். உண்மை நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் திரைக்கதை அமைக்கப் பட்டுள்ளது. அறுவைச் சிகிச்சை வெற்றிகரமாக நடந்தாலும் நோயாளிகள் மரணமடைகிறார்கள். இது ஏன்? என்று கிறிஸ்டியன் ஆராய்கிறார். செப்டோபார்மா என்ற மருந்து கம்பெனி புகாரெஸ்ட் நகரின் அனைத்து மருத்துவமனைகளுக்கும் கிருமிக் கொல்லி மருந்துகளை தயாரித்து அனுப்புகிறது. அமைச்சருக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் லஞ்சம் கொடுப்பதால் கிருமிக்கொல்லி மருந்தில் தண்ணீர் கலந்து அனுப்புகிறார்கள். கலப்பட மருந்தினால் நோயாளிகளின் அறைகளிலும், அறுவைச் சிகிச்சை அரங்கிலும் கிருமித் தொற்றினைத் தடுக்க இயலவில்லை. கிருமித் தொற்று தாக்கி நோயாளிகள் மடிகிறார்கள். இதனைக் கண்டு பிடிக்கும் கிறிஸ்டியன் கலப்பட மருந்திற்கு எதிராக ஆவேசத்தோடு போராடுகிறார். அதிகாரிகள், அமைச்சர் வரை போய் முறையிடுகிறார். மனைவியும், நண்பர்களும் இது அவருக்கு தேவையில்லாத வேலை என்று அறிவுரை கூறுகிறார்கள். லஞ்சமும், ஊழலும் மட்டுமல்ல அதிகாரத்திற்கு அஞ்சுகிற மனிதர்களும் நிறைந்து கிடக்கிறது மருத்துவத் துறை. எதையும் மாற்றி விட முடியாத துயரத்தில் தவிக்கும் கிறிஸ்டியனுடன் நாமும் இணைகிறோம்.

தி கவுண்டி என்ற ஐஸ்லாந்து திரைப் படமும் ஊழலைப் பற்றிப் பேசுகிறது. இங்கா என்ற பெண் பால்மாட்டுப் பண்ணை நடத்துகிறாள். அங்குள்ள கூட்டுறவு சங்கத் தலைவர் பால் உற்பத்தியாளர்களை ஏமாற்றி ஊழல் செய்கிறார். கூட்டுறவு சங்கத்திடம் கடன் பெற்ற இங்காவின் கணவர் இந்த ஊழலை எதிர்க்க முயலுகிறார். ஆனால் மிரட்டலுக்கு ஆளாகி, தற்கொலை செய்து கொள்கிறார். விசயமறியும் இங்கா ஒற்றை ஆளாக சங்கத் தலைவரை எதிர்த்துப் போராடுகிறார். ஆனால் இறுதியில் சங்கத் தலைவரே வெல்கிறார். இங்கா ஊரை விட்டு வெளியேறுகிறார். ஊழல் உலகளாவியது என்று நாம் மீண்டும் அறிந்து கொள்கிறோம். சாங் விதவுட் எ நேம் (Song Without A Name) என்ற பெரு நாட்டுப் படமும் 1980களில் இலவசப் பிரவசம் என்று வரவழைத்து, கர்ப்பிணிப் பெண்களை ஏமாற்றி, குழந்தைகளைத் திருடி,

கடத்தும் கும்பலைப் பற்றிய படம். காவல் துறை இந்த அக்கிரமத்துக்கு துணை போகிறது.

ஈரானின் தி வார்டன் (The Warden) திரைப் படத்தின் கதை ஒரு சிறைச்சாலையில் நடப்பதாக இருக்கிறது. விமான ஓடுபாதை விரிவாக்கத்துக் காக சிறைச்சாலையை இடிக்க உத்தரவிடப்படுகிறது. கைதிகளை காலி பண்ணிச் செல்கையில் ஒரு கைதி தப்பிக்கும் நோக்கோடு மறைந்து கொள்கிறார். கைதி எப்படிச் சுண்டு பிடிக்கப்படுகிறார் என்பதை சுவாரசியமாகச் சொல்கிறார்கள். ஜஸ்ட் 6.5 (Just 6.5), இன்னொரு ஈரானியப்படம். கஞ்சாவிற்கும் கும்பலை வேட்டையாடும் காவல் துறையினரின் போராட்டத்தைச் சொல்கிறது. கதைகளில் வித்தியாசம் காட்டுகிறார்கள் ஈரானியர்கள். அதனாலேயே ஈரானியப் படங்களுக்கு பெருத்த வரவேற்பு இருப்பதைப் பார்க்க முடிந்தது.

சிங்கப்பூரின் "ஸ்டோரிஸ் அட் எய்ட்", ஹங்கேரியின் "தி எக்ஸ்பினாய்ட்ட்", இதாலியின் "அமெரோ அமாரோ", சீனாவின் "சம்மர் ஆஃப் சாங்சா", பிரேசிலின்

"ஹெல்மட் ஹெட்ஸ்", நெதர்லாந்தின் "ஹை சீஸ்" போன்ற படங்களின் கதைகள் சமூக நாடகங்களாக அமைந்து பார்வையாளர்களை ஈர்த்தன.

வரலாற்று நாடக (History Drama) வகைப் படங்களில் முக்கியமானது ஆர்கன் (Organ) என்ற ஜப்பானியப்படம். இரண்டாம் உலகப் போரின் இறுதியில் டோக்கியோ நகரின் மீது அமெரிக்கா சுடுமையான குண்டு வீச்சை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு குழந்தைகள் காப்பகத்தில் நிகழ்வதான உண்மைக் கதை. குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, பெற்றோரின் ஆதரவுடன் ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளை ஒரு கிராமத்திற்கு இடம் பெயர்த்துகிறார்கள். அந்த சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளின் எதிர்கால வாழ்க்கை யினைக் காக்கும் பொருட்டு ஆசிரியர்கள் செயல்படுகிறார்கள். பகல் நேரம் மட்டுமே குழந்தைகளைக் காத்து வந்த ஆசிரியர்கள் இப்போது பல நாட்கள் இரவும், பகலும் அந்தக் குழந்தைகளோடேயே வாழும் அனுபவத்தை நெஞ்சை ஈர்க்கும் விதத்தில் சொல்கிறார்கள். இறுதியில் அந்தக் கிராமத்திலும் குண்டு வீசப்படுகிறது.

பலான் (Ballon), மற்றும் ஆதாம் அண்டு எவலின் (Adam and Evelyn) திரைப்படங்கள் கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து மேற்கு ஜெர்மனிக்கு ரகசியமாகத் தப்பிச் செல்ல முனையும் மனிதர்களைப் பற்றியது. குன்டர்மான் (Gundermann) கிழக்கு ஜெர்மனியில் வாழ்ந்த தொழிலாளியும், கவிஞர், இசைஞர், பாடகருமான குன்டர்மான் என்பவரைப் பற்றியது. பலான் ஒரு பரபரப்பான ஆக்சன்,

திரில்லர் ஆக உருவாக்கப்பட்டிருந்த தால் அதைக் காண ஆர்வலர்கள் முண்டியடித் தனர். க்யூரியோசா (Curiosa) மற்றும் போர்ட் ரெய்ட் ஆப் எ லேடி ஆன் ஃபயர் (Portrait of a Lady on Fire) இரண்டும் 19 ஆம் நூற்றாண்டு மனிதர்களின் கதைகளைச் சொல்லும் பிரேஞ்சுத் திரைப்படங்கள். முதல் படம், ஒரு புகைப்படக் கலைஞனிடம் மனதைப் பறிகொடுக்கும் திருமணம் ஆன மேரி என்ற இளம் பெண்ணின் காதலைச் சொல்லும் படம். இரண்டாவது, பெண் ஓவியரான மரியானாவுக்கும் அவள் ஓவியம் வரைய விரும்பும் ஹீலோய்ஸ் என்ற பிரபு குடும்ப இளம் பெண்ணுக்கும் இடையேயான ஓரினக் காதலைச் சொல்லும் படம். காதலும், காமமும் கொப்பளிக்கும் மனித உறவுகளை அப்பட்டமாக படமெடுத்து தருவது பிரான்சுக்கே உரிய கலை சுதந்திரம்.

ரஷ்யாவின் பீன் போல் (Bean Pole) திரைப்படம் இரண்டாம் உலகப் போர் காலத்தில் லெனின்கிராடில் வாழ்ந்த பீன்போல் என்ற பட்டப் பெயரில் அழைக்கப்பட்ட உயரமான ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய கதை. ஜெர்மனியின் ப்ளேம் கேம் (Blame Game) திரைப்படம் அரசியல்வாதிகள், ஆயுத வியாபாரிகள், தீவிரவாதிகளின் ரகசியக் கூட்டை போட்டு உடைக்கும் படம்.

ஃபேமிலி டிராமா வகைப் படங்களில் ரசிகர்களின் ஆர்வத்தை ஈர்த்த படங்களுள் முக்கியமானவை பிரான்சின் "அலீஸ்", லெபனானின் "எ சன்", பல்கேரியாவின் "ஜிரினா", ஸ்வீடனின் "க்வீன் ஆப் ஹார்ட்ஸ்", ஜெர்மனியின் "தி மூவர்" ஆகியன ஆகும். அஜர்பைஜான் தானின் "தி பிரா", மொராக்கோவின் "தி அன்னோன் செயின்ட்" இரண்டும் மிக வித்தியாசமான படங்கள்.

மொத்தத்தில் விதம் விதமான கதைகளங்கள், திரையில் கதை சொல்லும் புதிய உத்திகள், இசையில், ஒளிப்பதிவில், படத் தொகுப்பில் நேர்த்தி என சென்னை சர்வதேச திரைப்பட விழா ஒரு கலை விருந்து. விழாவின் ஒரு பகுதியாக விருதுகள் வழங்கும் விழாவும் நடைபெற்றது. வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது நடிகர் சாருஹாசன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. தமிழ் சினிமாவுக்கான போட்டிப் பிரிவில் நடுவர்களின் சிறப்பு விருதினை அசுரன் திரைப் பட இயக்குநர் வெற்றி மாறன் அவர்களும், சிறந்த படம், சிறந்த இயக்குநருக்கான விருதினை ஒத்த செருப்பு படத்திற்காக நடிகர், இயக்குநர் பார்த்திபனும் பெற்றனர். சில்லு கருப்பட்டி, பக்ரீத் இரண்டு படங்களும் இரண்டாவது சிறந்த படங்களுக்கான விருதினைப் பகிர்ந்து கொண்டன.

3000 ஆண்டுகள் பழமையான 'மாயா' பந்து விளையாட்டு

(MBG - Maya Ball Game)

நா டோடிக் கூட்டமாக அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்த மனிதர்கள், ஓரிடத்தில் தங்கி, உணவுக்காகப் பயிர்த்தொழில் செய்தல், கால்நடைகளை வளர்த்தல், உடுக்க உடைகளை வடிவமைத்தல், வசிக்க வீடுகள் கட்டுதல் என்று சிற்றூர்களில் சமூகமாக வசிக்க ஆரம்பித்தபோது, நாகரீகம் தோன்றி, வளர ஆரம்பித்தது.

மக்கட்தொகைப்பெருக்கம் காரணமாக சிற்றூர்கள், பேரூர்களாகி, நகரங்களாக வளர்ச்சிபெற்றன. நகரங்களில் வாழ்ந்த மனிதர்களின் வசதி கூடியது, வாழ்க்கைமுறையும் மாறியது. அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, மொழி, வணிகம், வழிபாட்டுமுறைகள், விளையாட்டுகள், கேளிக்கைகள் என்பன தோன்றி அவை நாகரீகத்தின் அடையாளங்களாக மாறிப்போயின. அவ்வப்போது போர்களும் நிகழ்ந்தன.

மெசபடோமியா, எகிப்து, சிந்துசமவெளி (ஹரப்பா), ஆண்டஸ் (Andus-தென் அமெரிக்கா), சீனா, இடைநிலை - அமெரிக்கா (meso-america) ஆகிய ஆறு இடங்கள், உலகில் தனித்தனியாக மனித நாகரீகம் முகிழ்த்து வளர்ச்சி பெற்ற இடங்கள் என்பதால், அவை நாகரீகத்தின் தொட்டில்கள் (Cradles of Civilization) என்று வரலாற்று அறிஞர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

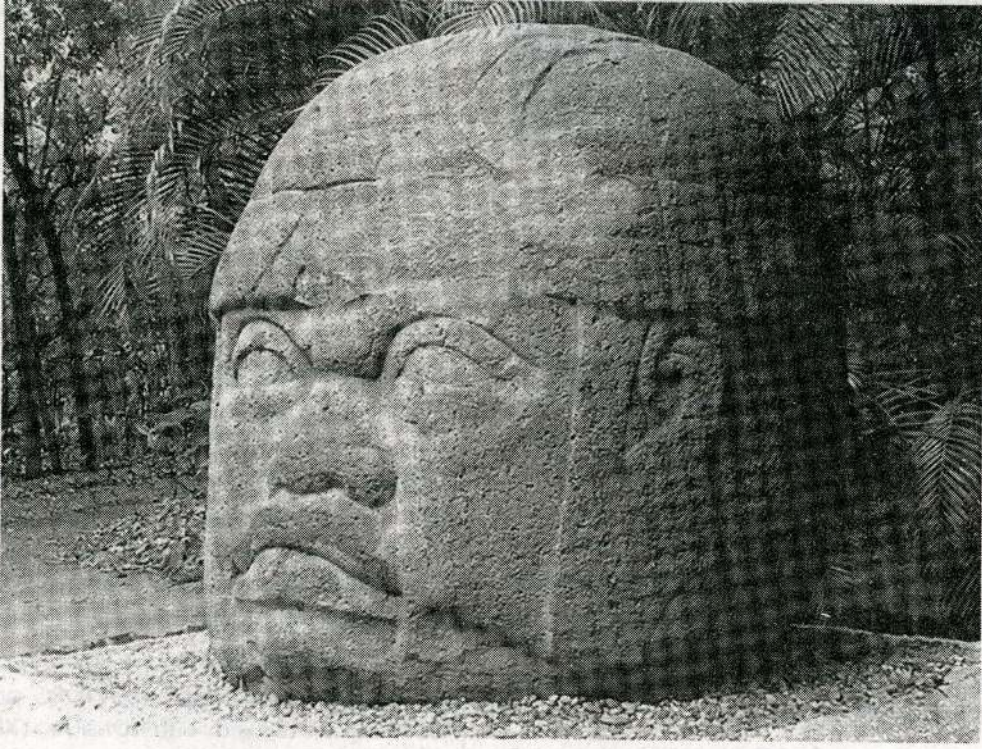
மாயா கலாச்சாரம்

மாயா கலாச்சாரம் முகிழ்த்திருந்த பகுதியான, 'இடைநிலை - அமெரிக்கா' (meso-america) என்பது, வட அமெரிக்கக் கண்டத்தில் இன்றைய மெக்சிகோ (Mexico) நாட்டின் தென்கிழக்குப்பகுதி, முழுமையான குவாட்மாலா (Guatemala), பெலீஸ் (Belize) நாடுகள், ஹண்டாஸ் (Honduras) மற்றும் 'எல் சாவேடர்' (El Salvador) நாடுகளின் மேற்குப்பகுதி ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பரந்த நிலப்பரப்பாகும்,

அப்பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள், மாயா இனத்தினர் என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுகின்றனர். அந்த மாயா கலாச்சாரம் 3500 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. மாயா கலாச்சாரம் என்பது நகரங்களை மையமாக வைத்து மன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்த சின்னசின்ன தேசங்களின் தொகுப்பாகும். ஆனாலும், தேசங்களின் தேசமாக அதாவது ஒரு கூட்டமைப்பாக ஒரு குடையின்கீழ் அவை எப்போதுமே இருந்ததில்லை.

மாயா இன மக்கள், பொது ஆண்டிற்கு 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே (6,000 BCE) உணவுப் பயிர்களை வளர்த்து, வேளாண்மை செய்ய முற்பட்டிருக்கின்றனர். அதன் காரணமாக ஒரே இடத்தில் தங்கி வேளாண்மை செய்த மக்கள் சமூகங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன.

மெசபடோமியா, எகிப்து, சிந்துசமவெளி (ஹரப்பா), ஆண்டஸ் (Andus-தென் அமெரிக்கா), சீனா, இடைநிலை - அமெரிக்கா (meso-america) ஆகிய ஆறு இடங்கள், உலகில் தனித்தனியாக மனித நாகரீகம் முகிழ்த்து வளர்ச்சி பெற்ற இடங்கள் என்பதால், அவை நாகரீகத்தின் தொட்டில்கள் (Cradles of Civilization) என்று வரலாற்று அறிஞர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன.

மாயா கலாச்சாரம் உச்சத்தைத் தொடுவதற்கு முன்பான காலத்தில் (pre-classic period-1800 BC - 200 AD), மிகவும் செறிவாக மக்கள் வாழ்ந்த மாயன் கிராமங்களில், மிகச்சிறப்பாக விவசாயம் நடைபெற்று வந்திருக்கிறது. மக்காச்சோளம், பீன்ஸ் (beans) மற்றும் பழங்கள் (squash) மாயன் மக்களின் முதன்மையான உணவுப்பொருட்களாக இருந்திருக்கின்றன.

மாயன் மொழி, பொது ஆண்டிற்கு 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக (2,000 BCE) ஒரே மொழியாக மட்டுமே இருந்திருக்கிறது, காலப் போக்கில் 30 மொழிகளாகக் கிளைத்து, அந்த 30 மொழிகளும் இன்றும் மாயா மக்களிடம் வழக்கில் இருந்துவருகின்றன. 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே, மாயன் மக்கள் மிகவும் தரப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட

எழுத்து முறையைப் (logosyllabic Script) பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர்.

நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்யும் வழக்கம் (Record Keeping) மாயன் கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. மனிதகுல வரலாற்றில், நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்யும் முதல் மனித இனமாக மாயன் மக்களே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். மழை மற்றும் வறட்சி காலங்களைப் பதிவுசெய்து, அவற்றிலிருந்து, விதைக்கவும், அறுவடை செய்யவும் சரியான காலத்தை அவர்களால் தெரிவுசெய்ய முடிந்திருக்கிறது.

சூரியன், சந்திரன், கோள்கள், விண்மீன்கள் ஆகியவற்றின் நகர்வுகளையும், சூரிய, சந்திர மறைப்புகளையும் (solar and lunar eclipses) தொடர்ந்து கண்காணித்து, அவற்றின் நிலை

களைப் பதிவுசெய்து, துல்லியமான நாட்காட்டியை (Mayan Calendar) அவர்களால் உருவாக்க முடிந்திருக்கிறது. அது, எதிர்காலத்தைப்பற்றி முன்கூட்டியே கணிக்க அவர்களுக்கு வழிகாட்டி உதவியது. மாயா நாட்காட்டி, பொது ஆண்டிற்கு முன்பு 3114-இல் (3114 BCE) தொடங்குகிறது. அன்றுதான், நாம் வாழும் இந்த பூமி, இந்த வடிவில் படைக்கப்பட்டது என்பது மாயா மக்களின் நம்பிக்கை.

மன்னர்களின் முடிஞ்சும் நாள், கோயில், பந்துவிளையாட்டுத்திடல் போன்றவற்றின் திறப்புவிழாவுக்கான நாள் ஆகியவற்றை தெரிவுசெய்ய அந்த நாட்காட்டி அவர்களுக்கு பயன்பட்டிருக்கிறது. மாயன் வழிபாட்டுச் சடங்குகளில், வெள்ளிக்கோளின் (Venus) நகர்வு, பெரும் பங்குவகித்திருக்கிறது.

மாயன் நாகரீகத்தில், அவர்கள் பயன்படுத்திய கணிதமுறை சிறப்பான ஒன்றாகும். கோடு மற்றும் புள்ளிகளைக்கொண்டு (bars and dots) எண்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். கோடு, இலக்கம் 5-யும், புள்ளி, இலக்கம் 1-யும் குறிப்பதாக இருந்திருக்கின்றன. இப்போது நாம் பயன்படுத்தும் 'தசமஎண்' அமைப்பில் 10 அடிப்படை இலக்கங்கள் (0,1,2,3,4,5,6,7,8,9) உள்ளதுபோல, மாயன் கணிதத்தில் 20 அடிப்படை இலக்கங்கள் இருந்திருக்கின்றன.

மாயன் மக்கள் சுழி (zero)யைத் தன்னிச்சையாகக் கண்டுபிடித்து, அவர்களது கணிதத்தில் பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். அதற்கு முன்பாகவே பாபிலோனியன் மக்கள் சுழியைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், இட மதிப்புடன் தனித்து, சுழியைப் பயன்படுத்தியவர்கள் மாயன் மக்களே.

2200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மாயன் மக்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள கல்லாலான பிரமிட் கோயில்கள், மாயன் கலாச்சாரத்தில் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். சில பகுதிகளில், ஒரே இடத்தில் 6 கோயில்களும் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கோயிலும் ஒவ்வொரு நாளுக்காகவா, அல்லது மழைக்கடவுள், சூரியக்

கடவுள், மக்காச்சோளக்கடவுள் என்று ஒவ்வொரு கடவுளுக்காகவா, அல்லது ஆறு பருவகாலங்களுக்காகவா என்பது புரியவில்லை என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஒருசில ஆற்றல்மிக்க மன்னர்களால், இக் கோயில்களில் மனித உயிர்ப்பலியும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கட்டிடக்கலை, கல் மற்றும் மரத்தில் செதுக்கும் சிற்பக்கலை, அணிகலங்களில் செதுக்கும்கலை,, உடலை அழகுபடுத்தும்கலை, நாட்டியக்கலை, இசைக்கலை, நாடகக்கலை, செராமிக் பண்டங்களில் ஓவியமீட்டும் கலை என்று மாயன் கலாச்சாரத்தில், அனைத்து விதமான கலைகளும் சிறந்து விளங்கியிருக்கின்றன.

மாயா பந்துவிளையாட்டு (MBG - Maya Ball Game)

மாயா கலாச்சாரத்தின் பல கூறுகளில், குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது, மாயா பந்து விளையாட்டு. அது 3000 ஆண்டுகள் பழமையானது. இப்பந்து விளையாட்டின் ஊடாக, ஒளிக்கும், இருளுக்குமான விசைகளின் முரணைச் சொல்வது, மாயா நாகரீகத்தின் ஒரு பகுதி ஆகும்.

மாயா பந்து விளையாட்டின் ஆரம்பமாக ஒரு தொன்மம் உள்ளது. அதன்படி, ஹுன்ஃபு (Hun Hunephu) மற்றும் ஷிபலாங்கே (Xbalanque) என்னும் இரட்டைக் கடவுள்கள் (twins), பெரும் மனித நாயகர்களாக (heroes) இருந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் பந்துவிளையாடியே பொழுதைக் கழித்திருக்கின்றனர். கதைப்படி, இரட்டையர்களின் தந்தை ஹுன் ஹுன்ஃபு (Hun Hunephu), கீழ் உலகத்தில் உள்ள கடவுளர்களால் கொல்லப்படுகிறார். அவரது தலையைத் துண்டித்து, ஒரு மரத்தின் கவையில் வைத்து விடுகின்றனர்.

தலை இருக்கும் மரத்தில் பழம் பறிக்க ஓர் இளம்பெண் வருகிறார். அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்ட அந்தத் தலை, அந்தப் பெண்ணின் கையில் தனது உமிழ்நீரை உமிழ்ந்துவிட்டு, 'நான் எனது சந்ததியை உன்னிடம் தந்திருக்கிறேன்' என்று அந்தப் பெண்ணிடம் கூறுகிறது. அந்தப்பெண்ணும் இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுக்கிறாள். அவர்கள்தான், இரட்டையர்களான ஹுன்ஃபுவும், ஷிபலாங்கேயும்.

அவர்கள் ஷிபல்பா (Xibalba) என்னும் கடவுளைச் சந்திக்கின்றனர். அக்கடவுள் அவர்களுக்குப் பல சோதனைகளை வைக்கிறார். கடைசி சோதனையாக, விடியும்வரை கத்திமூக்கு வவ்வால்கள் அறையில் தங்கியிருக்கவேண்டும்.

வவ்வால்களிடமிருந்து தப்பிப்பதற்காக அவர்கள் ஒரு மறைவிடத்தில் பதுங்கியிருக்கின்றனர். ஆனால், விடிவதற்கு முன்பாகவே மறைவிடத்திலிருந்து எட்டிப்பார்த்த ஹுன்ஃபு வின் தலையை ஒரு வவ்வால் துண்டித்து விடுகிறது.

அப்படித்துண்டிக்கப்பட்ட தலையை, பந்துவிளையாட்டுத் திடல் ஒன்றின் கோபுரத்தில் வைத்துவிட்டு, அவர்கள் இருவரையும் பந்துவிளையாடப் பணிக்கிறார், அந்தக்கடவுள். தனது சகோதரனின் தலை இருக்கவேண்டிய இடத்தில் ஒரு ஆமை இருப்பதை, ஷிபலாங்கே பார்க்கிறான். விளையாட்டின்போது, திடலுக்கு அருகிலிருந்த ஒரு முயல், கடவுளின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பிவிடுகிறது.

அந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஷிபலாங்கே, தனது சகோதரனின் தலையைப் பறித்து, அவனது உடலில் பொருத்திவிடுகிறான். மாத்திரமல்ல, கடவுளர் கோபம்கொள்ளும் வகையில் இப்போது சகோதரர்கள் இருவரும் சம வலிமையுடன் இருப்பதால், விளையாட்டு வெற்றி தோல்வியின்றி முடிகிறது. ஒருவர் தோற்றிருந்தாலும், அவரது தலை துண்டிக்கப்பட்டிருக்கும்.

இரட்டையர், பல தந்திரங்களைச் செய்துகாட்டுகிறார்கள் அவற்றில் ஒன்று, ஷிபலாங்கே, தனது சகோதரன் ஹுன்ஃபுவைப் பலியிட்டு, மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதாகும். அதனைக்கண்ட கடவுளர், தங்களையும் அதுபோலச் செய்யுமாறு கேட்கின்றனர். கடவுளரைப் பலியிட்டபிறகு, அவர்களை மீண்டும் உயிர்த்தெழுச் செய்யாமல் விட்டுவிடுகின்றனர். இப்படி கீழ் உலகக் கடவுளரை வென்றபிறகு, இருவரும் சுவர்க்கம் சென்றார்கள். அவர்கள்தான் சூரியனும், சந்திரனுமாக மாறிப்போனார்கள் என்று மாயன் தொன்மம் கூறுகிறது.

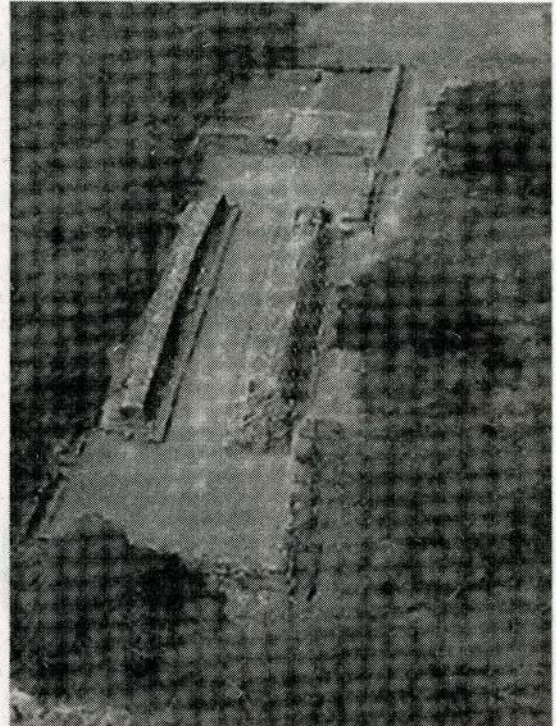
மாயா பந்துவிளையாட்டு, வெறும் விளையாட்டிற்காக மட்டுமே விளையாடப் பட்டது என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. பரம்பரைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும், நீண்டகாலப் போர்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும், எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவும், சமயம் சார்ந்த மற்றும் அரசியல் முடிவுகள் எடுக்கவும் பந்துவிளையாட்டு பயன்பட்டிருக்கிறது.

மாயா பந்துவிளையாட்டு விதிகள் காலப்போக்கில் மாற்றம் கண்டிருக்கின்றன. எனினும், ஆரம்பத்தில் இரண்டு அணிகள் விளையாடியிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அணி

யிலும் இடம்பெற்ற வீரர்களின் எண்ணிக்கை 2 இல் இருந்து 6 வரை மாறுகிறது. சில ஓவியங்களில், கூடுதலாக ஒரு நபர் இடம்பெற்றிருப்பது தெரியவருகிறது. அவர், பந்துவிளையாட்டின் நடுவராக (Referee) இருந்திருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

டென்னிஸ் பந்து அளவிலிருந்து, கால் பந்து அளவு வரையிலான ரப்பர் பந்துகள், பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பந்தின் நிறை 3 முதல் 4 AA. வரை இருந்திருக்கின்றது. காஸ்டிலா எலாஸ்டிகா (castilla elastica) என்னும் மரத்திலிருந்து, பந்துகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கற்கவரில் பட்டு, மீண்டுவரும் பந்து, விளையாட்டுவீரரின் வாயில், வயிற்றில் அல்லது அடிவயிற்றில் மோதும்போது உடனடி மரணமும் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

பந்தை ஒரு வீரர் தனது வலது இடுப்பால் (right hip) இடித்துவிடுவதன்வழியே விளையாட்டு துவங்கியிருக்கிறது. பந்தை, ஒவ்வொரு வீரரும், வலது தோள்பட்டை, வலது புயம், வலது இடுப்பு, வலது முழங்கால் ஆகியவற்றைக் கொண்டு மட்டுமே இடிக்கவேண்டும் (hit). கைகளையோ, தலையையோ பயன்படுத்தக் கூடாது. பந்து கீழே விழாமல், ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்கு கடத்தப்படவேண்டும். இப்படியே கடத்தி, எதிரணியினரின் பின்புறம் உள்ள இலக்கை (goal) அடையவேண்டும்.

மாயா பந்துவிளையாட்டுத் திடல்

விளையாட்டுத் திடலின் பக்கவாட்டுச் சுவரில் கல்வளையம் வைப்பது, பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அணியைச் சேர்ந்த ஏதேனும் ஒரு விளையாட்டுவீரர், பந்தை அந்த கல்வளையத்தின் ஊடாக அனுப்பிவிட்டால், அது உடனடி வெற்றியாகக் கருதப்படும்.

விளையாட்டுவீரர்கள், தங்களது மார்பு, இடுப்பு, புயம், முழங்கால் ஆகியவற்றில் தோலாலான உறைகளைப் பாதுகாப்பு கருதி அணிந்து விளையாடியிருக்கின்றனர்.

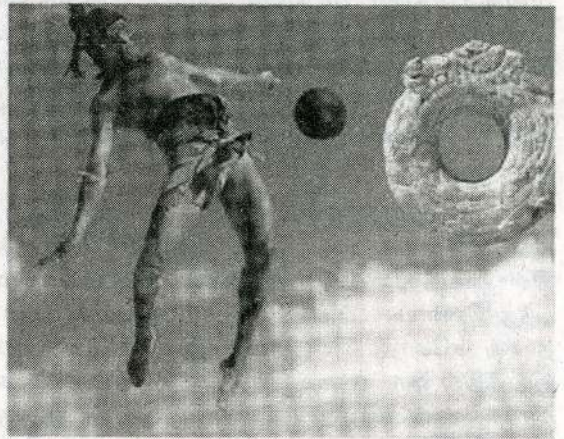
மாயா பந்துவிளையாட்டு, 'பாக்-கடாக்' (Pok-a-Tok) என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பந்து ஏற்படுத்தும் ஒலியிலிருந்து அப்படி ஒரு பெயர் வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பந்துவிளையாட்டுத் திடல்

அனைத்து நகரங்களிலும், பந்துவிளையாட்டுத் திடல்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. பந்துவிளையாட்டுத் திடல்கள், மாயா நகரங்களின் பெருமையையும், செல்வச்செழிப்பையும் பறைசாற்றும் அடையாளங்களாகக் கருதப்பட்டன.

போர்வீரர்கள், போரின்போது சிறை பிடிக்கப்பட்டவர்கள், ஒரு மன்னனிடமிருந்து அடுத்த மன்னனுக்கு ஆட்சிமாற்ற நிகழ்வு, மாய-நம்பிக்கைகள் (myths) போன்று பலவும், பந்துவிளையாட்டுத்திடலைச் சுற்றியும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஆரம்பகால விளையாட்டுத் திடல்கள், சமதளமாக்கப்பட்ட மண்தரைகளாக இருந்திருக்கின்றன. ஆனால், கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அதாவது 2300 ஆண்டு களுக்குப் பின்பு, அவற்றின் தோற்றம் மாறலாயின. இருபுறமும், செங்குத்தாக அல்லது சரிவாக எழுப்பப்பட்ட கற்கவர்களுக்கு இடையில், சமதள விளையாட்டுத்திடல் அமைக்கப்பட்டது. திடலின் நேர்-எதிர்ப் பக்கங்களில் எழுப்பப்பட்ட சுவர்கள், திடலுக்கு ஆங்கில "I"

வடிவத்தைக் கொடுத்தன. திடல்களின் நீளம் இடத்திற்கு இடம் மாறுபடுகின்றது. சிச்சன் இட்சா (Chichen Itza) என்னும் மாயன் நகரில் அமைந்த விளையாட்டுத்திடல் 965 மீ. (316 அடி) நீளமும், 30 மீ (98 அடி) அகலமும் கொண்டது. அகழாய்வில், இதுவரைக் கிடைத்தத் திடல்களில் இதுவே மிகவும் பெரியது ஆகும்.

தட்டையான திடலில், நீளவாக்கில், மூன்று இடங்களில், கற்களாலான வட்டக் குறியீடுகள் உள்ளன. அந்த வட்டங்கள், கீழ் உலகங்களுக்கான (under-world) நுழைவு வாயில் களைக் குறிப்பன என்ற நம்பிக்கை இருந்திருக்கிறது. அதாவது, இரவு நேரங்களில் சூரியன் நகரும் திசையை, திடலில் நகரும் பந்து குறிப்பதாகவும் ஒரு நம்பிக்கை.

இடைநிலை-அமெரிக்கப் பகுதிகளில் (Meso-America) செய்யப்பட்ட அகழாய்வுகளின் போது, ஏறத்தாழ 1500 மாயா பந்துவிளையாட்டுத் திடல்கள் புதையுண்டு கிடப்பது தெரியவந்தது. சியாப்ஸ் (Chiapas) மற்றும் குவாட்மாலா (Guatemala) ஆகிய நகரங்களின் மேட்டு நிலங்களில் மட்டுமே 300 க்கு மேற்பட்ட பந்துவிளையாட்டுத் திடல்கள் இருப்பது, அகழாய்வின்போது தெரியவந்துள்ளது. அவற்றில் இரண்டு திடல்கள் மட்டுமே, காலத்தால் முந்தியவை. மற்றவை, பிற்காலத்தைச் சேர்ந்தவை. கண்டோனா (Cantona) நகரில் மட்டும் 24 திடல்கள் உள்ளன. எல் டாஜின் (El Tajin). நகரில் 11 திடல்கள் உள்ளன. அந்நகர் கிரேக்க நாட்டின் ஒலிம்பியா (Olympia) நகர்போல, மாயன் மக்களுக்கு, விளையாட்டிற்கான புனித இடமாக இருந்திருக்கிறது.

பயிற்சிபெற்ற விளையாட்டுவீரர்கள் மட்டுமல்லாது, அரசதிகாரத்தில் முதன்மையான இடம் வகிப்பவர்களும் பந்துவிளையாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். பந்துவிளை

ஓவியம் தீட்டப்பட்ட செராமிக் குவளைகள்

யாட்டின் போது, அரங்கில் ஏராளமான பார்வையாளர்கள் உற்சாகமாகப் பங்குபெற்றது மட்டுமல்லாமல், உடை உள்ளிட்ட பொருட்களை, ஏதேனும் ஒரு அணிக்காகப் பந்தயம் (betting) வைப்பதும் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இன்றும் கூட, மாயா மக்கள், தங்கள் மூதாதையர் விளையாடிய பந்துவிளையாட்டை விளையாடி வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

மனித உயிர்ப்பலி

புதிதாக ஒரு மன்னன் முடிசூட்டிக் கொள்ளும் நாளில், அரசு அரியணைக்கான அடுத்த வாரீசை பொதுவெளியில் அறிவிக்கும் நாளில், புதிய வழிபாட்டுத்தலம் மற்றும் பந்துவிளையாட்டு அரங்கத்தின் திறப்புவிழா நாளில், மனித உயிர்ப்பலிகள் கொடுப்பதற்கும் பந்து விளையாட்டுத் திடல்கள் பயன்பட்டிருக்கின்றன.

மாயா மக்களின் இன்றைய நிலை

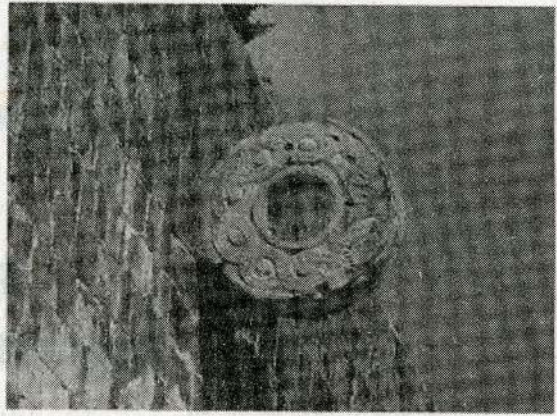
16-ஆம் நூற்றாண்டில், மத்திய அமெரிக்காவிற்கு ஸ்பானிஷ்காரர்களின் வருகையும், அவர்கள் கொண்டுவந்த நோய்களும் மாயன் மக்களை நிலைகுலையச் செய்துவிட்டன. கூடுதலாக, மாயன் மக்களை கிருத்துவ மதத்திற்கு மாறும்படி, ஸ்பானிஷ்காரர்கள் ஆயுத முனையில் கட்டாயப்படுத்தினர். அதன் ஒரு பகுதியாக, மாயன் மக்களின் அறிவுச் சுரங்கங்களாக இருந்த நூல்களைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தி விட்டனர்.

என்றாலும், மாயா மக்கள் மாயமாக மறைந்துபோய்விடவில்லை என்றும், மத்திய அமெரிக்காவில் செறிவாக வாழ்வதோடு, அவர்களை உலகம் முழுவதும் காணமுடியும் என்றும் வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

இன்றைய நிலையில், பெரு நாட்டிற்கு வடக்கே, ஆறு மில்லியன் மாயா மக்கள், வாழ்வதாகக் கூறப்படுகிறது. மாத்திரமல்ல, மிகப்பெரிய மக்கள்தொகுதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தொல்குடி இனமாக (indigenous people) மாயா இன மக்களே கருதப்படுகின்றனர்.

மாயன் கலாச்சாரமும், மொழியும் எதிர் காலங்களில் அழியாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமானால், அனைத்து மொழிப்பிரிவுகளையும் ஒருங்கிணைத்து, ஒரே மொழிக்குடும்பத்திற்குள் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம்பற்றி, இன்றைய மாயா இனத்தின் அறிவுஜீவிகள், பேசுவருகின்றனர்.

மாயா கலாச்சாரத்தை வெளிக்கொணர்வதற்காக, அம்மக்கள் வாழ்ந்த நிலப்பரப்பில்

பல அகழாய்வுகள் நடைபெற்றன, நடைபெற்று வருகின்றன. அவற்றின் அடிப்படையிலேயே, மாயா கலாச்சாரம் பற்றிய பெரும்பாலான தகவல்களை நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

ஆனால், உலகின் மூத்த கலாச்சாரங்களில் ஒன்றான தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை வெளிக்கொணரும் ஆய்வுகள் திட்டமிட்டே தவிர்க்கப்படுகின்றன, முடக்கப்படுகின்றன. கீழடி, ஆதிச்சநல்லூர் போன்ற இடங்களில் செய்யப்பட்ட அகழாய்வுகளும், அரசதிகாரங்களின் குறுக்கீடில்லாமல் முற்றிலும் நேர்மையாக நடைபெற்றன என்றோ, நடைபெறுகின்றன என்றோ அல்லது எதிர்காலத்தில் அப்படி நடைபெறும் என்றோ சொல்லிவிட முடியாது.

கீழடி அகழாய்வுகள், தமிழ்மொழி மற்றும் தமிழனின் நாகரீகத்தை, 2600 ஆண்டுகள் முன்னோக்கி நகர்த்தியிருக்கின்றன. அதனைத் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாதவர்கள், கீழடி அகழாய்வுகளை முடக்குவதற்கான அனைத்துக் காரியங்களையும் வெளிப்படையாகவே செய்கின்றனர். மாத்திரமல்ல, தமிழர் நாகரீகத்தை, அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் இல்லாதவர்கள், வேறு பெயர்களில் அதனை மடைமாற்றும் வேலையை அறிவுத்தளத்திலும், பொதுத்தளத்திலும் செய்து வருவது கவனம்கொள்ளவும், கண்டிக்கவும் தக்கது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே செம்மொழியான தமிழ்மொழி மற்றும் அதற்கும் முந்தைய தமிழனின் கலாச்சாரம், வாழ்வியல் பற்றிய வரலாற்றை வெளிக்கொணர்வதற்கு, அகழாய்வுகளும், அவற்றில் கிடைக்கும் பொருட்களைப் பற்றிய அறிவியல் ஆய்வுகளும் நேர்மையாக நடைபெறவேண்டியது அவசியம் என்பதை மாயா கலாச்சாரம் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

ஈழத் தமிழருக்கு கருணாநிதி என்ன செய்தார்?

16

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் என்று சொல்லப்பட்டதில் நிறைய மெய்மை இருக்கவே செய்தது. அது இலங்கை, இந்தியா என்ற இரு நாடுகள் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தமே தவிர அதில் ஈழத்தமிழருக்கான இடம் என்று ஒன்று இருக்கவில்லை. மூன்றாம் தரப்பு என்று ஒன்று அதில் இருக்கவேயில்லை. எனினும் அது 'தமிழ் ருக்கான ஒப்பந்தம் என்று சொல்லப்பட்டது தான் வேடிக்கை.

பிரபாகரனிடம் ஒப்பந்தம் பற்றி பேசுவது ஒரு பக்கமிருக்க, அதற்கு சற்று முன்பாக ஜூலை-15இல் கொழும்பு சென்ற இலங்கைக் கான இத்தியத் தூதுவர் தீட்சித், தனக்கான எல்லைகளை ஒரு வைசிராயைப் போல கருதி விரிவுபடுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கியிருந்தார். அதன் ஒரு பகுதியாக, இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தனவை சந்தித்து ஒப்பந்தத்தைக் கையளித்தார். ஜேஆருக்கு இந்திய ஒப்பந்தம் குறித்த நிறைய அய்யங்களுமும், அச்சங்களும் எழுந்த நிலையில் அதை, தமது அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் முன் வைத்தார். இலங்கையை, இந்தியாவிடம் ஒட்டுமொத்தமாக அடகு வைக்கும் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஒரு போதும் ஏற்க முடியாதென அமைச்சர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவும் கூட்டத்தை ஒத்தி வைத்துவிட்டு உடனடியாகத் தனது வாட் பிளேஸ் இல்லத்திற்கு வருமாரு தீட்சித்தைக் கேட்டுக் கொண்டார் ஜேஆர்.

இரவு எட்டு மணியளவில் ஜேஆர். இல்லத்திற்கு சென்ற தீட்சித் நடந்தவற்றை பொறுமையாக கேட்டவாறே அமைதியாக அதேசமயம் ஆழுத்தமாக, “இந்தத் தீர்வுத் திட்டத்தை எதிர்ப்பது நல்லதல்ல. பிறகு இந்தியா தனது நிலை மாற்றிக்கொள்ள நேரும்!” என்று மிரட்டல் கலந்த எச்சரிக்கைவிடுத்தார். கலங்கிப்போன இலங்கை அதிபர், தயக்கத் துடன், “எல்லாம் சரி ஹைகமிசன் அவர்களே... என் மனைவி எலினா உங்களிடம் ஏதோ பேச வேண்டும் என்கிறாள் என்னவென்று கேளுங் கள்” என்று தன் மனைவியை நோக்கி கை காட்டினார். தீட்சித் அவரும் “என்னம்மா!” என்று கேட்டார்.

“இந்தியத் தீர்வுத் திட்டத்தால் ஜேஆருக்கு எதிர்ப்புக் கடுமையாகி அவர் பதிவிக் கே ஆபத்து என்றால் ஜேஆரின் உயிருக்கும், பதவிக்கும் ராஜுவ் உத்தரவாதம் தர முடியுமா?” எனக்கேட்டார். ஜெயவர்த்தனவின் மனைவி எலினா. ஜேஆரை ராஜுவ் கைவிட மாட்டார் எனத் தீட்சித் உறுதியளித்தார். (ஈழத்தமிழர் எழுச்சி-எஸ்.எம்.கார்மேகம், பக்-178)

இந்திய ஒப்பந்தம் குறித்து தமிழர் தரப்பினைப் போலவே சிங்களத் தரப்பிலும் பலத்த எதிர்ப்பு எழும்பவே செய்தது. ஜூலை 23 ஆம் திகதி, தமது கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் திரட்டிய ஜேஆர், “நமது வருங்கால சந்ததியிரை ஒன்றுக்கும் உதவாத போரில் ஈடுபடுத்தி அநியாய

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் என்று சொல்லப்பட்டதில் நிறைய மெய்மை இருக்கவே செய்தது. அது இலங்கை, இந்தியா என்ற இரு நாடுகள் செய்து கொள்ளும் ஒப்பந்தமே தவிர அதில் ஈழத்தமிழருக்கான இடம் என்று ஒன்று இருக்கவில்லை. மூன்றாம் தரப்பு என்று ஒன்று அதில் இருக்கவேயில்லை. எனினும் அது 'தமிழருக்கான ஒப்பந்தம்' என்று சொல்லப்பட்டதுதான் வேடிக்கை.

மாக அவர்களை இனி சாக விடமுடியாது. எனவே, இந்திய உதவியை நாடி அவர்களது உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ளப்போகிறேன், அதைவிரும்பாதவர்கள் ஆளுங்கட்சியிலிருந்து விலகிக் கொள்ளுங்கள்” என எச்சரிக்கும் விதத்தில் கூறினார். அவரது பேச்சுக்கு மவுனமே பதிலாகக் கிடைத்தது. அவர்களுக்குத் தெரியும், ஏற்கனவே வெற்றுத் தாளில் திகதியிடப்படாத தங்களது விலகல் கடிதங்கள் ஜெ.ஆரிடமிருந்தன. (ஈழத்தமிழர் எழுச்சி)

ஒப்பந்தம் இறுதி வடிவமெடுத்துக் கொண்டிருந்த நாளில் பிரேமதாச இருந்தால் தேவையில்லாதக் குழப்பங்கள் ஏற்படும் என்று ஜெ.ஆர். நினைத்தற்கு ஏற்ப அவர் ஜப்பான் நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தார். எனினும் அவர் ஜூலை 27 ஆம் நாடு திரும்பி, அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருந்தார். மேலும் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் குறித்த தனது எதிர்ப்பினை அக்கூட்டத்தில் 3 பக்க அறிக்கை

யாக வாசித்தார். பிரேமதாசவின் எதிர்ப்பிற்கு ஆதரவாக பின்னாளில் பிரதமராக இருந்த ரணில் விக்கிரமசிங்கவும், அமைச்சர் ஜெயகுரியும் ஆதரித்து நின்றனர். இது ஜெயவர்த்தன விற்கு கவலை அளிப்பதாக இருந்தது. உடனடியாகத், தீட்சித்தை அழைத்த அவர், தமது அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் இந்த ஒப்பந்தம் குறித்து விளக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். தீட்சித் உள்ளே வரவும் பிரேமதாச தமது எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்கும் விதமாகக் கடுகடு முகத்துடன் அக்கூட்டத்திலிருந்து வெளியேறவும் சரியாக இருந்தது.

அந்த அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் பேசிய தீட்சித், இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் தொடர்பாகக் கைச்சாத்திடுவதற்கு இந்தியப் பிரதமர் ராஜுவ்காந்தி இலங்கை வரவுள்ளதாக முதன் முதலாக அறிவித்தார். இதனை அவ்வளவு விரைவில் எதிர்பார்த்திருக்காத ஜெவர்த்தன அதிர்ந்து போனார். தீட்சித்தின் பேச்சில் குறுக்

கிட்ட அவர், ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக எதிர்கட்சி களும், பிற அமைப்புகளும் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வரும் வேளையில் அவரது பயணத்தை இன்னும் சில வாரங்களுக்காக வாவது ஒத்தி வைக்கக்கூடாதா, நான் அதற்குள் எனது அமைச்சரவை சகாக்களையாவது எப்படியாவது வழிக்கு கொண்டு வந்துவிடு வேன் என கெஞ்சலுடன் கோரிக்கை வைத்தார்.

அதை ஒப்புக் கொள்ளாதத் தீட்சித், பாரதப் பிரதமரின் வருகை தாமதமாகும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஒப்பந்தத்திற்கு ஊறு நேரலாம். இலங்கையின் இரத்தக் களறிக்கு முடிவேற்படாமலே போகலாம். மேலும் ராஜீவ் வருகைதர இயலாமல் கூட போய்விடலாம் என்று அதிபரிடம் எச்சரித்தார். பிறகு இலங்கை அதிபரை தனியாகச் சந்தித்த தீட்சித், அவரை ஒப்பந்தத்திற்கு இசைய வைப்பதில் வெற்றி கண்டவராக இருந்தார்.

ஒரு வெளிநாட்டுத் தூதுவர் பிறிதொரு நாட்டு அமைச்சரவையில் பங்குபெற்றுப் பேசுவது மரபை மீறிய ஒன்றாகும். ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை தீட்சித்திற்கு அவ்வாறு மரபை மீறும் சகல அதிகாரங் களையும் தாமே பெற்றிருந்தார். எனவே அவர் இலங்கை அதிபரை தாம் நினைத்த நேரத்தில் சந்திக்கும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தார். இவ்வாறு தமது அதிகார எல்லைகளைக் கடந்து இலங்கை அதிபர் ஜெயவர்த்தனவை 150 முறைகள் அக்காலங்களில் சந்தித்திருப்பதாக அரசியல் அவதானிகள் கூறுகின்றனர்.

பிரதமர் பிரேமதாச ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக இருப்பார். இருக்கிறார் என்பதே ஜெயவர்த்தனவிற்கு கசப்பாக இருந்தது. இதற்கிடையே எதிர்க்கட்சிகளில் ஒன்றான சுதந்திரா கட்சி அதன் தலைவர் சிறிமாவோ பண்டார நாயக தமது கட்சியில் பிரேமதாசவை சேர்வதற்கு அழைப்பு விடுத்ததுடன், ஒப்பந்த எதிர்ப்பில் சேர்ந்து போராடவும் கேட்டுக் கொண்டார்.

இதற்கிடையே எதிர்க்கட்சிகளின் போராட் டம் தீவிரமடைந்தது. ஆளும் கட்சியின் எம்.பியும் பிரேமதாசவின் ஆதரவாளருமான வீரசிங்க, தென்பகுதியில் இருக்கும் தனது சொந்தத் தொகுதிக்குச் செல்லும் வழியில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

தில்லியில் பிரதமர் ராஜீவ், பிரபா சந்திப்பு நடந்து கொண்டிருந்த ஏக காலத்தில் கொழும்பில் வன்முறை கட்டு மீறிச் சென்று கொண்டிருந்தது. 200 பேருந்துகள் தீவைத்து எரிக்கப்பட்டன. வணிகத் தலங்கள் அடித்து

நொறுக்கப்பட்டன. 1983 இல் நடந்தது போல தமிழர்கள் மீது குறிப்பாக இந்த ஒப்பந்தத்தை வலியுறுத்தும் இந்தியவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இந்திய வணிகர்கள், இந்திய வம்சா வளியினர் மீது கொழும்பு உள்ளிட்ட சிங்களப் பகுதிகளில் சிங்களர்களால் தாக்குதலுக் குள்ளாகக்கூடும் என்று அச்சம் எழுந்தது.

ஜூலை-27 ஆம் திகதி படையினரின் எச்சரிக்கைகளை மீறி ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட பவுத்த பிக்குகள் உள்ளிட்ட 19 பேர் படையினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

ஜூலை-28 மாலை 6 முதல் கொழும்பில் ஊரடங்கு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. எனினும் ஆர்பாட்டக்காரர்களை இது எதுவும் செய்வதாக இருக்கவில்லை. இது மறுநாள் கொழும்பின் புறநகர் பகுதிகளான நுகேகொட, இரத்தனமலாணை, களனி ஆகிய பகுதிகளுக்கும் விரிவு படுத்தப்பட்டது. கொழும்பு புறநகர் பகுதியில் 72 மணிநேர ஊரடங்கு நடை முறைக்கு வந்தது.

மறுநாள் ஜூலை 29 ஆம் திகதி காலை தனி விமானத்தில் தமது அமைச்சரவை சகாக்கள், அதிகாரிகள், மனைவி சோனியா உள்ளிட்டோருடன் கொழும்பு கட்டுநாயகா விமானநிலையத்தில் வந்திறங்கினார் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி. விமான நிலையம் எதிரே 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பவுத்தப் பிக்குகள் தமது காவி அங்கிகளால் நிறைந்து நின்று ராஜீவிற்கு எதிராக பெருந்திரள் ஆர்ப்பாட் டத்தை மேற்கொண்டனர். இந்தியாவிற்கு எதிராகவும், ராஜீவிற்கு எதிராகவும் அவர்களது முழக்கங்கள் இருந்தன. இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தின் பின்னணியில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆர்ப்பாட்டத் தில் ஈடுபட்டிருந்த பவுத்த குருமார்களை விலகிச் செல்ல எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தோல்வியில் முடிந்தன அவர்களை அப்புறப் படுத்தப் போய் அது மதக்கலவரத்தில் முடியக் கூடிய ஆபத்து இருந்தது.

வழமையானச் சடங்குகள் இன்றி இந்தியப் பிரதமர் அங்கிருந்து உலங்குவானூர்தி வழியாக காலிமுகத்திடலுக்கு அழைத்துவரப் பட்டார். அவரை அமைச்சர் ரொனிட்மெல் வரவேற்றார். அங்கிருந்து அதிபர் மானிகை செல்லும் வழியெங்கும் ராஜீவை வரவேற்று பதாகைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. செல்லும் வழியெங்கும் இளம் காவல் வீரர்களும், பாதுகாப்புபடையினருமே நின்றிருந்தனர். ஊரடங்கு நடைமுறையில் இருந்தமையால் பொதுமக்கள் யாதொருவரையும் பார்க்க முடிய

பண்டுட்டி ராமச்சந்திரன்

நரசிம்மராவ்

வில்லை. கண்டவுடன் சுடும் உத்தரவிருந்தால் கொழும்பின் பிரதான வீதிகள் பேய் நகரம் போல காட்சியளித்தது. கெடுவாய்ப்பாக அதனுடாகவே ராஜீவின் கார் பயணம் அமைந்திருந்தது.

அதிபர் மாளிகையில் சிறிது நேர ஓய்பிற்குப் பின்னர் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் என்று சொல்லப் பட்ட அந்த ஒப்பந்த கைச்சாத்து நிகழ்வில் சிக்கலுக்குரியதாக இனம் காணப்பட்டத் தமிழர் தரப்பை மூன்றாம் தரப்பாகக்கூட இணைத்துப் பேசாத அந்த ஒப்பந்த வைபவம் தமிழர் தலைவர்கள் யாதொருவரின் பங்கேற்பும் இல்லாமலே நடந்தேறியது. ராஜீவ்-ஜெய வர்த்தன ஒப்பந்த சடங்கிற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து அந்நிகழ்வை நாட்டின் பிரதமர் பிரேமதாச, லலித், காமினி ஜெயசூரிய, உள்ளிட்ட அமைச்சர்கள், முக்கிய எதிர்கட்சி யான சுந்திரர் கட்சியின் அனுரபண்டாரநாயக ஆகியோர் திட்டமிட்ட வகையில் புறக்கணித் தனர். ஆக முக்கிய தமிழர் தரப்பு, சிங்களர்களின் பிரதான எதிர்கட்சிகள் இன்றி அவ்வொப்பந்தம் கைச்சாத்தானது.

இந்திய தரப்பில் ராஜீவுடன் சென்ற குழுவில் தமிழக அரசின் சார்பில் பண்டுருட்டி ராமச்சந்திரன், பாதுகாப்புதுறை அமைச்சர் நரசிம்மராவ், இடம் பெற்றிருந்தனர். இலங்கை தரப்பில் ஜெயவர்த்தனவின் தீவிர ஆதரவாள ரான காமினிதிசராநாயக உள்ளிட்ட அமைச்சர் கள் பங்கு பெற்றிருந்தனர். இவற்றிற்கு அன்றைக்கு இடம் பெற்ற இந்திய இலங்கை ஒப்பந்த வைபவங்களில் எடுக்கப்பட்டப் புகைப் படங்களே சான்றாகும்.

மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது இது சிங்களத்தரப்பிற்கும், தமிழர் தரப்பிற்குமிடையே ஓர் சமாதான உடன்படிக்கைப் போல தென் பட்டாலும் இது முற்றிலும் தமிழர் தரப்பை சிறுபான்மையினராகவே அடையாளப்படுத்து

வதாக இருந்தது மேலும், வடக்கு கிழக்கு மாகாண இணைப்பு என்பது தமிழரை ஒரு தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் அது பொது வாக்கெடுப்பு அல்லது கருத்துக் கணிப்பின் வழி இணைக்கும் நிலத் தகராறைப் போன்று பொருள் படுத்து வதாக இருக்கிறதே அன்றி அது தொன்று தொட்டு தமிழர் மரபான பூமி என்பதை வரையறுப்பதாக இருக்கவில்லை. அத்துடன் கிழக்கு மாகாணத்தில் பெருமளவில் நிகழும் சிங்கள குடியேற்றங்கள் பொது வாக்கெடுப்பில் நிகழ்த்தும் மாற்றங்கள் எவையும் ஒப்பந்தம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வதாக இருக்க வில்லை

கிழக்கு மாகாணத்தின் திருகோணமலையே தமிழர் தரப்பின் தலைநகராக நீடிக்க வேண்டும் என்பது தமிழர்களின் நெடுநாளைய கோரிக்கை யுமாகும். ஆனால் அது பற்றியெல்லாம் ஒப்பந்தத்தில் எதுவுமிருக்கவில்லை.

திம்புவில் தமிழர் தரப்பு முன்வைத்த முக்கியமான அடிப்படைக் கோரிக்கைகள் எவற்றையுமே இந்த ஒப்பந்தம் கவனத்தில் எடுத்திருக்கவில்லை.

ஒப்பந்தம் முக்கியமாக தமிழர் உரிமையை நீதிப்படுத்துவதாக இருக்கவில்லை. தமிழர் பாதுகாப்பிற்கு எதுவித உறுதியுமளிக்காமல், அது திருடன் கையில் சாலியை ஒப்படைப்பது போல சிங்களத் தரப்பிடமே தமிழர் பாது காப்பை ஒப்படைப்பதுடன், தமிழர் பாது காப்புடன் இணைந்த போராளிகளின் ஆயுதங் களைப் பறிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண் டிருந்தது.

மிக முக்கியமாக போராளிகள் இந்தியாவைத் தளமாகக் கொள்வதை ஒப்பந்தம் முற்றிலுமாகத் தடைசெய்வதனுடாக போராளி களை வலுவில் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை வேறு வழியே இன்றி ஏற்கச் செய்வதாக இருந்தது.

போராளிகள் தமது ஆயுதங்களை ஒப்படைப்பதற்கு 72 மணிநேர கெடு விதிக்கப் பட்டதுடன், தமிழர் பகுதிகளில் சிங்களப்படைகள் காவல் பணியேற்கும் என்றும் கூறியது. மேலும் போராளிகள் ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கத் தவறுவார்களேயானால் இந்திய அரசு அவற்றை இலங்கை அரசின் அனுமதியுடன் பறிமுதல் செய்யும் அல்லது இலங்கை அரசு கோருவதன் அடிப்படையில் இந்தியப் படைகள் அந்தப் பணியை செய்யும் என்பதாகவே 2.16 இன் உட்பிரிவான இ கூறுகிறது.

தமிழர் தரப்பின் சகல நீதிகளையும் மறுக்கும் ஒப்பந்தத்தை புலிகளுடன் செய்து கொண்ட கள்ள ஒப்பந்தத்தின் வழி இந்திய அரசு சமாந்திரப்படுத்த முனைந்தது.

இந்த புலிகள்-இந்தியக் கழுக்க ஒப்பந்தம் போலவே இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பிறகாக, அதற்கு நிகராக இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு அப்பாலாக, இணைப்பாக இந்திய அரசு இலங்கை அரசிற்கு ஓர் கடிதம் ஒன்றை எழுதுகிறது. அது, இந்திய-இலங்கை பிரதேச எல்லைகள் பற்றிய இந்திய வல்லாதிக்க நலன் சார்ந்தாக இருந்தது. குறிப்பாக அது, இலங்கையானது இந்திய வல்லாதிக்கத்தினை ஏற்று அதன் படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எச்சரிக்கையுடன் கூடிய வலியுறுத்தலைக் கொண்டிருந்தது. மேலோட்டமாக இலங்கை அரசை அது சமானதானப் படுத்துவது போலத் தோன்றினாலும் இந்தியாவின் பெரியண்ணன் குரல் அவற்றில் வெளிப்படவே செய்தது.

மிக மென்மையான மொழியில் அதே சமயம் வலுவான எச்சரிக்கையுடன் கூட இந்திய வல்லாதிக்கத்தினுள் அடங்கிப் போகும் வகையில் இலங்கைக்கான அந்த சரத்துக்கள் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்திற்கு அப்பாலான விடயங்களைப் பேசுவதாக இருந்தது. புலிகளிடம் ஒரு குரலிலும், இலங்கை அரசிடம் ஒரு குரலிலும் பேசும் அந்த கழுக்க சரத்துக்கள் இரண்டும் வெவ்வேறு விடயங்களைப் பேசினாலும் இரண்டும் நேர் எதிரான வற்றை கொண்டவை என்பதுடன் இரண்டும் இந்திய வல்லாதிக்கத்துள் பேணிக் கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள் பற்றியவையாக இருந்தன என்பதில் ஒத்துப் போகக்கூடியவையாக இருந்தன.

இரு தரப்பும் எப்படிப் போனாலும் சரி, இந்தியாவின் அதிகார எல்லைகளுக்குட்பட்டே இருக்க வேண்டும் என்பதே இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தமும் சரி அதற்கு அப்பாலான புலிகளுடனான இந்திய கழுக்க ஒப்பந்தம், இலங்கை அரசிற்கு இந்திய அரசின் கடித சரத்துக்களும்

வலியுறுத்தி சொல்பவையாகும்.

திருகோணமலை பகுதி எப்பொழுதுமே ஓர் படைக்கள முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடம் என்பதாலும் அங்குள்ள எண்ணெய் குதங்களுக்கு சர்வதேச வல்லாதிக்க நாடுகள், குறிப்பாக அமெரிக்கா தனது படைக்கள நடவடிக்கைகளுக்காக திருகோணமலைப் பகுதியை பயன்படுத்தவும், எண்ணெய் குதங்களை உடமையாக்கிக் கொள்ளவும் முயன்று வருவதுடன் கடந்த காலங்களில் 'வாய்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்கா' என்ற வானொலி அலை வரிசையை தென் ஆசியப் பகுதிக்குள் விரிவு படுத்துவதாகச் சொல்லி படைநுட்ப உளவு அலைவரிசையை நிறுவமுயல்வதையும் தமிழர் களும், இந்திய அரசும் தொடர்ந்து எதிர்த்து வந்துள்ளனர். ஜெயவர்த்தன காலத்தில் அவ்வானொலிக்கான கருவிகள் திருகோண மலைப் பகுதியில் நிறுவப்பட்டன. இதனை இந்திய அரசின் இலங்கையுடனான ஒப்பந்தம் தடுத்து நிறுத்துவதாக அமைந்தது.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் தென்னாசியாவின் படைக்கள முக்கியத்துவமானப் பகுதியாக இலங்கைத் தீவை கருதிய தாலேயே இங்கிலாந்து அரசு தொடர்ந்து இலங்கையுடனான உறவைப் பேணிக் கொள்வதுடன் இன முரண்பாட்டை ஓர் பொறியாக, பொறிமுறையாக இலங்கைக்குள் விட்டுச் சென்றிருந்தது. இதனடிப்படையிலேயே இந்தோனேசிய தீவுப் பகுதியான டிகோகாசியா விற்கு அடுத்தபடியாக தனது படைக்கள நடவடிக்கைக்கு இலங்கைத் திருகோண மலைப் பகுதியை தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கான சகல வல்லாதிக்க அரசியல், அதிகார நடவடிக்கையிலும் அமெரிக்கா ஈடுபட்டு வருவதுடன் இனத்துவ முரண்பாட்டை அதற்கேற்றவாறு நகர்த்தவும் முயன்று வருவது இன்றுவரையிலான அரசியல்.

அமெரிக்க, அய்ரோப்பிய வல்லாதிக்க நாடுகளின் தென்னாசிய நுழைவை மட்டுப் படுத்த இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் முயன்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால் அவ்வொப்பந்தம் அதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நடவடிக்கை என்பதை இலங்கையுடனும், தமிழர்களுடனும் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தச் சரத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எதிரொலிப்பதை அறியலாம். போராளிகளை வழிக்கு கொண்டு வந்து இலங்கை அரசுடன் இணங்கியும், விலகியும், மிரட்டியும், செய்து கொள்ளப்பட்ட அவ்வொப்பந்தம் சொல்வதெல்லாம் இந்திய வல்லாதிக்க வணிக நலனன்றி வேறில்லை என்பதைத்தான்.

மனிதம் காக்கும் தேசம்

பணி சார்ந்த பயிற்சிக்காக சுவிட்சர்லாந்துக்குப் பயணப்பட்ட எனது துணைவியாருடன் பயணிக்கும் நல்வாய்ப்பு அண்மையில் எனக்கு அமைந்தது. ஐந்துநாள் பயணமாக சென்னையிலிருந்து துபாய் வழியாக சுவிட்சர்லாந்துக்குப் பறந்துபோய் அங்குள்ள குரிச் என்ற இடத்தில் இறங்கினோம். தோழர் முகுந்தன் அவர்கள், திரு. ஜெகன், திரு. வாசகன் உள்ளிட்ட தோழர்களுடன் விமான நிலையத்துக்கே வந்திருந்து வரவேற்றார். சுமார் 30 ஆண்டுக்காலம் ஒருவருக்கொருவர் முகம் பார்க்கிற வாய்ப்புக் கிடைக்காவிட்டாலும் நெகிழ்வான நட்பையும் அன்பையும் தோழமையையும் பேணிவந்த இனிய தோழர் முகுந்தன் பிரான்சில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கிறவர். பிரான்சிலிருந்து 600 கி.மீ. தரைவழியாகப் பயணித்து எங்களைப் பார்ப்பதற்கென்றே வந்து நின்றதைக் கண்டு நெகிழ்ந்து போனோம். விமான நிலையத்திலேயே அமர்ந்து சுவையான தேநீரைப் பருகி, பேசி, அளவளாவி மகிழ்ந்தோம்.

குரிச் விமான நிலையத்திலிருந்து சுமார் 40 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள 'சுக்' என்கிற இடத்தில் துணைவியாருக்கு பணிசார்ந்த பயிற்சி அளிக்கும் மையம் இருந்ததால், அந்தப் பகுதியிலேயே தங்குமிட வசதியும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. தோழர் ஜெகன் அவர்களின் இல்லமும் அதே பகுதியில் அமைந்திருந்ததால், காரிலேயே பயணித்து ஜெகன் இல்லத்துக்குப் போய் இலங்கைத் தேத்தண்ணி பருகி, பேசிப்பேசி உரையாடி மகிழ்ந்து 30 ஆண்டு இடைவெளியையும் ஒருசில மணிநேரத்தில் இட்டு நிரப்பினோம். சுவிட்சர்லாந்து மக்களின் இரவு உணவை தோழர் ஜெகன்வீட்டில் சுவைத்தோம். அன்று இரவே தோழர் முகுந்தன் அவர்களும் வாசகன் அவர்களும் பிரான்சுக்குப் புறப்பட தோழர் ஜெகன் உதவியுடன் நாங்கள் தங்குமிடத்துக்கு வந்துசேர்ந்தோம்.

ஒவ்வொரு நாளும் காலைச் சிற்றுண்டியை முடித்துவிட்டு பயிற்சிக்குப் புறப்படும் துணைவியார் இரவு 7 மணிக்குத்தான் அறைக்கு வருவார். இடைப்பட்ட பகல் பொழுதை அந்த நகர வீதிகளில் நடந்து நடந்து களித்தேன். குளிர்க்கு ஆண், பெண் என்கிற வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்களும் இதமான ஜீன்ஸ் பேண்டும் ஒரு மேல் சட்டையும் அணிந்து ஜர்கின்ஸ் என்கிற குளிராடை ஒன்றைப் போட்டுக்கொண்டுதான் நடமாடுகிறார்கள். உயர் பதவிகளில் பணிபுரிகிறவர்கள் உடுத்துகிற அதே உடையைத்தான் மாட்டுப் பண்ணையில் பணிபுரிகிற தொழிலாளியும் அணிந்திருக்கிறார். தேநீரும், காப்பியும் தயாரித்துக் கொள்வதற்கான வசதி அறையிலேயே இருந்ததால், காலையில் காப்பியும் மாலையில் தேநீரும் சுவையாகத் தயாரித்து தேவைப்பட்டால் அவ்வப்போது தயாரித்து குடாகப் பருகிவிட்டு சுகமான நடைப்பயிற்சியை ஒவ்வொரு நாளும் காலையும் மாலையும் மேற்கொண்டேன். இடைப்பட்ட நேரத்தில் தோழர் ஜெகன் அன்பளிப்பாய்த் தந்த அவரது தங்கை ஸ்ரீலேகா பேரன்புமார் எழுதிய சிறுகதைத் தொகுப்பைப் படித்து முடித்தேன். நல்ல தொகுப்பு. நுட்பமான எழுத்து.

ஈழத்துக் கிராமங்களின் வாழ்நிலையை கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தும் படைப்பு.

அந்த நகரின் சாலையின் அழகும் வீதியின் நேர்த்தியும் வாகன ஓட்டிகளின் ஒழுங்கும் பாதசாரிகளின் கட்டுப் பாடும் பார்த்துப் பார்த்து வியந்தேன். நல்ல குளிக்காலமாய் இருந்ததால், அருகமை பள்ளி மாணவர்கள் இயக்கிய ஓரிகு சைக்கிள் வண்டிகளைத் தவிர இரு சக்கர வாகனங்களையே பார்க்க முடியவில்லை. அனைத்து மக்களும் அரசுப் பேருந்திலும் காரிலும்தான் பயணிக்கிறார்கள். பாதசாரிகளுக்கும் சைக்கிளில் செல்பவர்களுக்கும் தனிப் பாதை உருவாக்கி வைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாதசாரிகள் சாலையைக் கடக்கிறார்கள் என்றால் பாதசாரிகள் கடக்கும் இடத்திலிருந்து வாகன ஓட்டிகள் 10 அடி தொலைவிலேயே வாகனத்தை அமைதியாக நிறுத்தி நின்றுவிட்டு, பாதசாரிகள் பாதையைக் கடந்தபிறகுதான் மெதுவாக வாகனத்தை இயக்கி வேகமெடுக்கிறார்கள். ஒருவரை ஒருவர் முந்திச் செல்கிற வேலை அங்கு இல்லை.

சாலையைக் கடப்பதில் நடந்து செல்லும் மக்களுக்குத்தான் முன்னுரிமை. சாலையைக் கடக்கும் மக்கள் அவசரமாய் சாலையைக் கடக்க விரும்பினால், 'சிக்னல்' கம்பத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ள பொத்தானை அழுத்தினால் உடனே நேர்சாலை வாகனங்களுக்கு சிவப்பு விளக்கும் சாலையைக் கடப்பவர்களுக்கு பச்சை விளக்கும் காட்டும். விளக்குகள் இல்லாத இடங்களில் சாலையைக் கடக்க நின்றால் வாகன ஓட்டிகள் தானாகவே நின்று பாதசாரிகளுக்கு வழிவிட்டபிறகே செல்கிறார்கள். சாலையைக் கடக்கும் வயது முதிர்ந்த பாதசாரிகள் மீது மோதுவதைப்போல் வருவதும் நாகுகம் வார்த்தைகளால் தூசிப்பதும் அங்கு இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல சாலையின் இருமருங்கிலும் ஓரத்தில் உள்ள சாலைகள் அவசர வாகனங்களுக்கானதாம். தீயணைப்பு வாகனம், ஆம்புலன்ஸ் மற்றும் போலீஸ் தவிர முக்கியப் பிரமுகர் என்று சொல்லக் கூடிய அரசியல்வாதிகள் கூட அந்தச் சாலையில் பயணிக்க முடியாதாம். ஏதாவது விபத்து, அவசரம் என்றால் அதிகபட்சம் பத்து நிமிடத்தில் உதவிகள் கிடைத்துவிடுமாம். நகரில் ஒரு இடத்தில்கூட அரசியல், சினிமா கவரொட்டிகள், பதாகைகள் இல்லை. தேர்தல் நேரத்தில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டுமே அரசியல் கட்சிகள் கவரொட்டிகளை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தாலும் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை

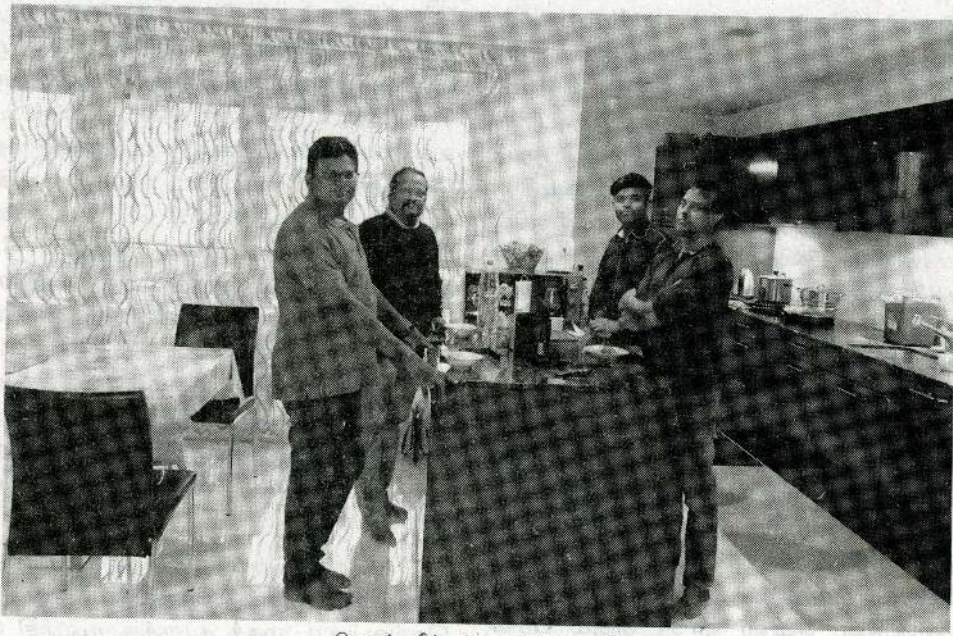
இழக்க மாட்டார்கள். குறிப்பாக அங்கே அரசுகளை விடவும் அரசின் அங்கங்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றன. வழியில் - அங்காடிகளில் - பொது இடங்களில் எவரும் சத்தம்போட்டுப் பேசுவதைப் பார்க்க முடியவில்லை. தவிர்க்க இயலாத நேர்வுகளில் சண்டை வந்தால்கூட வாய்ப்பேச்சுதான் இருக்குமாம். கைநீளவே நீளாதாம். பொதுஇடத்தில் ஒருவர் மீது கைவைத்தால் அது தண்டனைக்குரிய குற்றமாம். அதுமட்டுமல்ல, பொது இடத்தில் வைத்து ஒருவர் மிரட்டப்பட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர் 'அவரது மிரட்டலால் நான், வெளியில் நடமாட அச்சப்படுகிறேன்' எனப் புகார் அளித்தால் பாதிக்கப்பட்டவர் அந்த அச்சத்திலிருந்து விடுபடும் காலம் வரை பாதிக்கப்பட்டவருக்கு மிரட்டியவர் குறிப்பிட்ட தொகையை தண்டமாய்க் கட்டவேண்டுமாம். காவல்துறை FIR போட்டால் நீதிமன்றத்தில் அப்படியே நிக்குமாம். குடிமக்கள் விசயத்தில் அவ்வளவு நேர்மையாய் காவல்துறை நடந்துகொள்ளும் என்று நண்பர்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள்.

சாலைநெடுகிலும் காமிரா இருக்கிறது. ஒரே இடத்தில் அரைமணி நேரத்துக்குமேல் சந்தேகப்படும்படியாக ஒருவர் நின்றால் உடனே அவரைத் தேடி போலீசு வந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் தங்கியிருந்த 5 நாளில் ஒருநாள்கூட போலீஸ் உடுப்பு போட்ட அரசப்பணியாளர்களை நான் பார்க்கவில்லை. நகர் முழுவதையும் காமிரா கண்காணிப்பதால் அங்கு போலீசுக்கு வேலை குறைவு.

மக்களின் உணவு என்பதே மீன், கறி, காய்கனிகள் தான். சாப்பாட்டுக்கு முன்னும் பின்னும் தண்ணீர் அருந்துகிற பழக்கம் அந்த மக்களிடம் இல்லைபோலிருக்கிறது. குளிர் பிரதேசமாய் இருப்பதும் ஒரு காரணமாய் இருக்கலாம். உணவுடன் குளிர்பானங்கள் எடுக்கும் வழக்கமும் இல்லை. ஆனால் விதவிதமான பழச்சாறுகளை உணவுடன் சேர்த்துப் பருகுகிறார்கள். காப்பி, தேநீர், பழச்சாறு எதுவாக இருந்தாலும் பெரிய குவளையில் நிரப்பிக்கொண்டு ஆறாமர உட்கார்ந்து ரசித்து ரசித்து உண்டு மகிழ்கிறார்கள். நம்மைப்போல ஓடுகிற ஓட்டத்தில் அள்ளிப்போட்டுக் கொண்டு பறக்கிற அவசரம் அவர்களிடத்தில் இல்லை. வாழ்க்கையைப் போலவே உணவையும் ரசித்துச் சாப்பிடப் பழகியிருக்கிறார்கள்.

முகம் தெரியாத ஒருவரை எதிரில் பார்த்தால்கூட சிரித்த முகத்தோடு Hallo சொல்வதும் Good Morning சொல்வதும் Good Evening சொல்வதும் அந்த மக்களிடம் இயல்பானதாய் இருக்கிறது. அந்த வழக்கம் எனக்குத் தெரியாத

ஜெகன் வீட்டில் நண்பர்களுடன்

தால் சில இடங்களில் தடுமாறினேன். நண்பர்கள் திருத்தினார்கள்.

நகரின் நடுவில் மிகப்பெரிய 'வாவி' ஒன்று இருக்கிறது. காசு போட்டு காசு எடுக்கலாம் 'அவ்வளவு தூய்மையான வாவி. மக்கள் வயதான பெற்றோர்களோடும் குழந்தைகளோடும் வந்தர்மர்ந்து குதாசலமாய் பொழுது போக்குகிறார்கள். நீரைக் கிழித்துக்கொண்டு நடைபயிலும் வாத்துக் கூட்டம் குழந்தைகளின் நல்ல பொழுதுபோக்கு.

சாலைகளில் பொழிகிற மழைநீர் வழிந்தோட முறையான வடிகால் அமைத்திருப்பதோடு சாலைகளில் நடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு மரத்துக்கும் ஒரு நீர்வடி வலைபோட்டு சிறப்பான முறையில் பராமரிக்கிறார்கள். பொது இடங்களில் பள்ளக் கைகளில் சின்னஞ்சிறு தொட்டி போன்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி ஒரு சொட்டு மழைநீர் கூட வீணாகாமல் சேமித்து வைத்துக்கொண்டு தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்திக்கொள்ளும் நடைமுறை அங்கே இருக்கிறது. விவசாயத்துக்கு தொழிற்சாலைக்கு, வீட்டுத்தேவைக்கு என எதற்காகவும் திறந்த கிணறுகளோ ஆழ்துளைக் கிணறுகளோ அங்கு இல்லை. நீர்த்தேக்கங்களில் நீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு தேவையான நீரை குழாய் வழியாகவே அளிக்கும் நடைமுறை இருப்பதாகச் சொல் கிறார்கள்.

சுவிஸ் மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் வெளியிலிருந்து பிழைக்க வந்தவர்கள் யாராக

இருந்தாலும் எந்தத் தொழில் செய்வதாய் இருந்தாலும் எல்லாவற்றுக்கும் பயிற்சி வேண்டும். முறையான பயிற்சி எடுக்கவேண்டும். செய்கிற தொழிலுக்கு பயிற்சியும் சான்றிதழும் பெற்றால்தான் எந்த வேலையும் அந்த ஊரில் செய்ய முடியும். சமையல் தொழில் செய்வதென்றால்கூட அவர்கள் அளிக்கும் பயிற்சியின் படிதான் செய்ய முடியும். எனக்குத்தான் சமைக்கத் தெரியுமே என்று சொல்லிக்கொண்டு போய் நின்றால் வேலை கிடைக்காது. கல்வியும் மருத்துவமும் குடிமக்களுக்கு இலவசம் என்கிறார்கள். சாதிக்கும் மதங்களுக்கும் அங்கு வேலை இல்லாமல் போய்விட்டது.

தங்கியிருந்த 5 நாட்களில் ஒருநாள் மாலை தமிழ் மக்கள் வாடகைக்கு இடம் அமர்த்தி வழிபாடு செய்யும் விநாயகர் ஆலயத்துக்கு தோழர் இளங்கோ அழைத்துச் சென்று கோவில் நிர்வாகத்தின் சார்பில் கௌரவிப்பு செய்தார். வழிபாட்டுக்குப்பிறகு சுவையான யாழ்ப்பாண உணவு பரிமாறினார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை அறிந்து அந்த மக்கள் மிகவும் மகிழ்வுடன் வரவேற்பு கொடுத்தார்கள். தேவாரம், திருவாசகத்தைப் பாடி வழிபாடு செய்து, மக்கள் மகிழ்ந்தனர். எந்த இடத்துக்குப் போனாலும் தம்முடைய அடையாளத்தைப் பேனும் ஈழத் தமிழ் மக்கள் அங்கும் அதை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

நவம்பர் 27 ஆம் நாளன்று 50 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள நகரொன்றில் நடைபெற்ற

மாவீரர் நாள் நிகழ்வைப் பார்க்க தோழர் ஜெகனுடன் போயிருந்தேன். சுமார் 10 ஆயிரம் மக்கள் கூடிக் கலைவதற்கேற்ற பெரிய அரங்கு. மாவீரர் நாள் நிகழ்வு நடைபெறும் இடத்தில் அந்நாட்டின் அரசே காவலர்களை அனுப்பி பாதுகாப்புக் கொடுத்ததோடு நிகழ்வு நடைபெறும் இடத்தைச் சுற்றி போக்குவரத்தையும் ஒழுங்கு செய்து கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் கிளிநொச்சியில் புலிகளால் மாவீரர் நாள் நடத்தப்பட்டதைப்போல் அரங்குக்குள் மாவீரர் துயிலும் இடம் உள்ளிட்ட பல்வேறு அடையாளங்களை வடிவமைத்து விழா நடத்தப்பட்டது சிறப்பு. கார்களிலும் பேருந்துகளிலும் அணிஅணியாய் வந்துகுவந்த மக்களின் வாகனத்தை நிறுத்த இடமில்லாமல் ஆங்காங்கே சாலைகளிலும் நிறுத்தியிருந்தார்கள். வீரச்சாவு அடைந்த பிள்ளைகள் புகைப்படங்களைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கதறும் தாய்மார்களையும் உறவுகளையும் பார்க்கப் பார்க்க நமது கண்களும் கலங்கின. சுவீஸ் நாடெங்கும் பரவி வாழும் ஈழத்தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் சந்தித்துக் கொள்ளும் களமாவும் அது மாறியிருந்தது.

நிகழ்வில் கலந்து கொள்வதற்காக தமிழ்நாட்டிலிருந்து பெரியார் திராவிடர் கழகத்தின் பொ.செ. திரு. கோவை இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் வந்திருந்தார். நிகழ்வுக்கு முதல் நாள் நடைபெற்ற அரங்கக் கூட்டத்தில் கோவை ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் பெரியாரின் பெருமை குறித்து பேசியபோது அங்கிருந்த இளைஞர்கள் சிலர் சலசலப்புக் காட்டியதாக நண்பர்கள் சொல்லி வருத்தப்பட்டனர். போலித் தமிழ்த் தேசியர்கள் சிலர் வளரும் பிஞ்சு மனங்களில் எல்லை கடந்து போய் எவ்வளவு நஞ்சு பாய்ச்சியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து மனது வலித்தது.

பயணத்தின் கடைசி நாளன்று காலையில் தோழர்கள் ஜெகன் மற்றும் இளங்கோ ஆகியோருடன் புறப்பட்டு குரிச்சில் 7 ஆயிரம் அடி உயரத்தில் ஜீரோ டிகிரி குளிர் நிலையிலிருந்த பனிமலையின் உச்சிக்கு ரோப்கார் மூலமாகப் பயணித்தது வாழ்வின் புதிய அனுபவமாக இருந்தது. விடைபெற்றுப் புறப்பட்டபோது குரிச் விமான நிலையத்தின் உள்ளரங்குவரை வந்து நின்று வழியனுப்பிய தோழர் இளங்கோ அவர்களின் கனிவான முகம் நெஞ்சுக்குள் சித்திரமாய் இருக்கிறது.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்கிற தமிழர்கள் தத்தமது தகுதிக் கேற்ற வேலைகளைத் தேடிக் கொண்டு கண்ணியத்துடனும் மதிப்புடனும் வாழ்கிற வாழ்நிலையைக் காண முடிந்தது.

ஆனால் அந்த வாழ்க்கையை வாழ அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் விலை? இரவும் பகலும் ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாமல் அடுத்த தலைமுறையை வளர்த்தெடுக்க ஆண்களும் பெண்களும் ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்த ஓட்டத்திலும் உழைப்பிலும்கூட பிறந்த மண்ணை மறக்காமல் அநாதரவாக்கப்பட்ட ஈழத்து மக்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு உதவியைச் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். 'என் மகளைப் போலவே உங்கள் மகளும் இருக்கிறார் ஜெகன்' என்று சொல்லப்போக ஜெகனின் துணைவியார் ஒரு பெரிய ஜவுளிக்கடைக்குப் போய் எனது மகளுக்குப் பொருத்தமான உடைகளை எடுத்துக் கொண்டுவந்து எங்களை அறையில் சந்தித்து கொடுத்து மகிழ்ந்தார். அந்த அன்புக் கெல்லாம் என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகி ரோமோ?

சென்னையில் வந்து இறங்கி விமான நிலையத்தை விட்டு வெளியே வந்து வீட்டுக்குச் செல்ல வாடகைக் காருக்கு முயற்சி செய்தால் ஒரு கார்கூட கிடைக்கவில்லை. விமான நிலையத்துக்குள் அமைந்துள்ள Prepaid காரர்கள் வெளியில் இருப்பவர்களோடு கள்ள ஒப்பந்தம் போட்டுக்கொண்டு அவர்களை அணுகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களும் அங்கேதான் நிற்கிறார்கள். விமான நிலையத்திலிருந்து சுமார் 6 - 7 கிலோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள எனது இல்லத்துக்கு வர ரூ. 850, 900 கேட்டார்கள். உபர், ஓலாவில் 200 ரூபாய்தான் கட்டணம் வரும். ஆனால் சூழ்நிலையைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களும் 500 - 600 எனக் கேட்டுக்கொண்டு இணைப்புக்கு வந்தும் சவாரியை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். அவர்களும் வரவில்லை. சுமார் ஒருமணி நேர அலைக்கழிப்புக்குப் பிறகு 450 ரூபாய் கொடுத்தால் வருவதாகச் சொல்லி ஒருவர் வந்தார். வீடு வந்து இறங்கியவுடன் ரூ. 50 சேர்த்து 500 ரூபாய் கேட்டார். '450 ரூபாதானே பேசினது' என்றேன். 'நல்லதுக்குக் காலம் இல்லை சார்' என்று முறைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். விமான நிலையத்துக்குள் நிற்கக்கூட இடம் இல்லாமல் அவ்வளவு வாடகை வாகனம் நிற்கிறது. அடாவடியாய் கட்டணம் கேட்டுக்கொண்டு ஒருவர் கூட வர மறுக்கிறார்கள். அதைக் கேட்க ஒரு நாதி இல்லை. நியாயமான கட்டணத்திற்கு வர மறுப்பவர்களை வளாகத்திலிருந்தே வெளியேற்ற வேண்டியதுதானே! குடிமக்களுக்கு மேலை நாடுகள் அளிக்கும் மரியாதையையும் அரசின் கருணையையும் பார்த்துவந்த எங்களுக்கு இந்த அலைக்கழிப்பு 'சீய்ய்...' என்றிருந்தது.

65/66 காக்கைச் சிறுகினிலே...

எப்போது ரஷ்யா வல்லரசு ஆகும் என்பது மாதிரியான ஒரு கேள்வியை தோழர் லெனினிடம் நிருபர்கள் கேட்கிறார்கள். இரண்டு "E" நமக்கு வசப்படும் புள்ளியில் நிச்சயமாக ரஷ்யா வல்லரசாக மாறும் என்று பதிலளிக் கிறார் லெனின்.

அவை எவை? என்ற நிருபர்களது அடுத்த வினாவிற்கு,

- 1) ELECTRICITY
- 2) EDUCATION

என்று கூறுகிறார் தோழர்.

மின்சாரம் மற்றும் கல்வி ஆகிய இரண்டின் முக்கியத்துவம் குறித்து தோழர் லெனின் அவர்களுக்கு இருந்த மதிப்பீடு மிகச் சரியானது.

மின்சாரம் இல்லாது போனால் தொழிற் சாலைகள் முடங்கும். தொழிற்சாலைகள் முடங்கி னால் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு பாதிக்கும். தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவர்களது வாங்கும் சக்தி பாதிப்படையும். இதனால் வணிகம் பாதிக்கும். வணிகம் பாதிப்படைந்தால் வணிகர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதனால் வணிகத்திற்கான பொருளுற்பத்தி பாதிப்படையும்.

மின்சாரம் பாதிப்படைந்தால் விவசாயம் பாதிப்படையும். விவசாயத் தொழில் முடங்கி னால் விவசாயக் கூலித் தொழிலாளிகள் பாதிப் படைவார்கள்.

இதை இன்னும் நீட்ட முடியும். ஆனால் இந்த நிலையிலேயே எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆனால் தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 50 விழுக்காடு அனல் மின் உற்பத்தி முடக்கப்பட்டு இருப்பதாக முன்னாள் நிதி அமைச்சர் ப.சிதம்பரம் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

இந்த மின் நிலையங்கள் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவை என்றாலும் இதற்கான காரணங் களும் தீர்வுகளும் இந்த தேசம் சார்ந்தது என்ப தால் இதை அவ்வாறாகவே புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அனல் மின் உற்பத்தி எப்போதெல்லாம் குறையும்?

1) ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம்

2) நிலக்கரி பற்றாக்குறையும்

3) புனல் மற்றும் காற்றாலை மூலம் குறைவான செலவில் தயாரிக்கப்பட்ட மிகை மின்சாரம்

என்ற மூன்றையும் அனல் மின் உற்பத்தி குறைவதற்கான முதன்மைக் காரணங்களாகக் கூறலாம். இவை இரண்டில் ஒன்றோ அல்லது இரண்டுமோ என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். இவை இயல்பானவை.

போராடும் ஊழியர்களை அழைத்து உரையாடி அவர்களது கோரிக்கைகளை சரிசெய் வதன் மூலம் மேலே கண்ட முதல் காரணத்தை இல்லாமல் செய்யலாம்.

உள்ளூர் நிலக்கரி உற்பத்தியை அதிகரிப் பதன் மூலமாகவோ அல்லது நிலக்கரியை இறக்குமதி செய்வதன் மூலமாகவோ இரண்டா வது காரணத்தை சரிசெய்து விடலாம்.

ஆனால் தமிழகத்தில் தற்போது அனல் மின்நிலைய ஊழியர்கள் ஒருவரும் போராட்டத் தில் இல்லை. அனல் மின்சாரம் தேவை இல்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு புனல் மற்றும் காற்றாலை மின் உற்பத்தியும் மிகையாக இல்லை.

பிறகு ஏன் அனல் மின் உற்பத்தி சரி பாதி அளவிற்கு குறைந்து போயுள்ளது?

அதிக அளவிலான தொழிற்சாலைகள் உற்பத்தியை பெருமளவிற்கு நிறுத்திக் கொண்ட தன் விளைவாகவே அனல் மின் உற்பத்தியை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டி வந்துள்ளது.

ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் மின் உற்பத்தி குறைந்து போயிருக் கிறது.

இவை இரண்டின் காரணமாக ஊழியர் கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களது வாங்கும் சக்தி குறைந்து போயிருக்கிறது.

இப்படியாக ஒரு பொருளாதார மந்த நிலை வந்திருக்கிறது.

பொருளாதார மந்தநிலையை சரி செய்யா மல் மேல்சொன்ன எது ஒன்றையும் சரி செய்ய முடியாது.

அதற்கு என்ன செய்யலாம்?

இதற்கான விடையை நாம் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்று சொல்ல வேண்டும்.

மந்த நிலையை சரிசெய்வதற்கான விவரம் அறிந்த அறிஞர்களை இந்த அரசாங்கம் அழைத்துப் பேச வேண்டும்.

***

24.01.2020 அன்று “பள்ளிப் பாதுகாப்பு இயக்கம்” புதுக்கோட்டை மாவட்டக் கிளையின் சார்பாக ஐந்து மற்றும் எட்டாம் வகுப்பு பொதுத் தேர்விற்கெதிரான கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டேன்.

இருபத்தி ஐந்துபேர் மட்டுமே கலந்து கொண்ட சிறிய கூட்டம் என்றாலும் கலந்து கொண்ட அனைவருமே மற்றவர்களிடம் இல்லாத ஏதோ ஒரு விஷயத்தையேனும் செறிவோடு எடுத்து வைத்தனர். அவற்றில் இருவர் எடுத்து வைத்த செய்திகள் மிகவும் ஆழமானவை. ஒட்டுமொத்த தமிழகமும் பரிசீலிக்க வேண்டியவை.

அதில் ஒருவர் போஸ் நகரில் வசிப்பவர். எல்லா வகுப்புகளிலும் “பாஸ்”, “பெயில்” இருந்த காலத்தில் போஸ் நகரில் இருந்த துவக்கப் பள்ளியில் படித்தவர்.

இப்போது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இருக்கும் முதல் பத்து ரௌடிகளில் பலர் இவர் காலத்தில் இவரோடு அதே பள்ளியில் படித்த இவரது நண்பர்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகுப்பில் தேர்ச்சிபெறாமல்போய் அதன் விளைவாக இடைநின்று ரௌடிகளாக மாறிய வர்கள். அவர் பெயர்களையே கூறினார்.

நான் குறிப்பிட்ட இரண்டாமவர் தற்போது போஸ்நகரில் உள்ள அதே பள்ளியின் தற்போதைய ஆசிரியர்.

சென்ற வாரம் அவர் நான்காம் வகுப்பில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார். அப்போது பொதுத் தேர்வு என்பது உறுதியாகி விட்டதால் அடுத்த ஆண்டு இவர்கள் பொதுத் தேர்வு எழுதவேண்டும். எனவே இப்போதிருந்தே படிக்கிற பழக்கத்தை ஆரம்பித்து விடுங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்.

அதற்கு ஒரு குழந்தை கூறியதை அந்தக் கூட்டத்தில் எடுத்து வைத்தார்.

“இந்த வருஷம் அஞ்சாப்பு பசங்களுக்கு பரிட்சை வரும்ல. அதுல பெயிலாபோன பசங்க யாராச்சும் செத்துப் போவாங்க. அதனால

எங்களுக்கு பரிச்சை வராது மிஸ்”

இதை சொல்லும்போதே அவர் அழுது விட்டார். நாங்களும் அழுதோம்.

ஐந்தாம் வகுப்பிற்கான பொதுத் தேர்வு சில சாவுகளைக் கொண்டு வரும். பல ரௌடிகளை உருவாக்கும்.

இவை இரண்டும் மேட்டுக் குடியில் ஒருபோதும் நிகழப்போவது இல்லை. இவை இரண்டும் மேட்டுக் குடியில் நிகழக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கக் கூடிய பட்சத்தில் திரு குழுமர்த்தி போன்ற அறிவாளிகள் கொதிப்பார்கள்.

இது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களாகிய நம்மை பாதிக்கும். நாம்தான் போராட வேண்டும்.

***

இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் மகளிருக் கான இட ஒதுக்கீடு மசோதா தாக்கல் செய்யப் பட்டபோது திரு சோ அவர்களுக்கு கோவம் அப்படி வந்தது. அப்போது அவர் கூறினார்,

“ஏன், அப்படியே அலிகளுக்கும் இட ஒதுக்கீடு கொண்டு வந்துவிட வேண்டியது தானே?”

இப்படியாக பெண்களுக்கும் திருநங்கை களுக்கும் திருநம்பிகளுக்கும் எதிரான மோச மான மனிதர் சோ.

சோ “அலிகள்” என்று கேவலப் படுத்திய வர்களை “திருநங்கை” என்றும் “திருநம்பி” என்றும் நேசத்தோடு அழைக்கச் செய்தவர் கலைஞர்.

விடுங்க, சோ அறிவாளியாகவே இருக் கட்டும். “அலி” என்று என் பிள்ளைகளை கேவலப்படுத்திய அவர் ஒருபோதும் எம் மரியாதைக்கு உரியவர் அல்ல.

இன்னொரு செய்தியும் உண்டு.

“அலிகளுக்கும் இடஒதுக்கீடு கொடுங் களேன்” என்று நக்கலித்த சோவை “திருநங்கை களுக்கான இடஒதுக்கீடு” கோரி தனிநபர் மசோதாவைக் கொண்டு வந்து எதிர்கொண் டவர் திருச்சி சிவா.

“திரு. சிவா அவர்களை அழைத்து, “திருநங்கைகளை விடவும் திருநம்பிகளின் நிலை மிகவும் மோசமானது அண்ணா” என்று கூறியபோது “திருநம்பிகளுக்குமான மசோதா தான் எட்வின்” என்று கூறியதோடு அதன் நகல் ஒன்றையும் அனுப்பி வைத்தவர் சிவா.

மு.செஸ்ஸா கவிதைகள்

அதன் பெயரென்னவோ?
பெய்சியும் கோக்குமாம்

கையில
உழைப்பின் காசுகளோடு
மூத்திரம் குடிக்க
பாரம்பரியக் கூட்டம்
அலைமோதும் வேகத்தில்
கிழவியர் குமாரியராய்
கூனர்கள் பறப்பவராய்
வான்வெளி துப்பிய
தொலைக்காட்சி விளம்பர முகங்கள்
பல்லினிக்கின்றன
பல கோடி பரபரப்பில்

தோலுரிக்க ஆளின்றி
ஓவ்வொரு வீட்டின்
கூடங்கள் தோறும் விரிகிறது
இந்த
பகாசுர மூத்திரங்கள்

எழுக வானம்
அடர் இரவின் ரகசியங்களை
அவ்வப்போது தன்னுள் புதைத்தவாறு
சில நேரம் வெட்கத்துடனும்
பல நேரம் வேதனையுடனும்
எழுகிறது வைகறை வானம்
கறைந்து எழும்பும்
காகங்களின் சுறுசுறுப்பில்
அதிகாலைப் பனி முகந்துடைக்க
எழுகிறது வானம்
ஓய்வறியா அருவிகளின்
சலசலப்பில் மயங்கி
உயர்ந்த மரங்கள்
மலர்களை நீட்ட
வாங்கிக் கொள்கிறது
சூரியக் கதகதப்பை
கக்கத்தில் இடுக்கியவாறு
காற்றின் காதலை
உலகிற்கு உணர்த்தியபடி
எழுகிறது அது.

நான் பெத்த மகனே
நல்லூரு ராசா..
அடுத்தாண்டு உனக்கு
அஞ்சாப்பு பரீட்சை அரசாங்க பரீட்சையாமா..
சரியா படிச்சு தேறுனா
ஆறாப்பு நீ போ..

பரீட்சையில் தவறிட்டாக்கா
பாவிமகன் விதிதான்னு
பாதியில் நின்னுக்கோ..

பானையில் இருக்கும் சோத்த பக்குவமா கட்டிக்க..
பாலன் மகன் முருகனோட பால் கறக்க கத்துக்கோ..

மாலையில் மாட்ட கட்டி தண்ணி காட்ட தெரிஞ்சுக்கோ..
இனி உனக்கானது அறிவில்ல,
உன் கைதானு புரிஞ்சுக்கோ..

சுலி வேல நெறைய கெடைக்கும்..
சுட்டத்தோட போய் சேர்ந்துக்க..
அசலார்க்காரன் இருப்பாங்க அனுசரிச்ச நடந்துக்க..

படிக்க கத்து குடுக்காம..
குடிக்க கத்துக் குடுக்கும்..
சுட்டத்துல வாழறோம்..
பார்த்து நீயும் நடந்துக்க..
பக்குவமா பொழச்சுக்கோ..

அஞ்சாப் தேர்வாட்டம்
அஞ்சாண்டுக்கு ஒருவாட்டி ஒட்டு கேட்டு வருவாக..
குனிஞ்சு ஒட்டு கேப்பாக..
சுழகும்புடு போடுவாக..

*அவுக்கிட்ட ஏமாறாம இருக்கவாச்சம்..
எப்படியாச்சம் படிச்சுக்க
ஏறி மேல வந்துக்க.*

உங்ககொப்பனுக்கும் கெடைக்கல
உங்கஆத்தாளுக்கும் கெடைக்கல
உனக்கு மட்டும் கெடைக்க உடுமா
உன்ன ஆளற சுட்டம்..
உம்புள்ள படிக்கனும்னா
எம்புள்ள நீயும் படி..

காத்துக்கிட்டு கெடக்காக
நீ பள்ளி விட்டு ஓடிபோக..
கவனமா இருந்துக்கபா
கல்வி சொம்ப முக்கியமடா..

நான் பெத்த மகனே
நல்லூரு ராசா...